Anul XVIII (Serie nouă) Nr. 91
Întemeietor: TITUS ENACOVICI
Ctitor: NAE IONESCU
REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA Str. SĂRINDAR 5-7-9
TELEFOANE:
Centrala Imprimeriilor [illegible] Administrația [illegible]
Direcția [illegible] Sport [illegible]
Secretarul redacției [illegible] Paginația [illegible]
[illegible] Publicitatea [illegible]
[illegible] Provincia [illegible]
Director: P. P. PANAITESCU
[illegible]

EXEMPLARUL 3 LEI

Vineri 17 Ianuarie 1941
12 Pagini Nr. 91

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

URSITOARELE NEAMULUI VERDE

La patru luni de zile de la biruința Legiunii, cu știrea și cu îngăduința noastră, s'a putut spune că Mișcarea Legionară este o grupare politică, având revendicări de formulat și locuri de ocupat.

Insulta aceasta ne era aruncată de oameni cari, nefăcând parte din partide erau, totuși, sub toate partidele în locuri de conducere. Nu ca politicieni. Ci ca fabricanți de opinie publică. Pe care o turnau în felurite tipare. După vremi și după oameni.

Mișcarea care ne-a dus la biruința din 6 Septembrie era o mare școală spirituală. Deschizându-i porțile în vara anului 1927, Căpitanul putea mărturisi că aci, în cetatea durerii, se vor naște oameni din nou. Iară nașterea din nou a omului ține de grija mântuirii.

Mărturisirea Căpitanului s'a adeverit curând. Școala lui a dat martiri. Tot ce a însemnat seriozitate în lumea tinerească, s'a îndreptat spre Legiunea Sfântului Mihail. În școala lui Corneliu Codreanu s'au petrecut minuni. Cei intrați aci, au înțeles să nu-și ia viața în deșert. Pentru credința lor au suferit prigoane. Pentru credința lor au murit. Tinerețea lor, ca și a Căpitanului lor, a fost întunecată. Ursitoarele le-au fost dușmane. Destinul tragic al unei întregi generații începea să s'arate. Simțindu-l puternic, sălbatec, Ion Moța, cel mai mare cântăreț al acestui destin, a stat drept ținând cu el scaun de judecată. Moța nu-și putea închipui destin de legionar ursit în zile de [illegible] scăldate 'n soare. Ci în zile cenușii de iarnă; în zile de crivăț sălbatec; în zile în care neliniștile se strâng în stoluri; în zile de toamnă, de care a plecat norocul. Firește că toate acestea căci altfel cum ar mai birui legionarul a cărui viață ar fi fost zămislită de noroc și de [illegible] mulțumire personală?

Soarta aceasta — soarta generației noastre întregi — îl făcea pe Moța să nu ascundă durerea aceasta a îngropării unei vieți în plină floare. Căci rănile lăsate de vrăjmașele sorții rămân veșnic vii. Dar de n'am simți durerea, ce valoare ar mai avea fapta prin care se croiește neamului drum larg spre soare?

Simțirea vie a durerilor noastre — spunea Moța în 1927 — și chiar mărturisirea lor nu întunecă onoarea unui legionar. Dimpotrivă, face vădită trăirea vie și eroică. Să nu ne ascundem dar, durerile, cel puțin nouă. Cu sinceritate să mărturisim că ne-am fi dorit și noi bucuria unei vieți împlinite. Dar a fost să fie altfel:

„Închisorile noastre, prigoanele noastre, mormintele noastre tinere! Ursitoarele au trebuit să ni le hărăzească! De aceea, le vom avea și în viitor, până în ziua biruinții, pe care, totuși, nu toți o vom vedea. Căci așa a vrut Dumnezeu: germenul unei înnoiri să nu poată crește decât din moarte, din suferință. Trebue să plătească cineva, cu suferință, păcatele care au prăbușit un neam...

„Iară bucuria biruinții ne va fi cu atât mai mare cu cât vom simți mai adânc cât de scump am plătit-o, cu cât vom simți mai adânc, cât de dragi ne-au fost dorurile și plinirile zadarnic așteptate".

Din ordin dement, din prisos de râvnă și din vinovată complicitate s'a putut lucra fapta care va rușina veșnic istoria unui neam.

Dar biruința a venit. Biruința cea dintâi. Căci lanțul *biruințelor* neamului verde nu se va curma decât atunci când toată generația va pieri.

Casa spartă pe care ne-au lăsat-o hoții și oamenii "cum se cade" nu poate rămâne așa. Nașterea din nou, pe care o cere Căpitanul din înălțimi de taină, nu-i fapt împlinit. Și trupul țării și sufletul nației trebuesc câștigate. Vor fi câștigate. Prin suferință și moarte.

Căci ursitoarele au vrut, se vede, ca *pământul făgăduinții* să fie călcat de alte picioare. De picioarele celor ce vor veni după noi.

Și de picioarele celor cari, din vrerea bunătății noastre, își îngădue să ne insulte.

G. Racoveanu

PE FRONTUL GRECO-ALBANEZ

Activitatea ofensivă a aviației italiene continuă cu eficacitate. Iată bombardarea drumului principal dela Tirla, una din importantele căi de retragere grecești

ȚARĂ NOUĂ

Nu putem înfățișa în ziarul nostru, în chip amănunțit, tot ce se petrece, ca fapt concret, în țara legionară. Ar trebui să dublăm numărul de pagini, și încă n'ar fi deajuns. Un om de bună credință va putea ceti printre rânduri și va deduce că în toate locurile de nădejde ale spiritului legionar se înfăptuesc fără vorbă și reclamă atâtea lucruri, încât ajungi repede la convingerea că țara a luat o altă înfățișare. Nimeni nu a vrăjit oamenii cu o baghetă magică; nimeni nu a silnicit voința cuiva; și totuși, munca se află în necontenită prosperitate; nimeni nu a făgăduit minuni și totuși minunile încep să mijească. N'a fost nevoie nici de fonduri colosale nici de comitete și comiții care să le rânduiască întrebuințarea. Nu s'au elaborat nici planuri alambicate de fantazia vreunui consorțiu de tehnicieni. Și ceeace pare mai surprinzător, pentru afaceriștii de odinioară, nu s'au ținut licitații și nici oferte în regulă cu caete de sarcini nu s'au primit.

Ceva se petrece: peste tot se simte necontenita afirmare a unui suflet izbânditor. În lumea de astăzi, în tineretul legionar stărue cu fanatism convingerea că o țară nouă nu se poate clădi decât cu un suflet mare. Această idee a electrizat toate cugetele, a oțelit toate voințele, a străbătut dela un capăt la altul al țării, cu puterea dătătoare de viață a unui robust optimism, și a pus stăpânire și a fermecat toată suflarea tinerească. De aici se desprinde în chip netăgăduit convingerea că regimul legionar trăește prin potențialul nesfârșit al unei stări sufletești, și oricâte piedici i se vor pune în cale ele nu au nici o valoare atâta vreme cât acest suflet există cu toată voința și puterea lui de a le înfrânge.

Buimăciți de iureșul de primăvară al Mișcării Legionare oamenii de odinioară s'au năpustit cu toate forțele diabolice ale răzbunării. Așa credeau ei că pot înfrânge ceia ce nu puteau avea, și ceiace nu puteau imita. Troițele au fost doborâte cu câteva lovituri de topor; șantierele de muncă au fost desființate, uneltele risipite, legionarii arestați. Pe locul rămas viran, unde până atunci strălucerase ideia muncii biruitoare, au pus o placardă: „de închiriat". La podurile care se aflau în reparație au pus alta: „La pas! Nu ține mai mult de 1000 kgr.". Pe ruinele bisericilor, unde legionarii începuseră munca de reconstrucție, au năpădit bălăriile.

Dar lucrurile s'au schimbat. Oamenii acestor nevolnicii s'au prăbușit, și revanșa a venit. O revanșă mută, fără surle și timbale, solemnă în prestanța ei tutelară, concludentă prin elocvența concretă a faptului împlinit. Iat-o. Din sutele de exemple care ne stau în cale, să alegem unul singur. La Dealul Negru (jud. Cluj), la 26 Octombrie anul precedent, legionarii au desgropat troița ridicată de ei în anul 1936 în amintirea românilor spânzurați de unguri în răsmerița dela 1848. Troița fusese luată în timpul prigoanei de jandarmi și îngropată într'un cimitir. Alte două troițe au fost ridicate: una în memoria Căpitanului, și alta pentru slăvirea celor 48 de moți arși pe rug în anul 1918.

Dar creerele gânditoare din această țară, și care nu văd încă o semnificație a acestor fapte, ar putea manifesta o neurastenie critică. O troiță nu înseamnă muncă izbânditoare, vor spune acești epigoni ai ateismului. Ba înseamnă, pentrucă este făurită din munca liberă a legionarilor, străluminați de ideia credinței. Așa se concepe munca, dând înaintașilor, care prin jertfa lor de sânge i-au prilejuit afirmarea, slava care li se cuvine. Dar sectorul legionar din Dealul Negru a mai făcut și alte lucruri de ispravă. Să le vedem, cu ochii mari ca să le înțelegem bine, și la lumina cifrelor, care, firește, sunt mai elocvente decât vorbele. Pe drumul dela Călățele-Beliș, aceiași legionari au transportat 2120 metri cubi de piatră, au spart cu ciocanele 1100 m. c. piatră și au făcut șosea. Lucrarea valorează 412.500 lei; pe drumul dela Săcueu-Vișag au construit un pod de 12 m. lungime și 6 lățime; în valea Săcueului au săpat două canale de 265 m. lungime fiecare și 9 m. lățime, făcând drum prin albia veche. Era singura posibilitate, în această situație topografică, de a înlesni comunicația între comunele românești după trasarea nouei frontiere româno-maghiare. Dar nu am terminat. Aceiași legionari repară un drum care leagă comuna Săcueu de Vișag; în comuna Săcueu construesc din lemn de molid și fag un pichet pentru grăniceri, lung de 12 m. și lat de 6 m.; o casă de lemn a fost construită de aceiași legionari pe drumul Beliș-Mărișești, lungă de 20 m. și având 4 încăperi. Ea servește la depozitarea cerealelor și la alimentarea comunelor din apropiere. Și încă nu am terminat.

O fântână cu inele de beton a fost construită de legionarii dela Mănăstireni; un drum care duce la cimitir a fost reparat; legionarii din com. Calata într'o singură zi au construit un pod; o punte lungă de 12 m. s'a întins peste râu, și la [illegible]

Nicolae Roșu

(Continuare în pag. II-a)

DIALOGURI POLITICE

REVOLUȚIE ȘI REVOLUȚIONARI

— Domnule profesor, deși nu am avut onoarea să fiu Legionar, cred că îmi iubesc și eu țara și neamul ca și dv. Pe această temă de sentiment ne înțelegem și m'aș împăca foarte bine cu dv., dacă n'ar exista atâtea alte lucruri, sentimente și atitudini cari mă sperie, cu cari nu mă pot împăca. Iată eu v-o spun cinstit... Deaceea nu m'am înghesuit ca alții să îmbrac cămașa verde, fără să vă înțeleg.

— Și ați făcut foarte bine. Vă suntem recunoscători pentru această onestitate interioară. Dar cu ce nu vă puteți împăca dv. la noi?

— Cu multe, grozav de multe! Mai întâi pentrucă spuneți și *acum* că sunteți „revoluționari", că „revoluția e în mers".

Că ați fost revoluționari „înainte", da, am înțeles, dar că sunteți și „*acum*" după ce ați ajuns la putere iată ce mă sperie.

— Dar de ce, domnule?

— Păi cum să nu mă sperie, domnule, păcatele mele! ce, eu nu știu ce-i aia revoluție?! Sunt băiat de arendaș, eram mărișor în 1907. Și noaptea mai visez încă, azi după 33 de ani, grozăviile de atunci.

— Aha! dv. faceți o confuzie între „*răscoală*" și „revoluție".

O regretabilă confuzie. La 1907 era o „răscoală".

— Tiz mi-e răscoală, tiz mi-e revoluție! Parcă nu știu eu. Unde mi-i deosebirea?

— „*Revoluție*", iubite domnule, înseamnă cu-totul altceva de cât neorânduita și sângeroasa „*răscoală*" a maselor deslănțuite. De „răscoală" trebue să ne temem și s'o urâm cu toții, căci e anarhia destructivă, explozia sângeroasă a desmățului nemulțumirii la paroxism, a maselor înebunite.

— Și „*revoluția*"?

— Revoluția este o *schimbare rapidă a structurii politice, economice și juridice a Statului.*

Ca să vedeți mai limpede și deosebirea dintre ele și conexiunea ce ades există între aceste două fenomene, să ne întoarcem la exemplul dv.

Dece s'a produs răscoala dela 1907?

Aveau țăranii nitică dreptate, o oarecare motivare de a se răscula, ori a fost un simplu acces de nebunie, un „amok" generalizat?

— Ei! Aveau și ei dreptatea lor, vai de capul lor, că de bine nu se răscoală neamurile. Cereau și ei dreptul la viață, pământ și alte legiuiri și învoieli de muncă.

— Perfect! Ei cereau deci o schimbare a regimului juridic agrar înainte de toate, o schimbare adâncă atât economică cât și juridică a Statului, adică, după definiția de mai sus, o *revoluție*. Și dece s'au răsculat? Pentrucă „elita" conducătoare politică n'a vrut să facă de bunăvoie această revoluție. Spiritului acelei epoci i se părea o monstruozitate această afirmare a dreptului la viață al țăranilor. Egoismul lor orb se opunea acestei revoluții pașnice, strict necesare. Dar între 1918 și 1923, aceiași oameni au făcut-o totuși, de frică.

— Ce?

— „Revoluția". Constituția dela 1923 e înadevăr un act revoluționar, căci afirmă ceeace părea mai înainte acelorași mentalități o monstruozitate: afirmă că „*proprietatea e o funcțiune socială*" că iau deci o *altă atitudine* față de țărănime: schimbă statutul juridic agrar, ba și — pe necerute — schimbă și pe cel politic, introducând votul universal.

— Mare pricopseală!

— Pricopseală, nepricopseală.

Dan Rădulescu

(Continuare în pag. VII-a)

REUTER

O afacere ca atâtea altele. Cointeresat britanică.

Până mai acum câțiva ani cumpăra și vindea știri. Lansa zvonuri, trecute prin precise filiere bancare. Oferea gratuit informații privitoare în general la civilizația engleză din colonii și în special la umanul tratament din India — precis comandate și remunerate de guvern. Polemiza, când i se ivea prilejul, în numele întregului Albion. Încasa tainice, uriașe subvenții în valută forte. Și își plimba urechea, bunăvoința și nostalgia, prin toate bugetele secrete de nuanță mai mult sau mai puțin diplomatică.

O agenție de primit, plasat și depănat vești.

Prezentă în toate unghiurile lumii, căutând să se confunde cu aerul și lumina, interesată în fel de fel de loviluri de industrie, de petrol, de aur, de navigație, de armament, de și mai ales francmasonerie — întreprindere care și-a luat de câtva timp o pronunțată coloratură jumătate patriotică, jumătate semită.

Dar cum afacerile rămân afaceri — mai ales când sunt ovreești și chiar când se dovedesc patriotice — firma a început să facă în mare un singur fel de negoț — vestul caracteristic: de știri false și infurii.

Ca și fondatorul, Israel Beer Josaphat care exact acum nouăzeci de ani, emigrând la Londra, într'o Mare Britanie mai atentă la nume și credințe, a făcut prima afacere, fără publicitate dar quasi-națională — botezându-se. Devenind prin lepădarea a trei nume și primirea la paritatea creștină a altor trei, nu mai puțin decât Paul-Julius Reuter. Înobilat mai târziu, ca și faimosul de aceiaș origină circumcisă lord Rothermere.

Din hala de vechituri a docurilor pe jumătate distruse, a scos vechile de când lumea arme ale calomniei. Iată mânuindu-le, fandând greoi, sărind în lături cu grație de femeie diformă, cu o crescândă, isterică insolență, la radio — când nu Londra prin sucursala Budapesta, — pe fire proprii sau închiriate și prin diverse mare pe de o parte și pe alta a pământului.

Sunt lansate zilnic neadevăruri de felurite calibre, cari vizează în special țara noastră.

E o întrecere de minciuni, o bursă de zvonuri false, un amalgam de răutăți și invenții.

Biete mușcături de gingii bătrâne, cari pot oferi vagi satisfacții auditive urechilor din cele cinci continente și în special celor din România.

O perfidie de marcă și faimă, lucrând prin interpusul acestei agenții de vorbe goale.

O campanie, care ne face [illegible] să zâmbim. Căreia nici o [illegible] ne-am gândit să răspundem [illegible] aceiaș monedă. Pentrucă, [illegible] mai presus de toate, că chiar oamenii cu sânge rece brevetat pot ajunge la marea desnădejde a gesturilor desordonate, în care vorbesc numai încrâncenăturile mâniei și sfaturile șoptite ale urilor de import. Și ceasurile fără egal crâncene.

Când cineva ajunge la o asemenea încercare e la o bine stabilită întrecere cu umbre.

Luăm amintite însă, că printre toate se poate zări o mână, care vorbește în limbajul ei crispat de degete și ghiare. Care numără în City, adună la New-York, e prezentată chiroit la București și îndeamnă dela spate peste tot.

Mâna din nenumăratele ipostase, mâna cu un singur ideal de vând, mâna lui Israel Beer Josaphat — indiferent cum s'ar numi, unde s'ar afla și cui s'ar închina conform unui registru bisericesc.

Mâna pe care a zugrăvit-o Shakespeare.

Mâna, ținta și țelul de mult mai mari proporții, al lui Shylock.

Nicolae Andrieș

Revoluțiile tinere și problemele sociale

Secolul al XIX-lea a adus, odată cu transformările vieții economice și o serie de probleme cari au prilejuit o sumedenie de curente sociale ce încercau, în diferite moduri, rezolvarea acestor probleme.

Nu mai este nevoie să arătăm aci rolul care a fost rolul iudaismului în răspândirea acestei religii a distrugerii tuturor așezărilor tradiționale și cât de utopice erau judecățile „economiștilor" cari se rezemau în lupta de clasă și cari nu vedeau în nici un fel care poate fi [illegible] întemeierea [illegible] într'o unitate de [illegible] de forțe negative.

[illegible] cea mai concludentă a [illegible] [illegible] și a [illegible] de [illegible] după război [illegible] prin nașterea unor curente populare morale e de la ideală [illegible] patriotică [illegible] istorice: național-socialismul, fascismul, falangismul și legionarismul.

[illegible] din necesitatea realizării [illegible] comunității organice de viață [illegible] să se împace toate forțele [illegible], necesitatea întâietatea [illegible] naționale asupra individului [illegible] și ambele pe acesta ci tocmai [illegible] în întâlnirea unui om [illegible] capabil de a-și făuri singur de[illegible]. Revoluțiile naționaliste ale [illegible] tinere au dovedit și continuă să dovedească cu crescândă autoritate [illegible] de faptă, care este soluția tuturor problemelor sociale născute [illegible] împrejurări diferite: călirea [illegible] în școala luptei, a jertfei, a [illegible] în crearea unei idealuri [illegible].

[illegible] complicitățile [illegible] și capitaliste ale revoluțiilor „[illegible]" [illegible] de un regim [illegible], aduci în completă [illegible] revoluțiile firești, crescute [illegible] permanente ale vieții [illegible] de toate, elanul [illegible], condițiile esențiale pentru [illegible] în orice raționamente și [illegible].

[illegible]

[illegible] torilor de viață în vederea unei activități unitare, solide, durabile.

Ele au redat fiecărei celule a organismului național, prestigiul și mândria de a participa la înfăptuirea unui destin, singurul prin care se valorifică fiecare parcelă a neamului.

Ce altceva este, spre pildă, cuibul nostru legionar, în care se întâlnesc oameni de condiții materiale și intelectuale felurite, decât unitatea de dragoste peste toate diferențele sociale?

Ce sunt taberele de muncă și șantierele noastre în care nimeni nu te întreabă ce studii ai, ce avere ai, ci ce treabă poți să făptuești?

Ce rost are ordinea corporativă a Italiei fasciste, decât nu tocmai consfințirea, pe plan egal, a tuturor factorilor producători ai națiunii?

Ce sunt organizațiile de ridicare a muncitorului la o viață demnă?

După aproape un sfert de veac de la Revoluția rușă, Rusia are de învățat dela revoluțiile totalitare, cele mai esențiale lucruri asupra concepției și ordinei sociale, asupra vieții economice, asupra unei politici constructive.

Alianța ei cu Germania nu trebue, din această privință, să mai mire pe nimeni.

Iar nădejdile diplomaților formați la școala lui Radio Londra că Rusia se va război cu Germania, trebuie să primească replica realizărilor pentru muncitori ale Germaniei național-socialiste și ale Italiei fasciste, din care Rusia nu mai are de lucrat încă multă vreme fără să [illegible].

[illegible] care se înfăptuește din [illegible] și este aceea a tuturor celor cari [illegible] alt destin a neamului, a celor cari vor să facă din viață o podoabă care trebue desvoltată în toate sensurile ei, a celor cari nu se mai împacă nici cu stupii, nici cu stearpa luptă între frați.

[illegible] sunt hotărîte hotarele cari au dreptul și cele ce nu au dreptul la viață.

[illegible]

TURISM ȘI ARHEOLOGIE

de DORIN POPESCU

Ar părea oarecum anacronic să se mai vorbească astăzi despre turism. Întradevăr turismul ne evocă vremuri trecute de liniște și prosperitate [illegible] vesele străbătând munți și câmpii cu „rucsacul" în spate și „alpenstockul" în mână, sau oameni [illegible] călătorind în vagoane cu paturi și descinzând în palatele [illegible]. Astăzi turismul se face într'un mod cam bizar. [illegible] s'a schimbat în [illegible] iar vârful alpenstockului seamănă mai mult a baionetă.

Cele două mari popoare turistice ale Europei, Germanii și Englezii, sunt puse într'o situație cu totul specială. Primii fac ce să [illegible] [illegible] toate isprăvile lor turistice de până acuma, iar Englezii, vechi maeștri [illegible] [illegible] fost nevoiți să renunțe la turism.

Totuși s'ar mai putea vorbi despre un turism intern, care se poate practica încă în pofida tuturor greutăților.

Turismul care se face la noi are [illegible] mai mult frumusețile naturale ale minunatei noastre țări. Trebue să recunoaștem că în comparație cu țările din Apus sau din Răsăritul [illegible] avem puține monumente de artă care să atragă pe vizitatori. Cu toate acestea s'a neglijat până acuma să se pună în valoare monumentele puse la îndemâna noastră de către arheologie. Câți dintre turiștii noștri se gândesc să viziteze „Sarmisegetusa" vechea capitală a Dacilor romane? Câți dintre ei știu măcar că nu departe de Orăștie între [illegible] numai, pe dealuri [illegible], se ridică ruinele unor cetăți, adevărate „cuiburi de vulturi" ale regilor daci? Există pentru un turist o țintă mai frumoasă decât să urce dealul dela „Costești" și așezat pe pietrele străvechi, în amurg, când totul predispune la visare, să evoce trecutul de tragică măreție?

Printre toate prospectele turistice cu cari s'a împânzit țara în trecut, nu am văzut unul care să fie redactat astfel: „Români vizitați Sarmisegetusa, leagănul neamului vostru". Ca în toate celelalte, astfel și în turism s'a neglijat nota națională.

Dar nu numai Ardealul ascunde i[illegible] noastre ale trecutului nostru de atâtea ori milenar ci și celelalte provincii oferă ochilor cari știu să vadă și să se emoționeze bogatele priveliști ale civilizațiilor apuse. Mai mult încă decât celelalte provincii, Dobrogea, adevărat tezaur arheologic, este plină de ruinele glorioase ale unui trecut care ne aparține în întregime.

Aici se schimbă și peisajul și [illegible] locul dealurilor ardelene cu păduri răcoroase și pline de taină, apar dealuri de piatră, sterpe și dureroase, sau lunciile fremătând de viață ale Dunării, sau întinsul verde al mării. Pretutindeni au trăit și au luptat străbunii, lăsându-și gândul și fapta în cetățile de piatră pe care le scoate la lumină mâna iscusită a arheologului.

„Histria", cetate puternică, își ridică zidurile încă destul de înalte pe malul lacului Sinoe. „Tropaeum Traiani" ne-a păstrat cel mai important monument de artă provincială romană din Sud-Estul Europei. „Ulmetum", „Capidava", „Troesmis", „Dinogetia", „Callatis", nume sonore romane, getice sau grecești nu atrag oare pe călătorul dornic să vadă și să cunoască? Alte nenumărate cetăți, unele cu nume vechi celtice cum ar fi „Arrubium" sau „Noviodunum", așteaptă târnăcopul pentru a-și descoperi zidurile uneori distruse, alteori aproape întregi,

(Continuarea în pag. [illegible])

DUH ROMÂNESC

SPIRITUL DE JERTFĂ ESTE ESENŢIALUL

„E inutil să se indice idealuri cari să nu fie însoţite de elaborarea mijloacelor prin cari aceste idealuri vor fi atinse. Iar esenţialul în acest domeniu al realizărilor este un element interior sufletesc al luptătorului, un element care a caracterizat mişcarea naţională studenţească dela 1922—23 şi care trebue păstrat şi cultivat înainte de orice: confundarea vieţii personale a studentului cu idealul său. Acest salt din egoismul individual oricât de justificat, pentru a trece în focul dureros al unei lupte din care să fii hotărît a nu ieşi viu fără a fi biruitor, acesta e elementul esenţial fără de care nu poate exista o împlinire a idealurilor studenţeşti. Totala aservire a interesului personal, interesului colectiv, hotărîrea de a-ţi da pieptul tău sdrobit pentru a sluji ca temelie biruinţei româneşti pe care o visezi, numai din această transfigurare sufletească poate ţâşni victoria ta, student român!

Când vei spune redutabililor tăi duşmani: Nu-mi pasă dacă mă veţi sdrobi sau nu-mi pasă dacă voi vedea sau nu ziua biruinţei, dar sunt sigur că jertfa mea va aduce prăbuşirea voastră şi când pornesti şi te menţii în luptă până la capăt cu această hotărîre senină, nu încape nici o îndoială că porţi în tine o forţă pe care nici o tehnică represivă nu o poate birui.

Spiritul de jertfă este esenţialul. Avem cu toţii la dispoziţie cea mai formidabilă dinamită, cel mai irezistibil instrument de luptă, mai puternic decât tancurile şi mitralierele: este propria noastră cenuşe!

Nici o putere din lume nu va putea evita prăbuşirea, atunci, când se menţine pe cenuşa unor luptători viteji, căzuţi pentru dreptate şi Dumnezeu.

Camarazi! Trecutul tuturor luptelor româneşti şi al luptelor studenţeşti ne învaţă să mânuim această teribilă armă: propria noastră jertfă!

Coborîţi în adâncul vostru sufletesc şi întrebaţi-vă dacă vă mulţumeşte sau nu o simplă recitare de idealuri menite a fi veşnic înfrânte. Iar dacă veţi simţi că demnitatea voastră de om şi de Român nu mai îngădue ruşinea tuturor resemnărilor, atunci împăcaţi-vă (pe încetul şi definitiv, iar nu numai în clipa unui entuziasm trecător) cu gândul că viaţa voastră personală cade cu totul pe al doilea plan, şi treceţi dincoace, pe marele drum dureros al jertfei pentru binele altora, pentru binele Neamului, pentru slujirea lui Dumnezeu.

Altfel, dacă veţi condiţiona lupta de faptul de a vă stingheri interesele personale oricât de îndreptăţite, atunci toate noţiunile voastre frumoase, toate Congresele voastre înflerbântate nu vor aduce nici o biruinţă, ci vor rămâne în istorie doar pentru a caracteriza laşitatea unei generaţii nevrednice de înaintaşii ei şi menite blestemului urmaşilor".

Ion Moţa

(„Cuvântul Studenţesc" din 17 Aprilie 1935).

REVISTE ŞI MAGAZINE

Incă dela începutul culturii moderne româneşti, dela Renaşterea din sec. XIX, revistele au fost flamuri reprezentative, purtătoare ale unei doctrine, ale unei convingeri în jurul căreia se cristaliza un grup de creatori şi cugetători. **Propăşirea, Dacia literară, România literară,** exprimă succesiv ale aceleiaşi generaţii de redeşteptători, au înscris în istoria literaturii româneşti primul program cultural sănătos, lămurit îndeosebi de critica lui Al. Russo şi de creaţia lui Alecsandri.

Atunci când naţionalismul cultural, de esenţă folclorică şi istorică (exemplificate prin cântecele populare ale lui Alecsandri şi prin „Alexandru Lăpuşneanu" al lui C. Negruzzi) a degenerat în patriotardism inestetic, curentul critic al „Junimii" dela Iaşi şi-a creat flamura „Convorbirilor Literare", unde armatura criticii lui Maiorescu a fost susţinută de creaţiile lui Eminescu şi de proza lui Creangă. Cine pronunţa „Convorbiri" — lămurea în acelaş timp un program literar. Numele revistei identifica o şcoală şi o doctrină.

Acelaş lucru se poate spune despre „Semănătorul", mai ales în perioada critică lui Iorga, Chendi, şi apoi despre „Viaţa Românească", care încorporă un lustru o perioadă bine definită a literaturii româneşti, în care inspiraţia rurală era o realitate şi mania socializantă o modă.

„Gândirea" a apărut la Cluj fără un program bine precizat. Dar acesta va lămuri în urmă, prin cugetarea [illegible] a lui Blaga şi [illegible] teoretic şi doctrinar al lui N. Crainic. In acelaş timp Viaţa Românească pierduse orice [illegible] căzuse în [illegible] sceptic.

Viaţa revistelor româneşti a fost mereu [illegible] de existenţa unui grup de gânditori şi creatori [illegible] în aceeaşi orientare spirituală. Revistele apăreau ca purtătoare de [illegible] pe linia evolutivă a culturii româneşti. Ele se înălţau, dominau un răstimp spiritualitatea ţării şi apoi cădeau în ruină, căutând să [illegible] în ecouri tot mai slabe [illegible] şi adăugând la primii colaboratori, [illegible] de curenti, mai multe serii de tineri adăugători [illegible] în dulcea celor dintâi, dar [illegible] reprezentative ale unei ideologii depăşite.

In acelaş timp [illegible], departe, se cristaliza alt grup, care avea apoi să devie adevăratul interpret al [illegible] din necesitatea [illegible] spirituale a patriei.

Alături de revistele reprezentative, au fost la noi şi o serie de alcătuiri [illegible] care [illegible] reprezentanţi [illegible], precum revistele [illegible] — [illegible] „Cugetul românesc" condus de [illegible] Arghezi şi apoi „Revista fundaţiilor regale".

Un fenomen [illegible] dar [illegible] explicabil [illegible] [illegible] cu revistele [illegible] prin [illegible] termenul legal [illegible] [illegible] — devin ca [illegible] numele trecutului lor [illegible] care [illegible] [illegible] prin forţă [illegible] tot felul de [illegible] [illegible] în ce mai mult un [illegible] magazin [illegible], în care se întâlnesc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible].

Fosta revistă de creaţie spirituală şi doctrină literară a ajuns o foaie, un magazin de literatură instructivă, în care cronica ideilor a devenit o simplă mică publicitate informativă.

Este totuşi o decenţă a morţii, dar se pare că revistele nu o au. Ele preferă să ducă o existenţă decadentă decât să dispară. Şi rău fac. Căci ele par râuri cari se pierd în nisip. Dunări cari prefac abundenţa undelor albastre de odinioară în biete pârâiaşe costelive adunând ape menajere la margine de târg provincial.

Cea mai tristă decadenţă, de care ne amintim, a fost a „Vieţii Româneşti" trecută târziu cu arme şi bagaje în tabăra jidanilor comunizanţi dela funestul „Adevăr". Colaborau jidani alături de simbriaşii lor români. Şi doar poporanismul a fost orice, dar numai semitizant n'a fost.

Ne pare rău când o fostă revistă venerabilă îşi duce existenţa scăzută dincolo de actualitate. Este câteodată o profanare, alteori o indecenţă, alteori o indiscreţie. Fostele reviste mari, ajunse în stare de magazin (neilustrat) îţi inspiră un sentiment penibil. Noi românii nu trebue numaidecât să avem magazine literare cum e **Revue de deux mondes** sau **Revue de Paris**. La noi revistele au fost altceva, au fost organul de luptă şi credinţă al unei generaţii şi unei şcoli. Era normal ca lupta odată încheiată, revista să dispară cu glorie şi fără surle. Dar a trage de moarte decenii de-a rândul este o agonie chinuitoare şi penibilă publicului.

La noi se întâmplă lucrurile pe dos. Trăiesc reviste [illegible], sub formă de magazin, dar au murit [illegible] adevăratele flamuri de creaţie ale spiritualităţii actuale: rând pe rând au fost suprimate revistele Axa, Rânduiala, Ionnar, Vestitorii — şi toată presa ideologică legionară. Dintre adevăratele publicaţii periodice de actualitate abea câteva au reapărut („Vremea", Insemnări Sociologice, Orientări).

Dar aşa era moda: să moară ce e tânăr şi să trăiască fosilele. Trebue găsit un remediu. Acela cu un magazin învechit să se împrospăteze cu ideologie nouă, e un mijloc indecent. Trebue despărţite magazinele de reviste. La magazine să colaboreze lumea pestriţă. La reviste cei ce cred şi luptă. Aşteptăm încă marea revistă a actualităţii.

Barbu Sluşanschi

INSCRIPŢII

Pentru tine mamă

Mamă dragă,

Au trecut sărbătorile Crăciunului, am intrat într'un an nou. Sfintele sărbători ale iernii, de care ne leagă atâtea amintiri, au trecut şi ele — acum ne îndreptăm încet spre primăvară.

E încă frig în casa ta, e cerul acela veşnic înorat, prin care arareori răzbeşte câte o pată gălbue, care vesteşte un soare îndepărtat, întors şi el cu spatele spre lumea noastră părăsită şi îngheţată.

Eşti singură, mamă dragă, singură în casa mare şi goală, atât de singură că îţi vine să stai de vorbă cu mobila, cu mobila aceea modestă, înfricoşată şi ea de atâta tăcere, să stai de vorbă şi s'o mângâii. Mobila aceea pe care tu ai primit-o în dar când ţi-ai început viaţa ta de femee şi care a fost necontenit martoră bucuriilor şi tristeţilor tale, dealungul anilor.

Erai tânără atunci şi sfioasă, aveai chipul prelung al madonelor şi mersul ca un cântec în foşnetul rochiei de sărbătoare.

AI INTRAT IN VIAŢĂ

simplu, firesc, cu aerul tău de şcolăriţă — simplu şi firesc l-ai iubit, cu dragoste fără margini, pe acela pe care destinul ţi-l hărăzise soţ — şi, ca fetiţă gravă şi fără prihană, ţi-ai iubit copilul — păpuşa aceea brună care îi semăna lui — şi ale cărui priviri — mai târziu când a început să umble singur — aveau uneori o adâncime, o neobişnuită adâncime, care te neliniştea.

Tu n'ai putut înţelege, fetiţă sfioasă şi cuminte, de unde vin privirile acelea, în care nu era tristeţe, dar ceva atât de liniştit şi grav, că semăna cu adâncul nopţilor, cu nopţile care te înfiorau, nopţile în care bătea peste făptura ta mică, vânt îngheţat de veşnicie.

Ai înţeles mult mai târziu, mamă dragă, mamă vitează. Şi multe ai înţeles atunci „mai târziu".

Peste molcoma ta viaţă, împărţită între soţ şi copil, a venit războiul cel mare. Soţul a plecat. Tu ai înţeles. Nu ţi-a trebuit nici un argument savant, nu ţi-au trebuit tomuri întregi de filozofie, n'a fost nevoe să cunoşti istoria lumii pentru ca să înţelegi, prin instinctul tău minunat de femee, izvorît din dragoste — tu toată erai un imn de dragoste — că domnul şi stăpânul tău trebue să plece. Pentrucă în vinele lui curge sânge de domn, sânge nobil românesc, şi aşa-i stă bine să fie iubitor de luptă şi dispreţuitor de moarte. Şi, din gura ta de femee mică, au ieşit vorbe mari atunci, vorbe ce te depăşeau. Le-ai spus simplu, firesc, aşa cum făceai tot: „Sunt mândră de tine, dragul meu, şi te iubesc aşa, viteaz şi iubitor de moarte.

Şi ai fost tu singură uimită de cuvintele tale, care par'că nu veneau din tine ci de undeva din străfund de vremi. Te-ai regăsit altă, o femee nouă. Prin gura ta, mamă mică, n'ai vorbit tu atunci, ci a vorbit străvechea dacă, străbuna ta — din care îţi tragi neamul, prin atâtea şi atâtea generaţii ce îşi amestecă oasele, de două mii de ani, cu pământul acestei ţări. A vorbit istoria prin tine, mamă, fără ca tu să-ţi dai seama.

ŞI, INTR'O NOAPTE

tristă de Noembrie, undeva în munţi, printre arbori ciuntiţi de arsura obuzelor, cândva într'un adânc de toamnă, când pădurile îndepărtate adormeau, în pădurea de pe coastă despuiată de falnicia ei, o pădure care a luptat şi a murit deodată cu soldaţii, s'a desprins un mare suflet de român şi a luat drumul spre stele, spre veşnicia eroilor. Lângă inima sdrobită era, într'un medalion, fotografia ta şi a copilului vostru.

Era o calmă seară de Noembrie, aceea seară a marei logodne cu moartea, cu mireasa dragoste, mai mare decât orice dragoste pământească, a soţului tău.

Moartea a făcut onoare casei tale, mamă dragă.

Dar, după legile firii, chipul mândru pe care şi l-a luat înapoi pământul, pentrucă, din mireasa lui şi-a altora, să crească după aceea o primăvară cum n'a mai fost alta cu râuri de flori, cu păduri falnice foşnitoare — chipul mândru al soţului tău a prins încăodată fiinţă, în făptura mică pe care o purtai de mână, cernită, în acel Crăciun trist de război.

DRAGOSTEA TA INTREAGĂ

s'a întrupat acum în copilul cu ochi neliniştitor de gravi. Pentru el trăiai de acum înainte, numai pentru el.

Au trecut astfel anii, mamă dragă. Băiatul tău a crescut.

Era ca un prinţ de poveste, băiatul tău. Ai fost cea mai iubitoare mamă, atât de iubitoare încât atunci când adolescent, copilul tău a început încetul cu încetul să se smulgă din farmecul casei tale, chemat de alt drum de un drum rece şi aspru, tu cea dintâi l-ai înţeles.

AL DOILEA BĂRBAT

a plecat din casa ta, pe acelaş drum de moarte şi glorie. Acum înţelegeai atât de bine semnul neliniştitor al ochilor prea gravi care te înspăimântau cândva.

Pe tine, femee fără prihană, te însemnase Dumnezeu cu un semn mare: acela de a fi soţie şi mamă de erou.

Bărbatul tău a murit pentru a face o Românie mare, copilul tău a murit şi el, pentru a face o Românie cu suflet mare, pentru a ridica hotarele neamului până în veşnicie.

Şi, tot în orele neguroase ale anului sfârşit de Septembrie l-au ucis pe la spate şi l-au aruncat ca pe un câine în şanţ.

Peste copilul pe care l-ai legănat cu atâta dragoste, căruia i-ai dat viaţă din viaţa ta, de care tremurai să nu-i fie frig, când începea burniţa toamnei şi era prea subţire îmbrăcat, peste acest copil al tău pe care îl iubeai mai presus de orice — pentru care ţi-ai fi dat zece vieţi de le-ai fi avut — s'a cernut ploaia rece toată noaptea şi toată ziua până în seara următoare, când hoţeşte l-au luat şi l-au aruncat într'o groapă cu alte trupuri tinere şi au tras pământ noroios peste ei, să nu mai rămână nici urmă din păcatul omenesc strigător la cer care s'a săvârşit în noaptea aceea.

Şi astfel s'a plinit destinul lui şi-al tău.

Azi ţi-e casa pustie, viaţa sfârşită.

TRECI CA O UMBRĂ,

mamă dragă, o umbră cernită, fără astâmpăr, bătătoreşti drumuri vechi, drumuri dragi — atât de însingurate azi de par'că nu mai sunt aceleaşi drumuri, nu mai e aceeaşi viaţă.

Mi-a fost teamă să te revăd, mamă — durerea mea era alta decât a ta. Eu sunt încă tânără. Viaţa mea nu s'a sfârşit — a devenit altfel doar. Şi ochii mei privesc în moarte şi de acolo îşi iau gravitatea, cu ochii tăi, dar eu sunt tânără, mai am atâtea de făcut.

Tu însă, mamă dragă, tu?

Şi, când te-am văzut, mi-a fost ruşine. Nu erai o rămăşiţă de om, cum mă aşteptam, nu! Erai mândră, dreaptă, aprigă, — mai mândră, mai dreaptă, mai aprigă decât atunci când El trăia. Tu ai fost aceea care ai încercat să mă îmbărbătezi pe mine, mamă vitează.

Marea ta putere de dragoste, îşi găsise iarăş o împlinire: Legiunea.

Botezată în credinţa legionară, făceai apelul morţilor fără ca vocea ta să şovăiască. Doar atunci când trebuia să-i chemi pe cei căzuţi în noaptea de 22-23 Sept., făceai o mică, foarte mică pauză. Apoi vocea ta răsuna clară şi noi răspundeam „prezent". Eu încă n'am ajuns să pot răspunde „prezent" atunci. Fiindcă pauza aceea mică pe care o faci tu, mă doare atât de mult, încât nu mă pot ridica la calmul tău. Nu mă pot depăşi, ca tine. Eşti atât de mare, mamă dragă, atât de mare, că niciodată nu voi merita să stau alături de tine.

EŞTI SINGURĂ, ACUM,

mamă dragă, — şi au trecut pustii sărbătorile. In casa ta pustie, mică, e, pe perete, înspre Răsărit, chipul celui mai bun între cei buni, celui mai sfânt între cei sfinţi, chipul Căpitanului. Şi sub chipul lui, arde veşnic candela. Spre acolo se îndreaptă privirea ta, în nopţile astea pustii.

Dintr'o soţie şi mamă hărăzită firesc acestui rol, tu ai devenit azi o făptură supraomenească, ai devenit prototipul femeii legionare.

Tu, aşa mică şi modestă cum eşti, ai devenit prin jertfa ta o figură de legendă.

Nimeni nu înţelege mai bine ca tine, mamă de legionar, toată măreţia jertfei legiunii. Noi vorbim despre jertfă, dar tu a trăit-o întreagă.

Tu ne-ai deschis drumul pe care trebue să mergem. Ca viaţa ta va trebui să fie viaţa noastră. Ca sufletul tău mare va trebui să fie mare sufletul nostru. Cu dragostea ta va trebui să iubim.

MAMĂ LEGIONARĂ,

noi nu te plângem. Tu nu ne-ai îngăduit să te plângem.

Ingenunchiem în faţa măreţiei tale, mamă dragă — şi-i mulţumim lui Dumnezeu că a dat neamului acestuia un asemenea tip de femee. In ţara în care a fost cu putinţă să exişti tu, aşa cum eşti — ne putem îngădui să nădăjduim că vor mai fi altele şi altele asemenea ţie, că vom putea fi şi noi.

Fii mândră, mamă dragă. In serile acestea pustii de iarnă, chipul Căpitanului se află şi pe peretele nostru dinspre Răsărit.

Şi privim spre El, şi tu şi noi, cu aceeaşi hotărîre în ochi, cu aceeaşi lumină în suflet.

Şi-l rugăm, din tot sufletul, pe Căpitanul nostru — şi El ne aude rugăciunea — să ne ajute să trăim o viaţă eroică şi fără prihană ca a ta.

Doina Peteanu

Apus de soare la Cişmigiul înzăpezit

dar în totdeauna emoţionante. Căci nu credem să existe un spectacol mai impresionant decât piatra albă a zidurilor antice, lucind în lumina lunei şi în foşnetul lin al valurilor mării, sau oraşele ascunse în misterioase [illegible].

Turismul arheologic are pe lângă [illegible] şi avantajul de a fi un mare învăţător de istorie, făcând pe călători să participe cu toate simţurile la evocarea şi înţelegerea trecutului.

Firește, pentru ca această formă a turismului să poată fi practicată, mai este nevoie de multe condiţii, dar în primul rând de poezie.

Atâta timp cât poeziile noastre vor mai fi în halul în care le-a lăsat un trecut indiferent la progresul ţării, călătorul nu se va aventura în acestea care i-ar oferi prea multe [illegible]. Vedem însă, într'un viitor apropiat poezii albe de astăzi legând între ele articole cetăţii. Autocaruri strălucitoare le cutreeră în goană ducând în ele cetele de turişti cu sufletul tânăr. Mici case de adăpost se ridică în apropierea ruinelor pentru călătorii doritori să se odihnească într'un mediu de poezie şi istorie. Ţinutul întreg, provincia întreagă capătă o notă de rară distincţie, sufletul oamenilor se înnobilează privind cum se îmbină veacuri de civilizaţie.

Regimul legionar va realiza fără îndoială toate acestea. Conducătorul atât de energic, dar în acelaş timp atât de sensibil la tot ce este nobil şi frumos va şti să valorifice aceste bunuri rare [illegible] va fi în condiţiuni propice, căci o întâmplare fericită face ca unul din fruntaşii Legiunii să fie în acelaş timp unul dintre cei mai de seamă arheologi ai noştri.

Dorin Popescu

CALENDAR

JOI, 16 IANUARIE 1941

Ortodox: Inchinarea lanţului Sf. Apostol Petru.
Catolic: Sfântul Marcel I Papa.
Protestant: Marcel.
Mahomedan: 17 Giul-Hegè 1359.

Cinstirea lanţurilor Sf. Apostol Petru

Precum se ştie, întâiul între ucenicii Domnului, Apostolul Petru, a fost osândit la temniţă grea de Irod împăratul şi legat acolo cu două lanţuri de fier.

Dormind el noaptea, înger trimis de Dumnezeu l-a lovit în coastă, l-a deşteptat şi l-a scos afară, după ce au căzut lanţurile.

Nişte credincioşi au strâns lanţurile şi le-au păstrat, cu evlavie, ca pe lumina ochilor. Rozând trupul marelui apostol, cinstitele lanţuri au câştigat putere de tămăduire a neputinţelor şi putere de alungare asupra duhurilor necurate.

Aşa au trecut ele din moştenire în moştenire, până ce au ajuns în mâinile lui Juvănalie, patriarhul Ierusalimului.

Pe vremea acestui patriarh, a venit cu închinare la Ierusalim credincioasa împărăteasă Evdochia, femeia împăratului Teodosie cel mic. Ea a împrăştiat [illegible], împodobind sfintele [illegible] cetatea sfântă. Pentru [illegible] arhul a încărcat-o de [illegible] doare. Intre alte sfinţenii [illegible] şi aceste cinstite şi [illegible] numi lanţuri.

Ducându-le la Constantinopol le-a împărţit: unul l-a dat [illegible] ricii celei mari a apostolilor [illegible] în care se săvârşea [illegible], altul l-a trimis la Roma [illegible] Eudoxia, însoţită cu [illegible] pusului, Valentinian al [illegible].

Fiind ca următoare a [illegible] în dragostea pentru [illegible] dit biserica sfântului [illegible] muntele Exquilin şi a [illegible] sa lanţul.

Aşa a început cinstirea [illegible] lor marelui apostol, la 16 [illegible] lui Ianuarie.

Firmilian protosinghel

CUVÂNTUL FEMEII

Ingrijire şi înfrumuseţare

A munci nu înseamnă a renunţa la frumuseţe; din ziua când femeia s'ar hotărî la acest lucru faţa globului s'ar schimba, s'ar posomori mai rău. Ingrijirea şi înfrumuseţarea feţei este o cochetărie universală de toţi admisă. Facerea şi refacerea unei figuri e o artă, principalul e de a pune ordine şi măsură. Cum a spus un mare om: „Y mettre un peu de faux pour souligner le vrai".

Dar numai atât! Fiecare faţă are originalitatea şi personalitatea ei; e un tip. Fireşte, nu trebuesc studii de belle-arte, dar trebue mult bun simţ. Nu ştiu cine îmi spunea că sulimanul este o ipocrizie. Nu, de loc, dar atunci haina ce este? Fardul e uneori o datorie estetică. Da, el nu e o vanitate, ci o umilinţă. Dacă ne-am găsi desăvârşite nu ne-am corecta. Este altruism, fiindcă o facem pentru alţii; petrecându-ne viaţa, tot cu ochii pironiţi în oglindă, trăim pentru noi ca nişte decapitate.

Oglinda, această sigură prietenă e călăuză şi îndreptar; în ea studiem liniile, ovalul, nasul, gura, ochii; în ea e adevărul, câteva odată cam crud, şi apoi? Adevărul nu-i nici în minciună. Filosofia vieţii este de a lua totul în serios, dar nimic în tragic. Cea mai urâtă dacă se îngrijeşte, caută, îşi găseşte stilul. Ovalul se corectează cu pieptănătura, cu o picătură de roşu şi un norişor de pudră.

Ochii să-i lăsaţi în pace; rimelul albastrul dătător de mister şi fatalitate sunt numai pentru scenă.

Odihniţi-vă ochii, cu câte o compresă de ceai călduţ, atât.

Gura e, în poemul feţei, de multe ori mai expresivă ca ochii. Toţi poeţii au cântat, minciuna, durerea, feeria surâsului, de pe buzele femeieşti. Creionul rumen trecut cu o mână sigură, uşor, dă linia pură, linia voită şi înviorează buzele câteodată prea uscate. Greu să renunţăm la toate astea.

Am auzit cum în cele mai grele clipe ale războiului în apus, când au ceva timp atât bărbaţi cât şi femeile alerg la coafor să-şi refacă oarecum o figură civilizată. Ingrijire — înfrumuseţare...

Mai e un fard, de ordin [illegible] expresia feţei. Dar asta [illegible] cum şi de unde vine. O [illegible] râsul, privirea sau altă [illegible] rioasă care scapă analizei [illegible] seducţie care întrece frumuseţea, bunătatea, altruismul, calmul [illegible] vesc aidoma pe faţă. Ochii [illegible] vesc omenirea pentru ce [illegible] teze în adâncuri au [illegible] Poate e asta expresia [illegible].

Lola Ionescu-Mar[illegible]

ŢARĂ NOUĂ

(Urmare din pagina I-a)

au lucrat 4 zile câte 12 oameni: un alt pod a fost construit la Buteni şi altul la Valea-Săcuenului. Alte drumuri şi poduri au fost reparate. In două zile un cuib legionar a întins o punte peste Someş de 16 m. lungime: trei podeţe la Dealul Negru şi drumul din interiorul comunei.

Dar mai sunt şi altele. Nu le înşirăm. Deşi acolo s'a pus entuziasm şi muncă legionară.

Aceste cifre şi date vorbesc astfel încât pot să audă şi surzii. Odinioară, pentru a se construi un pod sau a se face un drum se convoca în cel mai bun caz satul şi primarii ţărănişti sau liberali îşi aruncau în cap doniţa cu lături electorale. Aşa era atunci: nimeni nu punea mâna, pentrucă zâzania sfărâma orice iniţiativă. Numai legionarii mai puteau lucra, dar şi ei erau pândiţi de furia jandarmilor. Să nu uităm: tot sectorul din Dealu Negru a construit o şcoală Moţilor în anul 1934. Dela începutul prigoanei până în toamna anului 1940, nu s'a mai făcut nimic. Şi acum, numai în două luni (Octombrie şi Noembrie), şi acelea vitregite de un timp friguros, s'au înfăptuit atâtea opere de utilitate publică. Legionarii se adună în cuiburi, jură credinţă Căpitanului şi Legiunii, cântă imnuri, îşi [illegible] caţia sufletului şi păşesc [illegible] la munca regeneratoare [illegible] structivă. Şantierul de muncă [illegible] însăşi viaţa lor. Aşa se clădeşte ţara nouă. Un exemplu [illegible] multe altele, este dovedit[illegible].

Nicolae R[illegible]

MARI CONSTRUCŢII DE ŞOSELE IN IUGOSLAVIA

BELGRAD, 14 (Rador). — [illegible] nea iugoslavă a marei [illegible] internaţionale Londra-[illegible] construită deja pe o lungime [illegible] km. A fost deasemeni [illegible] struirea a două poduri [illegible] vizual peste Dunăre, [illegible] la Belgrad, peste Sava, [illegible] altor poduri mai [illegible].

Lucrările efectuate cu [illegible] stului celor două mari [illegible] sta Dunăre şi Sava, au [illegible] acum o jumătate miliard [illegible].

Porţiunea iugoslavă a [illegible] to-strade fiind de 351 km [illegible] rezultă că urmează a se mai [illegible] încă 175 km.

DIN LUMEA LEGIONARĂ

FIGURI LEGIONARE

BĂNICĂ DOBRE

O adevărată cruce de voinic.

Cu statura lui uriaşă, cu sufletul lui cald, cu ochii lui limpezi în cari se amestecau rând pe rând duioşiile şi [illegible] izbucniri ale voinţei.

Şi barba aceia bogată, mai-mai patriarhală, care-i dădea o şi mai puternică înfăţişare de gigant, de [illegible], de revoluţionar.

Cunoscuse viaţa cu toate greutăţile şi toanele ei de sărăcie, de pe când era de o schioapă. Luptase necontenit din anii copilăriei. Războiul cel mare îl lovise cu aripa lui grea de moarte. Îşi pierduse pe front tatăl şi tot în vremea acelei încleştări fratele mai mare.

Mamei sale şi rămăsese de hrănit şase orfani.

Bănică, care nu avea decât vre-o unsprezece ani, s'a hotărît atunci să plece. Să plece în ascuns şi să lase bucata lui de pâine celorlalţi. Şi într'adevăr aşa a şi făcut.

Bătându-se singur a sfârşit şcoala primară într'un orăşel dobrogean. Elev de trupă mai întâi, apoi pedagog într'un orfelinat şi la o şcoală de meserii, termină liceul.

Se înscrise la Academia Comercială, trudind în acelaş timp la educaţia şi învăţătura unor orfani dela şcoala de Arte şi Meserii din Cluj.

Între zi, ministerul, cu toanele lui politice, hotărăşte să mute acea şcoală la Iaşi. Cum elevii erau mai toţi de prin părţile ardelene naşte o mică revoluţie. În capul răsmeriţei romantice şi al orfanilor, însăşi Bănică Dobre. Autorităţile intervin cu vechi, crâncene, cunoscute metode de epocă. Jandarmi călări şarjează asupra copiilor. Şi sărmanul pedagog ajunge în beciurile închisorii Cluj.

Ultimul an de studenţie a fost mult mai greu decât ceilalţi, uriaşul cu inimă de revoluţionar negăsind slujbă de lucru.

Sublocotenent în rezervă şi licenţiat al Academiei Comerciale, vede mai târziu cum i se închid toate uşile. Numai erau locuri decât pentru străini. Ovreii şi ungurii ocupau toate poziţiile. Ca român nu se putea ajunge decât încregimentat într'un club politic.

Dar Bănică Dobre era obişnuit şi cu sărăcia şi cu lupta.

Sufletul şi idealurile îl chemase şi în rândurile Mişcării Legionare. [illegible] de aici.

Aşa se face că în 1932, voinicul acesta cu o diplomă universitară în buzunar e chelner într'una din grădinile de vară ale Clujului.

Munceşte până de vine bună tot timpul.

Ia parte la marile bătălii ale Gărzii de fier în primele rânduri.

Teama autorităţilor, care voiesc să-l ridice împreună cu un grup, în urma dizolvării din 1933, îl face celebru pe ţară în hohotele de satisfacţie ale tuturora.

Urmează un întreg şir de arestări, de evadări, de încăierări cu poliţia şi de schiţări, care-i măresc din ce în ce faima.

O viaţă ciudată de luptător neînfricat, cu isprăvi aproape de necrezut în timpurile cele mai grele, apoi pentru câteva luni de linişte aparentă funcţionar modest, de nerecunoscut.

Aşa îl găseşte ajunul plecării în Spania.

Avea în vremea aceea douăzeci şi opt de ani, cu toate că părea de 40.

Cu statura uimea trecătorii, care-i priveau plini de admiraţie nestăpânită; cu căldura sufletului îşi făcea peste tot prieteni; cu vitejia şi pofta de luptă ajunsese unul din cei mai buni ostaşi ai legiunii.

Aşa a plecat Bănică Dobre în Spania şi a căzut rănit într'o luptă.

Cu aceeaşi ochi blânzi, cu aceeaşi inimă caldă, cu aceeaşi modestie s'a înapoiat pentru a se împărţi între bătălii şi munca de administrator al unei gazete sărace, scrisă în duh legionar.

Marea prigoană l-a găsit drept, neclintit, în mijlocul furtunii.

Arestat, judecat şi condamnat, a fost internat la închisoarea specială din Râmnicul Sărat. Şi acolo mişeleşte, în noaptea de 22 Septemvrie al celui de al noulea an de sub semnul Irodiadei.

Erou în viaţă şi martir în trecerea dincolo de hotarele acestei lumi, Bănică Dobre rămâne cu totul la fel în lupta şi chip, desprins parcă din legendă şi rămas aidoma ei.

Fănică Anastasescu

SATUL LEGIONAR

Conferinţa rostită la Radio de d. Traian Herseni, secretar general al ministerului Educaţiei Naţionale

D. Traian Herseni, secretarul general al ministerului Educaţiei Naţionale, a rostit la posturile noastre de radio următoarea conferinţă:

Ne place să spunem că suntem o ţară de ţărani, că satul este izvorul vieţii noastre etnice, că nimic nu se poate obţine la noi cu temeiu dacă nesocotim aceste adevăruri. Cu toate acestea nimeni nu poate preciza vreo măsură politică de mari proporţii care să fi dat rezultate rodnice pentru viaţa satelor. Nicio înfăptuire uriaşă nu s'a încercat în favoarea ţărănimii. Din când în când câte un ministru neliniştit sau câte un dascăl generos au ridicat problema satului românesc. Ţara s'a entuziasmat şi a aplaudat. Apoi totul a rămas ca mai înainte. Satele îşi duc până astăzi viaţa lor trudită, de boală, de sărăcie, de ignoranţă, de muncă fără câştig şi de exploatare fiscală şi administrativă, fără să le întindă nimeni o mână frăţească, o mână de ajutor pentru ieşirea din impas şi încadrarea lor într'un nou ritm de viaţă.

De sigur există în ţară numeroase şcoli şi biserici, zeci de mii de preoţi şi învăţători, totuşi poporul român se zbate în întuneric, trăieşte sub teroarea superstiţiilor şi sub ruşinea analfabetismului. Există în ţara noastră nenumăraţi medici şi mulţi dintre ei se plâng că au venituri insuficiente şi totuşi satele sunt bântuite de boli şi suntem ţara cu cea mai ridicată mortalitate infantilă. Avem în ţară numeroase organizaţii agricole şi zootehnice, institute, ferme, staţii, şcoli de agricultură, cooperative şi bănci agricole, publicaţii pentru popor, agronomi şi veterinari, totuşi ţăranii lucrează pământul rudimentar, cu unelte primitive, cu vite neîngrijite şi o tehnică de mult depăşită, încât produc puţin, de proastă calitate şi abia reuşesc să-şi agonisească traiul. Există în ţară un surplus de funcţionari şi un accentuat şomaj intelectual, totuşi administraţia satelor româneşti este lăsată în sarcina unor primari lipsiţi de învăţătură, a unor notari cu 2-3 clase de liceu (cu excepţia Ardealului), a unor agenţi fiscali agramaţi şi necinstiţi şi a jandarmilor lipsiţi adeseori de omenie şi de simţ de răspundere.

Totuşi nu acestea sunt lipsurile cele mai seamă. Satele româneşti se zbat într'o mizerie mult mai adâncă. Ele au fost treptat înlăturate din viaţa conştientă a neamului sau n'au fost niciodată ridicate până acolo. Satele noastre sunt lipsite în genere de conştiinţa unei misiuni naţionale, ele n'au un ideal care să le însufleţească, nu participă la marile frământări şi înnoiri ale lumii moderne. Găsim încă acolo, ca sub cenuşă, jarul unei vieţi apuse de veacuri, dar în faţa problemelor de acum, satele sunt cuprinse de o gravă amorţire a sufletelor şi o lipsă totală de nădejde într'o viaţă mai bună.

Multora icoana aceasta a satului românesc poate să li se pară exagerată. Ne-am obişnuit să ne mândrim în toate prilejurile cu bogata noastră viaţă ţărănească, cu însuşirile extraordinare ale poporului nostru. Ne-am obişnuit să ne ascundem cu grijă plăgile şi să credem că e mai ruşinos să vorbim despre ele, decât să le avem, că e mai bine să le ascundem, decât să le privim bărbăteşte în faţă şi să le lecuim radical.

Până de curând conducătorii acestei ţări socoteau ca o crimă rostirea adevărului în materie politică şi o crimă lupta pentru dreptatea socială. De aceea problema satului românesc nu şi-a putut găsi o deslegare temeinică şi din fala ei de altădată, ţărănimea a ajuns, mai ales în Moldova şi Muntenia, la o totală decădere. De sigur lucrurile nu se pot îndrepta de pe o zi pe alta, dar astăzi putem vorbi deschis, putem să spunem lucrurilor pe nume şi să luptăm pentru îndreptarea lor.

Cum trebue să fie organizat un sat legionar

Probabil că mulţi ar vrea să ştie cum vedem noi un sat legionar. Cum trebue să fie organizat un sat, ce înfăţişare trebue să aibă ca să fie legionar? Care este „programul" Mişcării Legionare în privinţa satului? Totuşi pentru noi întrebările acestea nu sunt deloc grăitoare. Poziţia legionară faţă de viaţă nu este normativă, ci organică. Ea nu operează cu modele, cu ficţiuni, cu reguli, ci cu realităţi, cu virtualităţi, cu desvoltarea firească a lucrurilor. Mişcarea legionară nu crede în ante model şi nu găseşte folositoare programele abstracte pentru ridicarea satelor. Modelul operant în domeniul tehnicei, este inoperant în domeniul vieţii. Fiecare sat îşi are modelul său singular în posibilităţile proprii de desvoltare. Un sat de munte e altceva decât un sat de şes, un sat ardelean este altceva decât un sat dobrogean. Modelul nu poate decât să stânjenească desvoltarea firească şi bogăţia de viaţă a satelor. El introduce un principiu artificial de uniformitate şi schematism, aşa dar de sărăcie şi distrugere, într'o lume indefinit de variată în conţinuturi şi în forme.

În legătură strânsă cu credinţa că viaţa poate fi îndrumată după modele, s'a desvoltat credinţa în programe, adică în necesitatea de a întrebuinţa aceleaşi căi, aceleaşi mijloace pentru înfăptuirea modelului. Programele sunt însă tot atât de inoperante ca şi modelele. Nu poţi fixa vieţii un program de creştere, pentrucă ea are legile ei proprii, peste care nu se poate trece. Se înţelege că viaţa poate fi ajutată să crească după legile ei şi i se pot asigura condiţiile fireşti de desvoltare, precum poate fi în aceeaşi măsură oprită în desfăşurarea ei. Este aceasta o nouă atitudine faţă de viaţă, care răstoarnă multe din opiniile curente.

Prin urmare Mişcarea Legionară trebue să ajute satele româneşti să se desvolte după firea şi nevoile particulare ale fiecăruia. Ea trebue să îndepărteze relele şi când sunt generale şi când sunt cu totul locale. Lupta aceasta împotriva răului sub orice formă nu constitue însă un „program agrar", pus în sarcina specialiştilor sau tehnicienilor, ci o concepţie de viaţă pe care trebue să o aibă oricare legionar. După o fericită definiţie a Comandantului nostru, Horia Sima, Legiunea înseamnă „orice armonie superioară a sufletului". Lupta împotriva răului purcede din nevoia acestei armonii. Răul împiedică desăvârşirea omului şi a neamului prin om, răul usucă şi ucide spiritul, distruge viaţa sufletului şi înlătură frumuseţea morală. Dar se înţelege uşor că lupta împotriva răului nu este decât un mijloc, scopul adevărat al luptei legionare este realizarea binelui în lume, dela cele mai întinse sectoare ale vieţii până la cele mai mici amănunte ale ei.

Mişcarea Legionară înseamnă un efort uriaş de fiecare ceas, de fiecare clipă, pentru o lume mai armonioasă, pentru o ordine socială mai dreaptă, pentru o omenire mai desăvârşită, şi pentru un neam românesc vrednic de această înaltă rânduială a lumii. Mişcarea Legionară se pune în chipul acesta în slujba lui Dumnezeu, care a făcut lumea şi i-a dat dela început legea de a se desăvârşi şi a se apropia necontenit de desăvârşirea Creatorului. Mişcarea Legionară este o mişcare creştină pentrucă ea crede şi luptă pentru împlinirea binelui, adică a voiei lui Dumnezeu şi luptă împotriva tuturor forţelor potrivnice.

Soarta satului românesc

Două lumi stau faţă în faţă în această necruţătoare bătălie, lumea binelui simbolizată de Christos, şi lumea răului simbolizată în concepţia biblică de Diavol. Între cele două lumi nu există nicio punte, nicio cale de împăcare. Aici lupta este pe viaţă şi pe moarte. „Legiunea Arhanghelului Mihail" născută din viziunea cosmică a Căpitanului, a strâns o parte din Români sub steagurile armatelor creştine şi a dus la cruciada uriaşă de azi, cu sutele ei de martiri, în frunte cu Ionel Moţa, care s'a dus în Spania să lupte şi să moară pentru biruinţa lui Christos şi a binelui în lume.

Numai în lumina acestei concepţii despre viaţă şi despre moarte se poate înţelege soarta satului românesc, a satului legionar de mâine.

Răul nu sălăşlueşte în lucruri, ci în oameni. Satele zac în sărăcie, dar sărăcia nu este neapărat un rău. Pustnicul care se leapădă de bogăţii pentru a se desăvârşi întru Christos sau pe alt plan, legionarul care renunţă de bună voie la veniturile sale pentru a îndeplini porunca dată de Căpitan, sunt incomparabil mai bogaţi decât cei mai înstăriţi oameni din lume. Satele sunt roase de boli şi de mizerie biologică, dar nici aceasta nu este o nenorocire în sine. Câte armate nu sunt atinse de suferinţe grele, de boli, de răni, de foamete şi de moarte, şi totuşi apar mândre şi viteze pe câmpul de bătaie şi obţin biruinţe strălucitoare. Şi câte popoare sătule şi îmbuibate, care au trăit în lux şi în destrăbălare, nu au dispărut fără urmă din istorie.

Răul cel mai mare care poate pustii viaţa omenească, rău care a atins şi satele noastre, este concepţia pasivă despre viaţă, concepţia că totul trebue să vină de-a-gata, iar ceea ce nu se obţine astfel, nu merită nici un efort, sau dacă-l faci efortul este zadarnic. S'a vorbit de un fatalism al poporului român. Caracterizarea nu este tocmai exactă. Poporul român, profund creştin nu este fatalist, pentrucă el crede în jertfă, în răsplata faptei şi posibilitatea de răscumpărare. Există însă la poporul nostru un sens al jertfei pasive, al suferinţei, al răbdării, al supunerii, sens care seacă puterile de luptă şi de înălţare şi îl face uşor de mânuit şi uşor de învins în faţa marilor eforturi.

Mişcarea Legionară schimbă pentru prima oară sensul acesta al jertfei într'un sens nou, de jertfă activă, de dinamism, bătălie şi biruinţă. Duhul Căpitanului e duh de revoluţie şi de ofensivă, e duh „spărgător de fronturi" şi de efort lipsit de odihnă şi de descurajare. Duhul acesta trebue să pătrundă în satele româneşti pentru a deveni legionare. În duhul acesta de jertfă şi biruinţă trebue cuminecat poporul întreg, pentru a face saltul cel mare în viaţă, care să-i deschidă porţile spre căile împărăteşti ale istoriei.

Deci porunca esenţială a momentului de faţă în ce priveşte viaţa satelor româneşti este îmbrăţişarea acestora de către Legiune, participarea lor conştientă şi activă la spiritualitatea şi bătăliile Mişcării Legionare. Satele noastre au dus până acum o existenţă etnografică, o existenţă vegetativă de creaţie spontană şi întâmplătoare. De aceea ele au putut fi învinse de străini şi exploatate de păturile suprapuse. De aceea ele s'au putut destrăma şi au putut să decadă până la cea mai joasă mizerie. Prin Legiune ele trebue să se înalţe la o existenţă istorică, să se încadreze în neam, să participe conştient la străduinţele acestuia şi să ducă alături de celelalte pături naţionale neamul la biruinţă şi înviere. Numai în cadrul acesta mare îşi vor afla îndreptarea.

SUPERIORITATEA RÂNDUELILOR OMENEŞTI

Toate celelalte schimbări pe care satul românesc le aşteaptă de mult şi care vor trebui să vină sunt urmarea firească şi necesară a acestei schimbări fundamentale de atitudine şi concepţie. Când satele româneşti vor fi locuite de ţărani legionari, ele îşi vor schimba cu desăvârşire faţa (e vorba nu de ţărani înscrişi în Legiune, ci de ţărani transformaţi după concepţia legionară). Când satele vor fi străbătute de duhul cel nou, de duhul „spărgător de fronturi", ele se vor înălţa moral, se vor transforma în puterea lor de credinţă şi de luptă şi vor birui în toate sectoarele vieţii, fie că e vorba de sănătate şi igienă, de muncă şi producţie, fie că e vorba de viaţa spirituală, de moralitate, de justiţie sau de învăţătură. Un om nou face să înflorească o viaţă nouă. Un om activ şi tare prin credinţa lui, care se jertfeşte necontenit în slujba binelui, va schimba după chipul şi asemănarea sa faţa vieţii şi faţa lucrurilor şi va rândui totul după un nou principiu şi o nouă armonie.

Superioritatea rânduelilor omeneşti purcede din superioritatea sufletească a oamenilor. O formă superioară de viaţă sătească nu poate purcede nici din legi, nici din cărţi, ci numai din prelucrarea adâncă a sufletului ţărănesc, pentru a-i imprima o structură superioară. Sufletul acesta nou nu poate fi opera statului, căci statul însuşi nu este decât o consecinţă a sufletului, ci opera celor mai buni dintre noi, opera elitelor naţionale.

Căpitanul fiind omul cel mai desăvârşit pe care l-a produs neamul nostru, numai prin el putem obţine gradul cel mai înalt de reînoire şi frumuseţe românească. Satul legionar

(Continuare în pag. 9-a)

Căpitanul, Iosif Bozântan şi Vasile Marin, în 1934

Revista presei

BUNA VESTIRE

Problemele de cultură sunt tratate pe larg în presa legionară. Lăsând la o parte publicaţiunile periodice, unde apar studii şi eseuri despre ideile literare în circulaţie astăzi, despre operele care se aşează în atenţia unanimă, chiar marele actualizează aceste probleme dându-le proporţiile care le merită. Ziarul „Buna-Vestire" bunăoară, după ce a publicat o serie de foiletoane bogat documentate ale d-lui Alexandru Randa, prin condeiul d-lui Al. Alexianu revine asupra unei chestiuni puse de curând în discuţie şi anume **Despre viaţa de carte în folclor**. Se află într'adevăr în folclorul nostru nu numai o nostalgie a splendorilor decorative, care trădează o fantezie bogată, dar chiar prezenţa unor elemente care denotă expansiunea imperialistă a spiritului românesc. Era chiar o vreme când voevozii trăiau o viaţă comună cu poporul, şi mărirea domnească era împărtăşită de imaginaţia şi de spiritul artistic al neamului.

Din nenorocire aceste fapte nu au fost cunoscute sau chiar înţelese la timp de intelectualii noştri, de aceea aprecierea d-lui Al. Alexianu o găsim potrivită:

„Sunt vremurile arhaice, patriarhale, eroice, vremurile de adâncă şi înflăcărată trăire ale istoriei Româneşti, pe cari cu greu le-am putea înţelege noi cei de azi, cărturari ce mulţi, suspendaţi cum suntem şi sterili, atât de puţin ortodoxi, atât de rupţi de tradiţie, atât de puţin epici".

Această slavă a folclorului, această dragoste de lumină şi culoare ne vine dela tradiţia spirituală bizantină şi chiar dela fondul rasei, adică dela traci, care constituiau fundamentul acestei civilizaţii. Aceasta este ideia primordială a articolului d-lui Alexandru Alexianu, şi încheerea nu poate fi decât următoarea:

„Descendenţa aceasta bizantină, de bucolică macedoneană, transmisă şi perpetuată prin tradiţie, este posibil să se fi conservat şi în amintirea ţăranilor noştri ai căror început de istorie este plin şi el de altfel, după cum am văzut, de voevozi păstori ca în „Pind".

Cu poveştile neverosimile ale viteţilor, cu domniile lor de basm, atât de apropiate totuşi în vreme, de timpul acesta pe care-l trăim".

A X A

Nu se preocupă numai ideia ci şi stilul în care este înveşmântată. Calităţile literare ale scrisului legionar am avut ocazia să le remarcăm şi cu alt prilej, şi nu numai prin caracterizări critice, dar reproducând chiar pasagii convingătoare. Iată cum în ziarul „Axa" dela 13 Ianuarie am fost reţinuţi câteva momente de cursivul semnat de d. Ion Mălăcea. Este un nume nou în presa legionară, dar articolul „Se mută o şcoală, se mută un destin", învederează virtuţile unui om al condeiului. Liceul dela Mânăstirea Dealului a fost mutat la Predeal. Pe această temă d-sa scrie următoarele:

— „Cuibul de şoimi" menit de Nicolae Filipescu să adumbrească între zidurile sale „lei paralei ca în poveşti, cu frica lui Dumnezeu şi numai a lui Dumnezeu", liceul cu înfăţişare de castel medieval, cu turnuri şi aleii înflorite, va rămâne singuratic şi trist pe coama dealului dela Mânăstire. Când pădurea va înverzi la primăvară şi când florile îşi vor scoate căpşorul de sub zăpadă, se vor întreba mirate unde au plecat micii ştrengari cari zburdau pe pajiştile înverzite; aleele încărcate de trandafiri vor duce dorul adolescenţilor, cari îşi depănau dealungul lor visurile şi melancolia unor seri parfumate, iar bătrâna biserică voevodală cu ziduri de cetate va mai păstra încă ecoul paşilor sfielnici pe lespezile de piatră şi al glasurilor tremurânde ce intonau odinioară imnul de încredere şi biruinţă:

Cu noi este Dumnezeu".

Liceul dela Mânăstirea Dealului a fost o cetate de glorioasă şi eroică afirmare a tineretului românesc. Acei cari au studiat acolo şi-au dus destinul cu mândrie şi viaţa lor a purtat pecetea acestei consacrări. Căpitanul şi Puiu Gârcineanu şi-au făcut studiile acolo. Iată pentruce aprecierea d-lui Ion Mălăcea este îndreptăţită atunci când spune:

— **Liceul care a îndrumat primii paşi ai Căpitanului, care a sădit în sufletul său primele doruri, primele învolburări spre jertfă şi eroism, liceul care a pus temelia sufletească a acestui uriaş al istoriei noastre, este transformat azi în colegiu legionar, primul colegiu din ţară şi este sortit de Dumnezeu să făurească sufletele legionarilor de mâine şi de totdeauna.**

La Predeal ca şi la Mânăstirea Dealului liceul militar va avea aceeaş soartă, de înălţare şi eroism ostăşesc, amplificată prin dinamica vieţii legionare. În duhul Căpitanului se vor ridica viitoarele generaţii de ofiţeri, în credinţa generalului Ion Antonescu vor creşte sufletele de şoimi.

GAZETA TRANSILVANIEI

Ziarul întemeiat la 1838 de Gheorghe Bariţiu şi care a trasat tradiţia luminoasă a presei ardeleneşti, ziar de atitudine şi prestanţă legionară aduce în fiecare număr preţioasele colaborări ale intelectualilor de dincolo de munţi. Dintr'un articol al d-lui Gheorghe Stoica intitulat „Ce ne-a rămas" se cere pusă sub tipar această pagină de nostalgie şi evocare a părţilor transilvane rămase sub dominaţia maghiară:

„Ce ne-a rămas?... Dar unde sunt sătmărenii, crişenii, năsăudenii şi falnicii mureşeni dela Hodac, Ibăneşti, Dedu, Brâncovenești şi Topliţa?... Unde sunt Urcănieşii lui Pavel Dan şi Sabinuţele lui Ion Moldoveanu?... Cine mai varsă o lacrimă pe tristele morminţuri cu cruci strâmbe din cimitirul Clujului, pe cari două nume însemnă trecerea chinuită prin viaţă a lui Pavel Dan şi Ion Moldoveanu?

Cine va fi culeș sub oblăduirea unei trăiri osemintele martirilor legionari Nae Ieremie, Pop, Ion Lisăcianu şi Bica, ucişi mişeleşte pentru credinţa în Căpitan şi în Învierea Neamului?..

Îmi tremură condeiul când pomenesc aceste nume sfinte, — sfinţite prin suferinţă şi muncă şi când las gândul printre crucile cimitirului din Cluj, printre morminte fără îngrijire".

Flacăra credinţei în dreptatea cauzei româneşti se menţine în toate conştiinţele. Ea alimentează expansiunea biologică a unui popor consacrată de secole. Scrisul d-lui Gheorghe Stoica tălmăceşte această stare sufletească. Este o mărturie de credinţă a rasei ardeleneşti de dincoace sau din părţile de dincolo de frontiera maghiară.

O iniţiativă unică: Şcoală legionară de meserii la Tecuci

Eforturile Ajutorului Legionar Tecuci de sub conducerea avocatului Ion Gh. Crânganu, comandant legionar, s'au fost pe deplin încununate cu succes. Astfel cantina legionară organizată sub aceste auspicii hrăneşte cu masă — pe lângă îmbrăcăminte — numai în oraşul Tecuci, circa 200 de copii în etate de 6—16 ani, căror familiile sunt în imposibilitate de a le procura strictul necesar. Deasemeni nenumărate sunt ajutoarele în bani şi natură pe care prefectura le acordă familiilor lipsite de mijloace materiale şi împovărate cu un număr mare de copii. D. prefect al judeţului Ion [illegible], comandant legionar, având în vedere toate aceste eforturi, constatând cu drept cuvânt inutilitatea practică pentru viitorul acestor copii [illegible] să se rezume numai la întreţinerea vieţii vegetative de azi pe mâine, a decis ca odată cu aceste ajutoare temporare copiii să fie pregătiţi practic pentru a-şi putea mai târziu câştiga existenţa prin muncă şi a nu face din ei o povară permanentă pentru stat. [illegible] Alexandru [illegible], şeful organizaţiei legionare tecucene Ion Crânganu, comandant legionar şi şeful Ajutorului Legionar Tecuci, [illegible], primarul oraşului Tecuci, [illegible], comandant ajutor, inginer [illegible], directorul gimnaziului industrial Tecuci şi profesor [illegible] Dimitrie, delegat din partea profesorilor gimnaziului industrial şi în urma unei expuneri a propus şi s'a hotărît înfiinţarea unei şcoale de meserii în oraşul Tecuci, cu denumirea „Şcoala practică legionară de Meserii". Şcoala va fi condusă de un comandament legionar compus din: prefectul judeţului, şeful organizaţiei legionare Tecuci, şeful Ajutorului Legionar Tecuci, primarul oraşului şi directorul gimnaziului industrial de băeţi Tecuci.

Pe lângă acest comandament legionar se formează un consiliu consultativ compus din: comandantul garnizoanei militare, şeful poliţiei oraşului, protoereul oraşului, directorii şcoalelor secundare, directorul Băncii Naţionale, delegatul Corpului didactic al gimnaziului industrial Tecuci, medicul primar al judeţului, medicul primar al oraşului, inspectorul învăţământului primar, şeful serv. tehnic judeţean, directorul Camerii agricole Tecuci, directorul Federalei, preşedintele comitetului şcolar al Gimnaziului Industrial, preşedintele Camerei de muncă, preşedintele Camerei de industrie şi comerţ, şeful oficiului Asigurărilor sociale Tecuci.

Din statutele şcolii, elaborat de comandantul legionar, se desprinde limpede scopul şcoalei: de a utiliza practic, în folosul ţării şi a lor, pe tinerii din familiile de români lipsiţi de mijloacele materiale şi împovăraţi cu un număr mare de copii, pe care familia nu-i poate [illegible] într'o meserie care să le asigure viitorul. Prin crearea acestei instituţii Statul îşi micşorează obligaţiile sale, având în schimb braţe de lucru, calificate, pentru continuarea operei sale de reconstrucţie.

Conducerea tehnică şi administrativă este încredinţată directorului Gimnaziului Industrial de băeţi, ajutat de un şef de atelier, dintre profesorii maeştri ai gimnaziului, cu personalul tehnic şi didactic pus la dispoziţie de Gimnaziul Industrial.

Şcoala va funcţiona cu următoarele ramuri de meserii: secţia metalurgică cu specialităţile fierărie, [illegible], tinichigerie, [illegible]; secţia lemn cu specialităţile rotărie, dogărie, tâmplărie de mobile şi binale.

Înscrierea elevilor se va face pe baza listelor colective date de Ajutorul Legionar, la care se vor alătura declaraţiile părinţilor sau ale tutorelui şi a candidatului prin care se angajează a învăţa o meserie, arătând ce meserie alege, că se vor supune disciplinei şcolii şi că după terminarea cursurilor până la vârsta armatei vor lucra în ateliere sau tabere de muncă legionare.

În afară de cursurile practice şi teoretice în legătură cu meseria aleasă, **elevii vor primi o educaţie legionară organizată după modelul Frăţiilor de cruce**, sub conducerea unui şef legionar, după cum vor deprinde instrucţia militară elementară şi cunoaşterea armelor moderne, sub comanda unui militar. Tehnică şi suflet, aceasta va fi şcoala.

O notă interesantă în organizarea şcolii este calificarea elevilor şi aprecierea activităţii lor având ca normă de judecată etalonul „muncă" şi „disciplină".

Elevii vor fi calificaţi educativ după felul cum vor înţelege să-şi însuşească normele de viaţă în spirit legionar.

Iată care sunt principiile de viaţă ale acestei şcoli, iniţiativă unică pe ţara întreagă cu care Tecuciul legionar şi românesc se mândreşte. Ministerul aprobând-o, şcoala se va deschide la **15 Ianuarie a. c.** Îi urăm viaţă din plin întru biruinţa neamului legionar.

G. Ursu

ŞTIRI

Cetăţenii Farmacişti şi Farmaciste aparţinând Colegiului Farmaciştilor secţiunea jud. Ilfov şi încadraţi în Mişcarea Legionară sunt convocaţi joi 16 Ianuarie 1941 ora 9 seara la sediul Colegiului în str. Pitar Moş Nr. 6 et. II.

•

Centrul de studii şi documentare legionar, secţia sanitară înştiinţează pe toţi d-nii studenţi ai anului [illegible] că sunt rugaţi a trece pe la sediul Colegiului Medicilor din str. Română 5 (Blocul A.G.I.R.) între orele 10—12.30 şi 17—19, pentru a lua informaţii urgente dela d-ra Popescu.

•

Familia Deşteptarea României grupul V corpul Răsleţi, inaugurează, astăzi 15 I. la orele 5 după amiază, Cooperativa „Deşteptarea României" în str. T. Speranţă Nr. 34.

SPORT · SPORT · SPORT

Astăseară, la Oteteleșanu

România-Jugoslavia și București-Slovacia

în cadrul cupei „Manole Stroici"

Astăseară, pe patinoarul Oteteleșanu, începe turneul internațional de hockey pe gheață, pentru cupa Manole Stroici.

Turneul, prin participarea a două formații străine, are darul de a strânge pe deoparte legăturile sportive între țările participante iar pe de alta de a verifica forma jucătorilor noștri înaintea deplasării în Elveția și la Garmisch Partenkirchen. [illegible]

[illegible]

ROMANIA: [illegible]

BUCUREȘTI: [illegible] ... rinescu, Fl. Popescu, Constantinescu, Osman, Tico, Flamaropol, Dinges.

Slovacii au deplasat la București următorul lot din care se va forma echipa: Petrovic, Grulicu, Okalicsany, Demko, Smida A., Stolz, Tarnowski, Rothmann, Javarek, Olejnik și Lotter.

PROGRAMUL MATCHURILOR

ORA 21: România—Jugoslavia.
ORA 22: Slovacia—București.

CRISTOFORIDIS,
campion mondial la categoria semigrea

CLEVELAND, 14 (Rador). — BOXEURUL CHRISTOFORIDIS A CAȘTIGAT TITLUL DE CAMPION MONDIAL LA CATEGORIA SEMI-GREA BATAND LA PUNCTE IN MATCHUL DISPUTAT, LUNI SEARA, PE BOXEURUL BETTINA.

LA 26 IANUARIE

Naționala română de basket întâlnește Italia, la Trieste

Germania n'a anunțat participarea la turneul din Italia

Am anunțat, la timp, că echipa națională de basket a fost invitată la un turneu care se va desfășura între 24 și 26 Ianuarie, la Roma, cu participarea Germaniei și Italiei.

Directoratul român a răspuns forului italian, acceptând datele propuse și comunicând condițiile financiare.

In cursul zilei de eri, însă, s'a primit la Directoratul volley-basket o scrisoare din partea federației italiene, prin care se anunță că acceptă condițiile financiare propuse de noi, adică întreținerea pe timpul deplasării și turneului și transportul dela Postumia și Trieste.

In același timp, federația italiană face cunoscut că Germania nu și-a anunțat până în prezent participarea, la turneu.

In acest caz, întâlnirea dintre selecționatele Italiei și României se va desfășura, la Trieste, în ziua de 26 Ianuarie.

Totuși, dacă Germania va anunța participarea la acest turneu, naționala noastră va susține matchul cu Italia, la 26 Ianuarie, la Roma.

Patriciu Milcoveanu întâlnește Sâmbătă, la Belgrad, pe Dușan Dimici

Patriciu Milcoveanu, fost campion al României la categoria semi-mijlocie, a primit de curând o ofertă dela Belgrad, prin intermediul maestrului Umberto Lancia, sub conducerea căruia se antrenează.

Românul a acceptat oferta organizatorului jugoslav Brana Minci și va părăsi Capitala mâine seară sau Vineri.

Adversarul dăltuianului va fi boxeurul Dușan Dimici, învingător al lui Ștefan Bogdan.

Matchul se va desfășura Sâmbătă seara, la Belgrad.

Amintim cu acest prilej că Milcoveanu este singurul boxeur român care n'a cunoscut înfrângerea în Franța. Din cinci matchuri disputate, dăltuianul a câștigat două prin abandon, două prin k. o. și unul la puncte.

Campionatul național l-a câștigat învingând la puncte pe Mihai Teodorescu și l-a pierdut apoi, la fel, în fața lui C. Cioncoiu.

Sarcina lui Milcoveanu este foarte grea, dar credem în victoria lui.

Mâine seară

Vasile Șerbănescu, Ștefan Bogdan și Gorun, pe programul galei amatoare dela „Noni"

In sala Cinematografului Noni din str. 13 Septembrie 134, se va desfășura mâine seară, prima reuniune pugilistică de amatori din anul acesta, între grupările Tirul, de sub conducerea maestrului Toma Panaitescu și cu concursul maestrului, Gh. Preda.

Cu acest prilej, Vasile Șerbănescu fost campion național la toate categoriile își va verifica forma înaintea matchului cu Ilie Petrescu, în tovărășia lui Gh. Georgescu.

Al doilea match de antrenament va fi între St. Bogdan și Ion Gorun.

In întregime programul are următoarea alcătuire:

Ion Popa (Marina) — Al. Călciu (B. S.) V. Dumitru (Tirul) — Gh. Marinescu (Victoria), Cr. Teodorescu (Tirul) — Const. Pavelescu (B. S.) Radu Alex. (Tirul) — Ion Vânătoru (Marina). Jean Tomescu (Tirul) — N. Grosu (B. S.). Petrică Toma Ilie. (A. C. T.) — L. Macovei (B. S.)

MATCHURI SUPLIMENTARE

Gh. Nicolescu (Victoria) — L. Gheorghiu (Tirul). Gh. Hoinaru (Victoria) — Ion Panachiu (A.C.T.)

MATCHURI DE ANTRENAMENT

V. Șerbănescu — Gh. Georgescu
Ștefan Bogdan — Ion Gorun

Hipodromul „Dr. I. Pantelimon"

Azi, alergări de trap

Astăzi se va desfășura pe hipodromul „Dr. I. Pantelimon" o reuniune de trap, cu un program de [illegible]

[illegible]

... zo înzestrate de lei 528.857.

FAVORIȚII NOȘTRI

I. Pr. Alexandrești: Adam, Făt Frumos II.
II. Pr. Balmoschio: Tola, Vrăjitor.
III. Pr. Sari: Zanaza, Domnia, Beba Dokita.
IV. Pr. Arionești: Lilia, Zmeura, Ilear.
V. Pr. Azaic: Elly, Brebenea.
VI. Pr. Boroșani: Pax Worthy, Virginia.
[illegible]

Aproape de vârf echipa de skiori urcă cu piciorul pe zăpada înghețată

Programul galei de box dela 24 Ianuarie a fost, definitiv, alcătuit

Ilie Petrescu-Vasile Șerbănescu, pentru titlul național la toate categoriile și alte cinci întâlniri profesioniste

Programul reuniunii de box, dela 24 Ianuarie, care se va desfășura în incinta circului Miller, a luat aseară o formă definitivă.

Matchul Ilie Petrescu-Vasile Șerbănescu pentru titlul național la toate categoriile, a fost încadrat de cinci întâlniri între cei mai buni din noii profesioniști și boxeuri de valoare din vechea gardă.

Programul definitiv are următoarea alcătuire:

MATCHURI DE 6 REPRIZE A 3 MINUTE

V. Velnescu—Ion Chiriac, la 52 kgr.
V. Stoian—Ludovic Sânghergie, categ. semimijlocie.
D. Iordănescu—Gh. Niculescu, categ. ușoară.
Vasile Pană—Gh. Georgescu, categ. semigrea.
C. Dumitrescu—M. Caspar, la 58 kgr.
Vasile Șerbănescu—Ilie Petrescu.

Intâlnirile promit a da loc la lupte viu disputate.

Desprindem, totuși, matchul dintre Gh. Georgescu, un semi greu de mare valoare fost campion al Micei Ințelegeri și Vasile Pană, un boxeur dornic de afirmare.

Remarcăm, deasemeni, matchul dintre V. Stoian și Ludovic Sânghergie.

GREVA LA BOX SPORT

Am anunțat că cei doi competitori ai titlului național la toate categoriile se antrenează la Box-Sport.

Negreșit, spre a evita întâlnirea, cei doi adversari au făcut antrenamentele, la ore diferite.

Incepând de eri, însă, Vasile Șerbănescu a fost nevoit să-și mute câmpul la A.C.T., în urma grevei amatorilor dela Box-Sport, care nu înțeleg să sufere furtuna de pumni dela doi grei.

La A. C. T., Șerbănescu se antrenează în tovărășia lui Vasile Pană.

Casadei a învins pe Romoli, la puncte

Vineri 10 Ianuarie, s'a desfășurat o interesantă reuniune de box, la Roma, în sala teatrului Vittoria.

Vedeta galei a constituit-o întâlnirea dintre Casadei, campion la mijlocie și Romoli.

După zece reprize de luptă dârză, Casadei și-a însușit victoria la puncte.

Celelalte matchuri principale ale serii au dat următoarele rezultate:

Rosa și Musina au terminat la egalitate și

Minelli învinge la puncte pe Bolla.

Alcătuirea nouei Comisii centrale de arbitrii de foot-ball

DECIZIA No. 17
DIN 14 IANUARIE 1941

In conformitate cu prevederile articolului 139 din regulamentul interior al Directoratului de football se numește pe data de azi 14 Ianuarie 1941 următoarea Comisie centrală de arbitri: președinte d. Aurel Crețu, secretar d. Mielu Petrescu și membru d. Leonard Caciuc.

Se mulțumește domnilor arbitrii, cari au girat dela 1 Septembrie 1940 lucrările Comisiei Centrale de arbitrii, pentru activitatea depusă în acest timp.

Pentru România Legionară
Directorul Footballului
Avocat VALERIU NEGULESCU

Directoratul Football

Inștiințare

pentru legionarii cari au practicat footballu

Toți legionarii cari au practicat footballul, sau cari au fost sub orice formă sprijinitorii sau conducătorii de grupări, precum și toți acei pe cari îi interesează buna organizare a mișcării footballului, sunt rugați în interesul acestei organizări pentru crearea unui organism de activitate și de control intens pe întreaga țară, să anunțe Directoratul Footballului, str. Batiște No. 33 București, arătând: localitatea, numele, adresa, profesiunea, vârsta, data intrării în Legiune și recomandarea șefului legionar al județului sau garnizoanei.

Pentru România Legionară
Directorul footballului:
VALERIU NEGULESCU

Sâmbătă 18 Ianuarie

Reuniune mixtă de box, la A. C. T.

Gruparea A. C. T. de sub conducerea maestrului Georgescu, organizează Sâmbătă 18 Ianuarie, orele 21, în sala proprie din str. Luterană 27, o reuniune mixtă de box.

Gala programează. Cinci matchuri amatoare și o întâlnire între noii profesioniști Gh. Bidrischi și N. Ciocan, pe distanța de 6 reprize a 3 minute.

Programul reuniunii are următoarea înfățișare:

Matchuri amatoare

C. Tudose (Turda)—Gh. Florea (M. D.
C. Țugui (A.C.T.—Stoiculescu M. (M. S.).
Țugui Stelian (A.C.T.)—Sărbătoare T. (Victoria).
Brebenel Stancu (B. S.)—V. Ciolan (M. D.).
Tamaș Mihail (M. D.)—C. Cristescu (M. D.).

Match profesionist

Gh. Bidrischi—N. Ciocan, 6 reprize a 3 minute.

Match de antrenament

V. Șerbănescu—V. Stoian.

TENNIS DE MASĂ

Campionatul inter-școlar, un prilej de a descoperi talente

In vederea campionatelor interșcolare, Directoratul depune o activitate intensă pentru o cât mai bună reușită a concursurilor.

Campionatul, care este rezervat elevilor și elevelor, va fi o aprigă dispută între liceele Capitalei, știută fiind rivalitatea sportivă care există între școlari.

Afară de aceasta, concursul este un nou prilej și poate cel mai bun, pentru descoperirea de noi talente în acest sport.

Concursul va fi individual și pe echipe.

Pentru a răsplăti pe cei mai buni, Directoratul va oferi numeroase premii, iar liceului cu cea mai bună echipă o frumoasă cupă.

Și-a anunțat participarea numeroase licee, atât de băieți cât și de fete.

Inscrierile se mai primesc până Vineri, 17 Ianuarie a. c., orele 19 Jum., la sediul Directoratului din strada G. C. Cantacuzino nr. 33.

ȘTIRI SPORTIVE

BASKET

Echipa națională de basket face astăseară, la orele 21, în sala de gimnastică a liceului „Cantemir Vodă", un nou antrenament.

LUPTE

Ex-campionul de lupte, italianul Oronte Terenzi a încetat din viață la Milano, în vârstă de 78 ani.

Oronte Terenzi a fost campion la categoria semigrea și primul luptător care a făcut cunoscut sportul luptelor în Spania și America.

BOX

Boxeurul amator Gh. Tătărăscu este cunoscut, la sediul grupării Box-Sport, de către maestrul Dinu Dobre.

Amatorii programați în cadrul reuniunii de mâine seară, din sala cinematografului Noni, sunt rugați să fie prezenți, în seara galei, cel mai târziu, până la orele 8.15.

HOKEY

La Directoratul Sporturilor de Iarnă s'a primit o scrisoare dela federația elvețiană de hockey prin care anunță că s'a perfectat încă un loc în Elveția pentru echipa națională a României.

Acțiul în ziua de 10 Februarie vor juca la Davos.

Aseară la orele 21.30 pe patinoarul Oteteleșanu s'a antrenat selecționata de hockey a Slovaciei.

Au participat la acest antrenament următorii jucători:

Petrovici, Grulicu, Okalicsany, Demko, Smida A., Stolz, Tarnowski, Rothmann, Javarek, Olejnik și Lotter.

Noul șef al poliției Hunedoara

HUNEDOARA, 14. — In urma mutării d-lui Diaconu Marin la Chestura Ploești, a fost numit șef al Poliției locale legionarul instructor Ghișoiu Ioan. Din primul moment a luat măsuri severe pentru respectarea legilor polițienești având ca rezultat între altele desființarea jocurilor de noroc cari se practicau clandestin prin localuri, îndepărtarea prostituatelor din localurile de petreceri, închiderea la timp a prăvăliilor și localurilor. Datorită vigilenței sale a fost descoperit imediat autorul unei spargeri făcute zilele acestea la Restaurantul Băciță unde individul Sturzar Ioan a furat bani și țigări în valoare de câteva mii de lei.

Prinderea unor spărgători

Am relatat în ziarul nostru de spargerea făcută la măcelarul Timar Nicolae unde s'a furat suma de 400.000 lei. Autorul furtului, Ember Alex. încercând să treacă frontiera cu banii furați a fost descoperit de un grănicer. Prin ... a fost indentificat ... Pop Vasile și ... clienți ai poliției. Asupra ... rilor s'au găsit 400.000 lei ... intrat în posesia păgubașului.

Contrabandă de tutun

Organele poliției locale au ... perit la un ... Clangăilor tutun ... Banat. S'o aplicat o amendă 6000 lei.

Noua conducere a Uzinelor de fier

In urma morții inginerului Carabașu, Consiliul de Administrație al Uzinelor Statului ... următoarea conducere: d. ... covici a fost numit Director ... ral, d. ing. Cornel Dubleșiu ... tor technic iar d. Popescu ... dru, licențiat al Academiei ... ciale, director administrativ.

Vințul de jos va fi luminat electric

VINȚUL DE JOS, 14. — Reprezentanții comunei Vințul de Jos, d. Gheorghe Tudoran primarul comunei și Nicolae Albani notar, au luat o hotărâre, împreună cu consiliul format din intelectualii comunei, prin care s'a decis și hotărît facerea unei convenții între comună și Uzina electrică din Sebeș pentru instalarea curentului electric pe străzile principale ale comunei, și anume pe strada principală a comunei care face legătura între gara C. F. R. și Vințul de Jos, pe care în orice moment se află călători și mai ales noaptea este foarte rău fără lumină electrică.

Pentru această lucrare s'a luat o hotărâre de a se modifica bugetul pe anul financiar 1940-41, mărindu-se cu suma de lei 100.000, în scopul lucrării și instalarea curentului electric.

Au apărut lupii

In zilele trecute, în comuna Blandiana, mai mulți lupi au tăbărît asupra unei turme de oi, care ... la marginea satului în ... bisericei, omorând și ... care s'au împrăștiat și fugit.

Locuitorii fiind anunțați ... bani, au ieșit și au ... cu strigăte și urlete.

Dela Mișcarea Legionară

In fostul local al lui Biro ... trecut sub patrimoniul ... deschis Sediul Organizației ... Legionare a Plășii Vințul de Jos.

Localul a fost sfințit în ziua ... Ianuarie 1941, orele 6 seara.

— Din fondul Ajutorului Legionar s'au distribuit oamenilor ... mijloace numeroase daruri ... așa fel ca oricine cei ... mit de ceeace a primit ... împărțit grâu, făină, haine ... pentru copii și alte obiecte ... riale.

RADIO

Joi 16 Ianuarie 1941

RADIO ROMANIA
1875 m. — (160 kHz) — 150 kW.
RADIO BUCUREȘTI
364,5 m. — (823 kHz) — 12 kW.
POSTUL PE UNDE SCURTE
32,4 m. — (9280 kHz) — 2kW.

7.00: Ora dimineții; Radio-jurnal (I) Muzică (discuri); Sfaturi gospodărești.
12.15: Ora; Cota apelor Dunării și a barei Sulina; Informații artistice și sportive.
12.30: Concert la prânz: Orchestra Vasile Julea. Cântă Nicu Stoenescu: 1) Trece leliea pe colnic și o horă; 2) Franz Lehar: Aur și argint-vals; 3) V. Julea: Romanța vântului (Nicu Stoenescu-voce); 4) I. Vasilescu: Mi-ai luat sărutul dela bun-slow. Nicu Stoenescu-voce); 5) Coboară puică coboară și horă.
12.50: Serviciul de știri germane.
14.00: Continuarea concertului Orchestrei Vasile Julea: 1) Foaie verde a bobului și Nae Niculae; 2) Din ochii cari au plâns vreodată (Nicu Stoenescu voce); 3) Ca la Breaza.
14.10: Radio-jurnal.
14.20: Continuarea concertului Vasile Julea: 1) Arii naționale (Nicu Julea-acordeon); 2) Dendrino: In satul în care m'am născut-romanță (N. Stoenescu-voce); 3) Invârtita din Abrud; 4) Popescu Pepa: La fereastra cu mușcate-romanță (Nicu Stoenescu-voce); 5) Onderilla: Tango argentin; 6) Maria-Magdalena; 7) Doină și ciocârlia.
15.00: Jurnal cultural.
18.00: Ora copiilor: 1) Semnalul orei; 2) Imnul copiilor legionari; 3) „Pe la noaptea cea cuminte"-scenariu radiofonic în versuri de Teodor Castrișanu, interpretat de Școala de fete no. 25, de sub direcția d-nei Elena Ionescu. Muzica de N. Oancea, Dumbeck ... la Kornbach, Const. Antonie ... trio; 4) Jurnalul copiilor: ... Dămian-Bogdănești; 5) ... pentru copii pe versuri de Tudor ... striteanu; 6) Semnalul orei.
19.00: Ora; Concert de ... Muzică variată dir. de ... stantinescu: 1) Franz-Schubert ... suită; 2) Schoemaker: ... Mișu Constantinescu: ... na lirică „Alkestis"; 4) ... vincourt: Radio-serenadă.
19.45: Serviciul de știri germane.
20.00: Radio-jurnal (III).
20.20: Canzonete italiene ... Poenaru (voce): 1) Melchior ... beruvianl; 2) Tosti: Ideale; 3) ... fieri: Non me scata; 4) De ... bastri; 5) Bixio: ... mea.
20.40: Legiunea în istoria de ... P. Panaitescu.
20.55: Portrete de compozitori ... bert: 1) Prezentare de ... d-na Rosi Baumann-Rădulescu ... duri: Selecție din „Prințesa ..." a) Călătorie; b) ... rioasă; c) Florile ... meu; d) Pauză; e) Vânătorii ... lome și Mândrie; g) Flori ... Discuri: a) Uvertură la „..." (orch. operei din Berlin); b) ... muzical în la bemol major ... Backhaus-piano); c) Te ... Către infinit-Seduri (... mann-voce); d) Simfonia ... major (orch. Filarmonica din ... dir. de Hans von Benda).
22.00: Radio-jurnal (IV); Sport.
22.20: Muzică de dans (discuri).
23.00: Jurnal pentru străinătate în limbile germană, italiană și engleză.

Vineri 17 Ianuarie 1941

RADIO ROMANIA
1875 m. — (160 kHz) — 150 kW.
RADIO BUCUREȘTI
364,5 m. — (823 kHz) — 12 kW.
POSTUL PE UNDE SCURTE
32,4 m. — (9280 kHz) — 2kW.

7.00: Ora dimineții; Radio-Jurnal (I); Muzică (discuri); Sfaturi gospodărești.
12.15: Ora; Cota apelor Dunării și a barei Sulina; Informații artistice și sportive.
12.30: Concert de prânz-Orchestra Radio, dirij. de Const. Bobescu: 1. Ketelbey: Viziunea lui Fuji-San; 2. Dvorak: Dans slav no. 10; 3. Sarasate: Dans spaniol no. 8.
13.50: Serviciul de știri germane.
14.00: Continuarea concertului Orchestrei Radio: 1. Lehar: Vals din „Contele de Luxemburg".
14.10: Radio-Jurnal (II).
14.20: Continuarea concertului Orchestrei Radio: voce: Alexandru Grozuță: 1. Bizet: Aria florei din „Carmen" (voce: Alex. Grozuță); 2. Bizet: Farandolă; 3. Verdi: Arie din „Aida" (voce: Alex Grozuță); 4. Florea Barbu: Patru cântece (voce: Alexandru Grozuță): a) Vară; b) Bate Stârcu; c) Lună; d) Rugă.
15.00: Jurnal cultural.
18.00: Ora militară „Română-Germană".
18.45: Ora; Ecouri vânătorești (discuri): 1. Massenet: Fragment din „..." ... Pilarmonica din Berlin, dir. de Piero Coppola); 2. ... Paganini-Vânătoarea (Carlo ... pian); 3. Delibes-Vânătorile ... Filarmonica din Berlin, dir. ... Melichar); 4. Weber-Cor din „Freischütz" (corul și orch. Opera din Berlin, dir. de Leo Blech).
19.00: „De dincolo de ..." ... tură.
19.15: Muzică românească ... creația Teodorescu ... Liviu Dumitrescu-... audiție); 2. Al. Zirra: a) ... și-o jalea; b) Foaie verde ... 3. Al. Ionescu Bonea: Doina ... audiție); 4. Al. Zaremba: ... Bucovina: a) Frunză verde ... Frunzuliță două poame.
19.35: Concert: Bach-Preludiu ... în re major (Wilhelm Kempff-...) (discuri).
19.45: Serviciul de știri germane.
20.00: Radio-Jurnal (III).
20.20: „Werther" operă în 4 acte ... Massenet (discuri):

DISTRIBUȚIA

Charlotte, Ninon Vallin; ... maine Feraldy; Werther, Georges ... Primarul, Narçon; Albert ... que; Johann, Guenot; Schmidt ...

După actul I. (21.10—21.20) ...
După actul II. (21.40—21.50) ... Jurnal (IV).
22.50: Muzică de dans (discuri).
23.00: Jurnal pentru străinătate în limbile germană, italiană și engleză.

POLITICA ZILEI

MASONERIA DESCOPERITĂ

Ani dearândul, până şi cei mai buni prieteni, ni-au considerat caraghioşi, stupizi sau pur şi simplu, „ţicniţi", fiindcă ne pierdeam timpul, tinereţea şi banii, luptând cu o fantomă: francmasoneria.

Nimeni nu voia să creadă în existenţa ei, sau, dacă unii o admiteau cu chiu cu vai, se mulţumiau s'o desconsidere.

— „Fleacuri, Domnule!" şi-şi dădeau cu coatele. Se simţiau „deştepţi".

Deodată că „descinderi cari au avut ca rezultat aflarea unui material extraordinar de important, — care va desvălui Ţării întregi, în scurt timp, groaznica operă de nimicire a neamului nostru, întreprinsă de masonerie şi masoni" sunt anunţate de un comunicat al Comandantului Mişcării Legionare d. Horia Sima.

Bine cuvântat moment, care coincide cu aniversarea morţii lui Ionel Moţa şi care pentru noi, însemnează începutul unei ere într'adevăr noui, în care uneltirile perfide nu se vor mai putea strecura nicăiri, ca să bage dihonie şi vrajbă.

Deci ce voia Masoneria?

Dar, mai întâi să ne lămurim. O mână de jidani, aleşi dintre aleşi, au conceput o idee năstruşnică: lumea se compune din două categorii de oameni; unii, urmaşi ai lui Adam, deci, de esenţă pământească; alţii, urmaşii lui Lucifer, Arhanghelul căzut, care ar fi avut cu Eva un copil, pe Cain; deci, oameni de esenţă supraomenească, arhangheliană, meniţi să conducă şi să stăpânească pe umilii urmaşi ai lui Adam.

Această mână de jidani, fii ai lui Lucifer, bine înţeles, şi-au propus să aleagă, prin o serie de „încercări", din grămada omenească, pe acei de-o seamă cu ei şi să-i ridice la conducerea Lumii.

Incercările se făceau în aşa zisele „loji masonice", de diferite grade, cari formau trei grupe diferite: In lojile din prima grupă, „alesul", numit „iniţiat", se ridica treptat-treptat, după lungi şi straşnice probe, pe „treptele templului masonic" dar nu ajungea decât excepţional „în templu". Aici, pătrundeau foarte rari francmasoni (grupa Dona), şi numai după ce ajungeau să duşmănească pe Cristos şi să solicite, prin rugăciuni cumplite, concursul, strămoşului Lucifer. Grupa treia, aleşii aleşilor, puteau intra în „cripta templului" să posede prin urmare, toate secretele uneltirilor masonice şi cultul efectiv al lui Satan.

In adunările masonilor de grad foarte înalt, în lojile paladice, se practica cultul lui Lucifer, considerat ca fiind adevăratul dumnezeu. Pentru a face plăcere lui Lucifer, masonii paladici se constituiau în ateliere speciale, mixte, formate din bărbaţi şi femei — „adevărate şcoale de desfrâu, ce întrec tot ce se poate închipui. In ele se săvârşesc şi asasinate" (Copin-Albancelli).

Ei practicau şi aşa zisele „liturghii negre", în care preoţi masonizaţi sfinţiau pâinea şi o transformau în corpul Mântuitorului, pentru ca apoi, s'o spurce în cele mai oribile practici.

Masoneria înaltă, care se confundă cu Iudaismul înalt, formează Oastea Satanei; din cauza inerţiei preoţilor, această oaste diabolică a crescut în unele ţări aşa de mult, încât Oastea luiCristos i-a devenit roabă.

Revenim la întrebarea ce ni-am pus mai sus: ce voia Masoneria?

Acum putem răspunde: ea voia nimicirea totală a Oastei lui Cristos şi întronarea domniei lui Lucifer, prin jidani şi masonii paladici.

Dar, ce rost aveau ceilalţi francmasoni, acei din numeroasele grade ce se suie treptat pe scara din afară a Templului luciferian?

Dați, foarte-foarte puţini, batjocoritori şi asasinii ostaşilor lui Cristos, aveau să ajungă într'o zi, în interiorul templului. Dar, imensa majoritate nu forma decât „o gloată de manevră", sub conducerea unor şefi „devăraţi", — o gloată stupidă prin urmare, oarbă şi inconştientă.

Această orbire, această inconştienţă se datorau practicelor satanice, dela diferitele „iniţieri", în care masonul îşi pierdea complet voinţa şi spiritul de iniţiativă. Metoda masonică nu este decât bine cunoscuta „sugestie în stare de veghe", la care se adaogă la nevoie, satisfacţia unor pofte materiale ale masonului (posturi, plimbări în străinătate, decoraţii, laude în gazete) sau intimidarea.

Am arătat cu documente originale, în interpelarea noastră din 1932, că masonii sunt obligaţi să împiedece „agitaţiile antisemite", să aducă în mijlocul lor „cât mai mulţi din conducătorii destinelor acestei ţări, deputaţi, senatori, miniştri, etc.", ca să-i facă adversari antisemitismului, la nevoie, plătindu-i.

Agitaţiile antisemite nu sunt decât o reacţiune firească a instinctului naţional oprimat de jidani; ele deci, nu se pot evita. Masonii şi jidanii o ştiau perfect şi de aceia nu le atacau direct, ci se agăţau cu hotărîre, de oamenii capabili să organizeze şi să conducă asemenea agitaţii. Pentru a-i descoperi şi pentru a-i ataca se serviau de francmasonii pe cari îi vârau printre fruntaşii naţionalişti. Prin urmare, spionaj...

Spionii masoni vâră dihonie printre luptători, îi fac să discute, să comenteze — şi îi observă. De îndată ce prind ocazia, îşi atrag pe cei mai slabi de înger, şi determină spărturi în rândurile naţionaliste. „Trădătorii" sunt opera diabolică a „masonilor naţionalişti".

„Un mason", scrie admirabilul Céline în „Ecole des Cadavres", în 1938 „nu-i mai francez decât sirian, volapük, sau adventist, e un jidan voluntar, un jidan sintetic. Jidănit până în măduva oaselor, nu aparţine decât jidanilor, cu trup şi suflet. Nu mai este arian, nu mai este de-ai noştri, din momentul precis în care s'a vândut Lojilor. Cu spiritul, cu inima, cu mişcările, e un străin, un duşman, un spion, un cui al lui Pepelea, un provocator, simbriaş al Jidovimii mondiale"... „un mason nu mai poate pricepe, nu se mai poate supune decât ordinelor oculte, ordinelor jidovimii mondiale, Băncii mondiale jidoveşti, Intelligence Service-ului jidovesc. Ori cât ar cutcurigi „naţional", cu guşa umflată, n'are-a face; e vândut, e blestemat, e putred până în fundul măruntaielor, e la ordinile absolute ale Internaţionalei jidoveşti, ale tuturor porcăriilor secrete, ale Măcelăririi mondiale permanente. Trădător indelebil, mai mult sau mai puţin şiret, mai mult sau mai puţin conştient, perfid, prefăcut, terorizat, şmecher, dar în ceea ce se priveşte, trădător, invertit rasial, putrezitor, asasin. Toată activitatea masonică se termină, implacabil la marile abatoare pentru Arieni, 92, 70, 14, Spania. Marea Viitoare (bătălia începută în 1939). Operele triunghiului. Toată activitatea masonilor, granguri şi mărlani, consistă să prepare, să circumvină, să ridice, să înflăcăreze masele ariene în vederea celor mai nebune hecatombe"... (pag. 97-98).

Pentrucă masonul, lepădat de botezul creştin, din momentul aşezării lui în coşciugul primei iniţieri, nu se mai învârteşte decât în „lumina masonică" a lui Belzebul, complet şi definitiv orbit. Ca şi preoţii, cari sunt preoţi în veac, — masonii sunt masoni în veac...

Că sunt mulţi „pocăiţi", s'o creadă ei şi duşmanii, în nici un caz să n'o creadă vre-un legionar. Nu suntem fireşte, „ucigaşi" ca dânşii şi ca stăpânii lor dar nici chiar aşa de proşti încât să-i credem capabili să devină legionari, nici pe noii veniţi, nici pe cei mai de mult, furişaţi printre noi. Să rămână deci, deoparte, cu şorţurile şi decoraţiile primite şi să mediteze în tihnă, la cumplita furie a lui Lucifer, care a avut în ei, ostaşi incapabili de a opri avântul mânuilor pe care-i datorăm lui Cristos şi Martirilor noştrii.

Oastea Căpitanului nu poate primi în rândurile sale, nici pe dezertorii din oastea lui Lucifer şi nici pe desertorii gloatei din slujba acesteia!...

Dr. V. Trifu

CEHII ŞI RECLĂDIREA EUROPEI

Preşedintele de stat d. dr. Hacha, vorbeşte trimisului special al ziarului nostru despre actuala situaţie şi poziţie a Cehiei

„Poporul ceh a primit influenţe mai ales dela marea naţie germană"

Preşedintele Hacha este cunoscut pentru sobrietatea pe care a manifestat-o ori de câte ori a fost vorba să primească pe ziarişti ca să le facă declaraţii.

Preocupat de soarta poporului pe care-l reprezintă, şi-a închinat întreaga trudă deslegării problemelor de căpetenie pe care i le pune, în înalta sa sarcină, evenimentele de astăzi. Cititorul va înţelege că pentru a ajunge în preajma unei personalităţi de talia Preşedintelui Hacha nu este atât de uşor şi cu atât mai mult când porneşti cu gândul de a stârni o convorbire. Ziariştii, însă, câteodată obţin şi imposibilul.

Nu vom vorbi despre chipul în care am ajuns în cabinetul de lucru al Preşedintelui Hacha, vom spune, însă, că, odată ajunşi aci, am fost primiţi cu o cordialitate pe care o va ghici lesne, cititorul, din cuprinsul convorbirii. Ne vom mărgini deci la a reda cât mai fidel această convorbire.

*

— Domnule Preşedinte, Anglia merge împotriva nu numai a Axei dar şi a oricărei încercări de reorganizare a Europei.

Poporul ceh înţelege situaţia actuală şi este conştient de vechile legături cu Occidentul?

— **Prin numărul lui, poporul ceh aparţine popoarelor europene de mărime mijlocie. Fiind stabilit în centrul Europei el a primit influenţele spirituale ale celorlalte popoare europene, printre care şi dela puterile occidentale, dar mai ales dela marea naţie germană. Aceste influenţe, poporul ceh, le-a modificat după nevoile sale spirituale şi caracterul său etnic.**

Poporul ceh înţelege perfect situaţia actuală şi, după cum au spus adesea şi ceilalţi conducători ai lui, el este hotărît să colaboreze la noua organizare a continentului. Am ferma convingere că, în această operă de reclădire, poporul ceh este chemat să joace un rol de seamă, binenţeles, în raport cu puterile, perseverenţa şi dragostea sa de muncă.

— Care este atitudinea poporului ceh faţă de agitaţiile cercurilor de emigranţi dela Londra, care pretind că reprezintă adevărata Cehie democrată?

— *Poporul ceh îşi are adevăraţii săi reprezentanţi în cuprinsul ţării sale. Cred că pot declara fără a fi desminţit că, cea mai mare parte a poporului are încredere în căpeteniile lui de astăzi şi că îşi dă seama că este condus pe o cale sigură spre un viitor de fericire. Agitaţiile care au loc peste frontarii nu fac nici o impresie cehilor, care ştiu să judece lucrurile cu obiectivitate.*

„POPORUL CEH PRIVEŞTE CU MARE INTERES IDEA UNUI SPAŢIU ECONOMIC UNIFICAT"

— Zarafii din periferiile pariziene au ştirbit uniunea economică a Europei centrale şi au creat poporului ceh, printre altele şi greutăţi economice. Care credeţi că va fi, D-le Preşedinte, folosul pe care-l va trage poporul ceh de pe urma unităţii economice a marelui spaţiu european?

— **Un popor mic are întotdeauna de câştigat de pe urma unei colaborări economice în cuprinsul unui mare spaţiu. Acest câştig va fi sensibil în special pentru poporul ceh, care a dovedit vreme de mai multe decade că poate să se ia la întrecere cu oricare popor în ceeace priveşte însuşirile muncitorilor şi economiştilor lui ca şi a technicei şi ştiinţei înfloritoare în Cehia. Idea unui spaţiu economic european unificat s'a înfăţişat poporului ceh ca fiind foarte favorabilă muncitorilor săi intelectuali şi manuali.**

D. HACHA

UNIUNEA ECONOMICA CU REICHUL VA AJUTA CEHIEI SĂ-ŞI MENŢINA ŞI IN VREMURILE GRELE PRIN CARE TRECEM LOCUL AVUT

— Care este, în momentul de faţă şi în cadrul condiţiilor excepţionale cerute de război, situaţia economiei cehe şi care sunt efectele încorporării ei în uniunea vamală germană?

— *Se înţelege dela sine că războiul a avut ca urmare anumite restricţii în diferite domenii ale vieţii economice. Această situaţie este, însă, atenuată de către desvoltarea ramurilor economiei lucrând pentru ţelurile războiului. Uniunea economică cu celelalte teritorii ale Reichului a fost înfăptuită de abea de trei luni. Din această pricină este însă greu să ne dăm seama exact de însemnătatea şi de repercusiunile pe care le-a avut această uniune asupra vieţii economice cehe.*

Sunt convins, însă, că va fi cu putinţă, cu ajutorul Reichului, să depăşim toate greutăţile ce s'ar putea ivi.

IN CEHIA NU EXISTA ŞOMERI

— Cum evoluează condiţiile sociale şi în special şomajul în Cehia?

— *In chip practic noi nu avem şomeri, cel puţin în ceeace priveşte muncitorii calificaţi. Pot să spun că, dimpotrivă, în anumite ramuri ale economiei se simte destul de puternic lipsa mâinii de lucru, ceeace face ca ritmul lucrului să capete o oarecare încetineală. Acest fapt este resimţit mai cu seamă la construcţiile întreprinse de către administraţiile publice.*

Toate măsurile guvernamentale privind marea masă a populaţiei sunt studiate inspirându-ne cu prisosinţă dela punctele de vedere sociale ale Reichului.

„AUTONOMIA GARANTATA DE FUEHRER SE APLICA ŞI VIEŢII CULTURALE"

— Ce posibilităţi are poporul ceh de întreţinere şi de a continua să desvolte valorile lui culturale şi cum se prezintă schimburile culturale dintre Cehia şi Germania?

— **Autonomia garantată de către Führer se aplică fireşte şi vieţii culturale. Se ştie că poporul ceh este mai mult de cât darnic de lumină. Nimic mai natural, deci, ca legăturile culturale dintre cehi şi germanii, care există de foarte multă vreme. Germanii fiind, printre altele, mai numeroşi de cât cehii, nu este de mirare că aceştia din urmă au putut primi mai mult de pe urma acestui schimb. Raporturile politice actuale ale Boemiei şi Moraviei cu Reichul vor contribui cu siguranţă la sporirea legăturilor culturale reciproce dintre cehi şi germani, care vor aduce foloase ambelor popoare. Primii paşi în acest sens au şi fost făcuţi.**

DECE NU „COMPANIA" DE JANDARMI?

Măsurile luate de d. general Antonescu, Conducătorul Statului, pentru a reînoi prestigiul trupelor jandarmereşti sunt cunoscute.

Aceşti ostaşi, reduşi la numărul cuviincios pe care o ţară trebue să-l aibă, au redevenit iarăşi jandarmii de altă dată, adică soldaţii de elită cari au în paza lor patrimoniul scump al satelor.

Prestigiul lor, pe care evenimentele triste ale trecutului îl schimbaseră în faima de adevăraţi sbiri sângeroşi ai neamului, a trebuit energie reîmprospătat, pentruca fiecare cetăţean umil al ţării atunci când vede uniforma sclipitoare a jandarmului să-l privească cu drag ştiind că el este acela care îi apără cinstea şi avutul şi nu-l mai schingiueşte şi ucide ca în trecut.

Pentru desăvârşirea acestei acţiuni de destrămare a suvenirurilor urîte, ce mai sunt legate încă la unii de elementul jandarmeresc, credem că o mică schimbare n'ar strica. Este vorba de o schimbare de nume, sau mai bine zis de o revenire la un nume vechi şi glorios. Până nu demult, în timpul ultimelor guvernări liberale ce au precedat pseudo-regimul de catastrofală dictatură a Călinescului, unitatea de jandarmi dintr'un judeţ se numea „companie".

Nimic mai firesc: jandarmii, socotiţi încă pe atunci drept ostaşi cinstiţi şi fii credincioşi ai ţării, purtau numele corespunzător unităţilor de infanterie.

Atunci însă, din nu ştiu ce calcule suspecte (Legiunea Arhanghelului Mihail a Căpitanului îşi întărise pe acea vreme în mod deosebit existenţa) oamenii politici au găsit cu cale să schimbe numele ostăşesc şi glorios al „companiei" în acel de „legiune".

Ei bine, această „legiune de jandarmi" de eri, aceia care păzea hrubele presei iudeo-comuniste, pe toţi rânfăţaţii capricioaselor regimuri politice şi schingiuia fără milă floarea tinerească a ţării care avusese viziunea clară a prăpastiei şi a mântuirei, trebue să dispară.

In locul ei, să se înfiinţeze vechea „companie", nume atât de drag tuturor acelora cari şi-au făcut datoria cu cinste şi cu sârguinţă în rândurile viteazei noastre armate.

In locul „legiunei" jandarmereşti să ne întoarcem iarăşi la „companie" de altă dată, companie venită să ne amintească veşnic de acum înainte că jandarmii cei noui ai ţării sunt înainte de ori ce ostaşi, ostaşi de frunte şi de omenie cari trebue să se bucure nu numai de toată încrederea, dar şi de simpatia noastră.

Pentru refugiaţii şi expulzaţii din Transilvania cedată

COMUNICAT

1. „Asociaţia Românilor expulzaţi şi refugiaţi din Ardealul cedat, prin verdictul dela Viena", Comitetul Central cu sediul în Bucureşti, Str. Vasile Boerescu Nr. 13, aduce la cunoştinţa tuturor expulzaţilor şi refugiaţilor Ardeleni precum şi acelora cari au avere în Ardealul cedat şi cari până în prezent n'au dat declaraţia ca cel mai târziu până în ziua de 20 Ianuarie 1941, să ne înainteze *o declaraţie de avere şi despre daunele suferite sub orice formă în persoana şi averea lor prin acte de violenţă şi de dispoziţii arbitrare a autorităţilor maghiare.*

Declaraţia va conţine următoarele date: 1) Numele şi pronumele. 2) Profesiunea. 3) Domiciliul actual din România. 4) Domiciliul avut în Ardealul cedat. 5) Averea imobilă (descrierea averii, arătarea localităţii, întinderii şi valorii). 6) Averea mobilă, 7) Valori, efecte, acţiuni şi orice altfel de avere, 8) Numerar lăsat în Ungaria sau confiscat de autorităţile maghiare, 9) Sarcini ipotecare sau orice altfel de datorii cu arătarea creditorului şi mărimii datoriei, 10) Dauna suferită sub orice formă în persoana şi averea expulzatului sau refugiatului prin acte de violenţă şi dispoziţii arbitrare a autorităţilor maghiare (descrierea faptelor şi mărimea daunei).

La acest capitol se va arăta paguba suferită complectând-o şi cu răspunsurile pe următoarele capitole: 1) Prin omoruri şi bătăi. 2) Prin arestări. 3) Prin confiscări, sechestrări şi stricăciuni de bunuri materiale, mobiliare şi imobiliare. 4) Prin împiedicarea exercitării profesiunii. 5) Orice pagube morale sau materiale. 6) Pagube care încă nu se pot preciza din cauză că averea este în teritoriul cedat.

Pentru a servi un model de declaraţie cuprinzând datele de mai sus, s'a expediat de noi la toate Prefecturile de judeţ ce poate fi văzută de toţi cei ce mai au nevoie de lămuriri.

Declaraţia va fi dată într'un singur exemplar şi de preferinţă bătută la maşină iar dacă este scrisă cu mâna va fi scrisă citeţ.

Aceste declaraţii urmează a fi depuse de noi comisiei respective din ministerul de Externe fără întârziere.

Orice omisiune din partea expulzaţilor şi refugiaţilor prin nedarea declaraţiei în timpul fixat le vor cauza prejudicii.

Comitetele judeţene ale asociaţiei sunt rugate a concentra aceste declaraţii şi a le înainta comitetului central îngrijindu-se ca toţi expulzaţii şi refugiaţii să înainteze declaraţia impusă prin prezentul comunicat în interesul lor propriu.

p. Preşedinte,
Dr. LAURIAN GABOR
Vice preş. al Asociaţiei
Preş. al Invalizilor de Război din Ardeal

Secretar General,
Dr. Anton Ionel Mureşeanu

MINISTRUL EDUCAŢIEI NAŢIONALE ITALIENE PLEACĂ IN GERMANIA

ROMA, 14 (Rador). — Ministrul educaţiei naţionale va pleca în curând în Germania spre a înapoia vizita făcută în Italia în cursul lunii Septembrie de d. Bernard Rust, ministrul ştiinţelor, artelor şi culturii poporului german.

ANULAREA VALABILITĂŢII PAŞAPOARTELOR SLOVACE

BRATISLAVA, 14 (Rador). — Paşapoartele slovace actuale îşi pierd valabilitatea cu începere dela 30 Iunie 1941.

Noile paşapoarte vor avea alături de textul slovac şi un text german, şi nu francez ca până acum.

ADMINISTRAŢIA CAMEREI ŞI SENATULUI TREC SUB AUTORITATEA CONSILIULUI DE MINIŞTRI

D. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român şi preşedintele Consiliului de miniştri, a semnat următorul decret-lege pentru trecerea administraţiei Adunării Deputaţilor şi Senatului sub autoritatea Preşidenţiei Consiliului de miniştri.

ART. 1. — Administraţia Adunării Deputaţilor şi a Senatului, trec pe data publicării decretului-lege de faţă, sub autoritatea Consiliului de miniştri, exercitată prin secretarul general al Preşidenţiei, atât sub raportul personalului, cât şi al gestiunii.

ART. 2. — Funcţionarii şi personalul de serviciu al Adunării Deputaţilor şi al Senatului vor putea fi utilizaţi de Preşidenţia Consiliului sau repartizaţi după nevoie în serviciile Preşidenţiei, ori ale altor administraţii publice.

ART. 3. — Orice dispoziţiuni contrarii decretului-lege de faţă, sunt şi rămân abrogate.

Dat în Bucureşti la 13 Ianuarie 1941.

Conducătorul Statului Român şi Preşedintele Consiliului de Miniştri

General Ion Antonescu

Incadrarea clericilor refugiaţi

D. prof. Traian Brăileanu, ministrul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, a semnat următoarea decizie:

Posturile de preoţi şi diaconi bugetare, vacante în prezent, nu se mai pot ocupa prin numiri sau înaintări, până la noui dispoziţiuni, urmând a se încadra mai întâiu clericii refugiaţi, potrivit dispoziţiunilor decretului-lege No. 2317 din 10 Iulie 1940.

Toate formalităţile de numire în curs, în aceste posturi, se suspendă, afară de acelea referitoare la numiri făcute, în mod valabil, de eparhii până la data de 1 Ianuarie 1941 inclusiv.

Transferările şi numirile de refugiaţi se vor face numai în posturi echivalente ca grad şi salariu.

PRESA STRĂINĂ

LE JOUR — L'ECHO DE PARIS

Publică un articol datorit cunoscutului scriitor francez Thierry-Maulnier, cu privire la noua revoluţie a Franţei.

Extragem următoarele:

„*Opera Revoluţiei naţionale va fi o operă creatoare. Franţa nu va găsi modelul a ceea ce trebue să clădească nici peste frontarii, nici în trecutul ei. Ea trebue să întrebuinţeze experienţele străine dar în vederea unei opere originale; trebue să regăsească în trecutul ei principii care au făcut ca ea, timp de atâtea veacuri, să fie statul cel mai puternic din Europa şi societatea cea mai armonioasă, fără, însă, să nesocotească problemele puse lumei moderne de către progresul ştiinţelor şi al technicei, schimbările adânci survenite în structura comunităţilor omeneşti în cursul ultimelor veacuri, metamorfoza totală a însăşi condiţiilor naţiei. Nici eforturile de dată recentă a celorlalte popoare, nici eforturile Franţei, făcute în cursul istoriei ei, nu o pot scuti de efortul personal şi actual, singur în stare să rezolve una din cele mai grele probleme din câte au fost puse vreodată unui popor.*

„*Dilema este inexorabilă: Franţa trebue astăzi să stârnească interesul lumii întregi prin manifestarea celor mai strălucitoare virtuţi creatoare, căci altfel este sortită pieirii, (sublinierea de aci ca şi din restul textului este a autorului).*

„*In schimb, efortul care o va mântui poate să-i aducă ceva mai mult şi mai bun de cât salvarea imediată. El poate să-i dea mai mult de cât condiţiile unei vieţi suportabile şi un loc de cinste printre marile naţii: el poate să-i dea locul ei de frunte şi necesar.*

„*Incepând revoluţia mai târziu de cât celelalte naţii şi în condiţii mai vitrigi, din pricina prăbuşirii, Franţa poate să se sprijine atât pe marile ei tradiţii politice şi humanitare ca şi pe experienţa celorlalţi pentru a concepe şi făuri revoluţia naţională într'un chip mai sistematic şi mai concret; să înfrunte şi să rezolve problema noui culturi şi civilizaţii printr'o sinteză mai îndrăzneaţă şi mai definitivă.*

„*După ce s'a găsit în întârziere faţă de celelalte naţii, nu este cu neputinţă ca să revină în fruntea lor şi să poată, în scurtă vreme, să dea din nou pilde lumii întregi.*

„*Dar la un astfel de rezultat nu se va putea ajunge de cât dacă destinul revoluţiei naţionale va fi încredinţat energiilor cu adevărat vii ale naţiei, forţelor puternice pe care democraţia capitalistă, acum învinsă, le oprima şi le paraliza în cadrele ei vechi, strâmte şi mediocre.*

„*Una din greşelile marxismului, la care ei înşişi a renunţat până la urmă, a fost aceia de a crede că singura forţă explosivă acumulată în sânul ei de societatea liberală, şi destinată ca într'o zi s'o facă să sară în aer, este cea a clasei create prin evoluţia industriei, cea a proletariatului industrial. Acest proletariat, însă, împiedecat, de către capitalismul spoliator, a cărui victimă a fost, să participe, cum era firesc, la tradiţiile şi bunurile naţiei, condus de căpetenii grăbite să-l înşele pentru ca astfel să se poată bucura de regimul existent, dus, din pricina revendicărilor lui pur materialiste, la reformism ineficace sau determinat să aibă reacţii anarhiste şi tiranice, acest proletariat nu şi-a putut îndeplini sarcina pe care i-o desemnase marxismul.*

„*Pe de altă parte este evident că nu numai proletariatul industrial a fost victima democraţiei capitaliste în agonie. Impotriva unui regim funest, întreaga naţie a devenit solidară. Impotriva revoluţiei marxiste, a evoluţiei proletariatului îndreptat împotriva naţiei şi a valorilor naţionale, s'a ridicat revoluţia naţională, evoluţia tuturor claselor şi a tuturor forţelor vii ale naţiei pornite împotriva sistemului politic şi social care ducea naţia la pieranie şi a puterii oligarhice care era beneficiara acestor stări de lucruri".*

Berliner Börsen-Zeitung

„*Berliner Boersenzeitung*" publică sub titlul „Inceput nou-Redresarea economiei româneşti" un articol semnat de Georg Streiter, din care extragem următoarele:

„In România se poate vorbi de un început nou, mai mult decât în altă parte. In afară de faptul că ţara a pierdut aproape o treime din teritoriul său, ea a pus bazele unei vieţi noui atât în interior cât şi în exterior. Statul legionar e un stat totalitar înglobând toate provinciile în noua lui ordine. Astfel revoluţia din Septembrie n'ar fi avut nici un sens.

Revoluţia legionară n'a schimbat numai cursul intern şi extern în ţară, legând noui relaţii, dar a introdus şi un nou stil de viaţă, cu toate că premisele economice s'au schimbat fundamental. Orice consideraţie făcută asupra nouei vieţi economice din România trebue să pornească dela această constatare politică, din care se poate trage concluzii şi pentru viitor.

Revoluţia legionară ca şi celelalte revoluţii naţionale, ţine seamă de toate ramurile vieţii populare. Depinde doar de înţelepciunea conducerii de a împrăştia sdruncinările necesare şi inevitabile în aşa fel încât să întărească şi să nu slăbească massa poporului. Conducerea legionară şi-a dat seama de această lege tactică şi lucrează în conformitate cu ea.

Convenţia economică cu Reichul făcută pe un timp neobicinuit de lung confirmă justeţea punctului de vedere românesc.

Pe teren industrial dificultăţile sunt şi mai mari decât pe teren agricol. Comisarii de românizare, care în prezent nu au decât un rol de supraveghere, vor avea pe viitor o mare importanţă în noua ordine a producţiei industriale, care va începe de abia în momentul când vor fi îndepărtaţi evreii.

Un semn că economia românească nu a trecut cu totul peste sdruncinările de astă-vară, e evoluţia preţurilor. Pe cât e de necesar să se semnaleze aceste simptome totuşi nu trebue să se uite că mâna sigură a guvernului a oprit ţara dela ruină. Garanţia economică a planului româno-german de zece ani, alături de garanţia militară şi politică, asigură în cele din urmă redresarea economică a ţării.

ECONOMIE FINANȚE

NECESITATEA INFIINȚĂRII UNUI OFICIU JUDEȚEAN DE ROMÂNIZARE

Comisariatele de românizare pe lângă marile intreprinderi, inființate in urma noilor intocmiri, prin eforturi încununate de succes, pun elementele românești în drepturile lor. Plaga iudaismului nu este implântată numai în marile intreprinderi, ci și mai ales in măruntul comerț. Acest comerț atât de ferlcit și vast, funcționează și astăzi nestingherit.

Comerțul românesc nefiind suficient de desvoltat spre a satisface cererile publicului, care cu toată aversiunea ce o are, este nevoit a se servi de comerțul evreesc se creiază convingerea că nu se vor găsi elemente românești de inlocuire. Ori aceasta este un neadevăr.

Numărul comercianților români și a celor ce ar voi să devină comercianți este mare, lipsește numai organizarea, canalizarea energiilor naționale și conducerea in vederea preluării acestui comerț.

Lipsește deci un organ necesar de a crea negustorilor români o posibilitate de informare.

Deaceia, pentru a dispare desorientarea tuturor celor care ar voi să devină un factor in comerțul românesc, pentru a se inlătura luptele izolate dintre români (sunt cazuri) cari supralicitându-se cu știre sau fără știre in preluarea unei aceleiași afaceri, pentru a se putea trece la o luptă organizată și cu efect, credem că este necesar să se infiinţeze un oficiu județean de românizare a micului comerț.

Acest oficiu va cunoaște prin posibilitățile sale de studiu numărul și situația exactă a comerțului evreesc, din tot cuprinsul județului respectiv, constituindu-se astfel într'un for de orientare și indrumare rapidă, la care să se poată adresa toți cei dornici de a conduce un comerț. In acest scop, oficiul județean de românizare, va intocmi un tablou cu toate intreprinderile evreești dela oraș sau sate, felul intreprinderii, capitalul și in cazurile când vreuna din ele va lichida se va informa de toate condițiile de preluare.

Solicitatorii români se vor adresa oficiului, care astfel va hotărî și ușura românizarea.

Spre a se evita orice fel de combinații sau camuflări, nici un fel de comerț nu va putea lua ființă, fără avizul oficiului. In cazurile când capitalul unui singur solicitator nu va fi suficient, acest organ, va putea mijloci organizarea de asociații.

Credem, așa dar, că infiinţarea unui oficiu județean de românizare, în acest fel, va fi bine venită, spre mulțumirea tuturor românilor dornici de a ajuta la creiarea unui comerț românesc.

Gh. Perdichi

Știri economice din străinătate

RECOLTA BULGARA DIN 1940

Ziarul „Bulgarsko Stopansko" publică relativ la recolta din Bulgaria următoarele date:

Cereale: 1.683.000 t (in 1939, 1.878.000 t), secară 218.000 t (196.000) orz 314.000 t (363.000) ovăz 136.000 t (114.000) semințe de floarea soarelui 192.000 (158.000) t, soia 27.000 (17.000) t, semințe de cânepă 5000 (3000) t fire de cânepă 8000 (4000) t.

Aceste date lasă de văzut că surplusurile de export s'au micșorat considerabil ceeace va avea o urmare nefavorabilă pentru bilanțul comercial după cum afirmă susnumitul ziar. Nu s'a publicat cifra pentru o serie de alte produse, cum este porumbul, lâna și tutunul, insă se crede că produsul acestor culturi este mai mare ca in anul trecut. După aprecieri recolta de porumb ar fi de 1.000.000 t sau cu 15% mai mare ca in anul trecut. Se speră egalarea producției minimale de cereale cu surplusul producției de porumb. Favorabile sunt rezultatele recoltei de semințe oleaginoase din cari se vor exporta 40%.

RESTRANGEREA EXPORTULUI AMERICAN DE CUPRU, ALAMA, ETC.

Licențele de export existente in Statele Unite au fost extinse acum și pentru cupru, alamă, bronz, zinc și potasiu. Controlul pentru exportul cuprului se va referi la exporturile de cupru in Japonia și in Uniunea Sovietică. Noua ordonanță care va intra in vigoare la 3 Februarie 1941, este după cum declară Președintele Roosevelt o măsură născută numai din lipsa de materiale necesare.

400 MILIOANE LEI IN BANCNOTE IN DOBROGEA DE SUD

Totalul bacnotelor preschimbate in Dobrogea de sud este de 400 milioane lei. Se credea că populația din Dobrogea de sud are bancnote in valoare de 1 miliard lei, insă populația a plasat o mare parte a banilor in mărfuri și alimente.

TARGURI GERMANE DE MOSTRE IN ANUL 1941

După o comunicare oficială a di[illegible] propagandei au fost aprobate pentru anul 1941 următoarele expoziții:

Târgul de mostre de primăvară la Leipzig intre 2-7 Martie. Târgul de primăvară la Viena intre [illegible] Martie, târgul de mostre din Breslau intre 21-25 Mai, târgul de mostre german răsăritean la Koenigsberg intre 17-20 August, târgul de toamnă din Leipzig intre 31 August și 4 Septembrie și târgul de primăvară din Koeln dela 30 Martie până la 1 Aprilie.

SUCCES ORI ESEC AL CAMPANIEI ENGLEZE DE EXPORT?

Presa germană reproduce pe larg o polemică a mai multor ziare suedeze cu londonezul „Financial Times" care scria de curând că campania de export [illegible] oficial britanic pentru comerț ar fi fost încununată de succes. Până acum scria acest ziar englez au fost create circa 270 de grupuri de export astfel că nu mai rămas decât câteva ramuri industriale fără o organizație corespunzătoare.

Cercurile economice suedeze observă la aceste prelucrări ale ziarului „Financial Times", că crearea acestor grupuri de export este in realitate singurul succes al acțiunii duse de oficiul Board of Trade, căci o inviorare faptică a exportului britanic încă nu a putut fi constatată. Din contră, statistica exportului britanic inregistrează de mai multe luni de zile o scădere continuă a volumului exportului britanic. Aprovizionarea tot mai insuficientă și neregulată a industriei britanice cu materii prime, scăderea producției in urma atacurilor aeriene germane, posibilitățile extraordinare de inrăutățite ale transportului maritim, spesele și premiile sporite ale transporturilor au avut ca urmare scăderea ofertei mărfurilor engleze pe piețile accesibile Angliei.

Semnificativ este faptul, că oficiul englez de comerț extern a dispus in ultimul timp restrângerea aprovizionării dominioanelor și coloniilor britanice cu mărfuri din țaramumă, pe motivul că asemenea furnizări n'ar aduce devize. Prin urmare, exportul englez ar trebui să fie orientat in acele țări, care ar plăti in devize. Această motivare își găsește de altfel completarea prin măsurile proprii ale dominioanelor, care au lansat severe restricțiuni de import pentru a-și cruța puterea lor financiară după cedarea tuturor mijloacelor lor financiare țării-mume.

PRODUCȚIA DE CUPRU ESTE MULȚUMITOARE IN ITALIA DE NORD

Se anunță rezultate mulțumitoare din minele de cupru din Monte Bossola in provincia norditaliană Cuneo, care după o stagnare de 20 de ani a reînceput producția in 1939. In cursul primului an de lucru s'au săpat galerii de peste 1000 m. lungime cu ajutorul cărora s'a dat de zăcăminte de cupru de peste 5000 t. Exploatarea de cupru din aceste zăcăminte este apreciată la cel puțin 150.000 kg. Incă in cursul lunii curente se speră a se atinge o capacitate lunară de 6000 kgr. cupru.

CAPITALUL EVADAT SE REINTOARCE LA SHANGAI

Dela inceputul războiului din Europa a revenit la Shangai o mare parte a capitalului care cu ocazia conflictului japono-chinez a fost transferat dela Shangai la Hongkong. Se poate vedea din acest fapt, că negustorii chinezi nu se prea incred in siguranța valorilor depuse pe teritoriul coloniei britanice din Hongkong. Capitalul readus la Shangai a fost plasat in dolari chinezi, sau in „yens military" scos de autoritățile militare japoneze. Marea aglomerare de capitaluri a avut ca urmare o rapidă scădere a dobânzilor aprobate de băncile din Shangai. S'a creiat o situație curioasă, că acei, ce au bani disponibili, intâmpină greutăți în depunerea lor, fiindcă Băncile se hotărăsc greu a primi noui depuneri. Căutarea unei depuneri sigure a capitalului a făcut să se prefere baza dolarului de ex. dolarul U.S.A. Guvernul din Chunking caută să scoată capitalurile chineze din Shangai și să le atragă in ținuturile din China de Vest. Spre a se realiza această intenție se acordă aproape 25% mai mult la plăți în dolari chinezi ca la banii și conturile din Shangai. Insă încercarea Chungkingului n'a [illegible].

APLICAREA DECRETULUI LEGE PENTRU SCUTIREA DE IMPOZITE A COMERCIANȚILOR ȘI INDUSTRIAȘILOR DIN TERITORIILE EVACUATE

Ministerul de finanțe a trimis organelor in subordine o circulară cu privire la aplicarea decretului-lege pentru scutirea comercianților și industriașilor din teritoriile ocupate de unele impozite.

Cu privire la scutirile de impozitul comercial, circulara prevede că intreprinderile comerciale și industriale care au avut sediul și totalitatea exploatărilor lor productive în teritoriile evacuate, care își vor inmatricula firmele in teritoriul liber până la 1 Aprilie 1941 precum și refugiații din teritoriile evacuate care vor inființa până la 1 Aprilie 1941 noui intreprinderi comerciale sau industriale vor beneficia de următoarele scutiri și reduceri:

a) scutire totală de impozitul comercial și industrial, inclusiv complimentarul și supracota ce s'ar cuveni pe exercițiul in curs, deci pe timpul până la 31 Martie 1941.

b) reducerea la ½ a impozitelor respective pe exercițiul 1941-1942.

Se atrage atențiunea că scutirile și reducerile respective se acordă numai intreprinderilor comerciale și industriale care au avut in teritoriile evacuate atât sediul, cât și totalitatea exploatărilor lor productive și care își vor inmatricula firma in teritoriul liber până la 1 Aprilie 1941 și numai refugiaților din teritoriile evacuate care vor inființa până la aceiași dată, in teritoriul liber noui intreprinderi comerciale și industriale.

Scutirile și reducerile respective nu operează de drept, ci se vor acorda de organele de constatare, prin procese verbale regulate de impunere, pe baza constatării motivate că sunt indeplinite condițiunile de scutire și pe baza certificatelor eliberate de subsecretariatul de Stat al Colonizării și populației evacuate sau oricărui inscris doveditor al faptului că, anterior evacuării, contribuabilul era domiciliat în teritoriul trecut sub suveranitatea străină.

DATELE EVACUARII

Oridecâte ori modificările de impuneri, scăderile, scutirile ori noulle impuneri urmează a fi stabilite potrivit Decretului-Lege menționat și prezentului ordin circular, dela data evacuării, se vor socoti drept date de evacuare, următoarele date:

a) pentru Basarabia și Bucovina de Nord, data de 1 August 1940; b) pentru Ardeal data de 1 Octombrie 1940; c) pentru Cadrilater data de 1 Octombrie 1940.

DISPOZITIUNI SPECIALE PENTRU APLICAREA TRATATULUI CU BULGARIA

Pentru contribuabilii din teritoriile evacuate din Cadrilater și materia impozabilă din acele teritorii se vor aplica în totul dispozițiunilor cuprinse în prezentul ordin circular sub I-V cu excepțiunile cuprinse în Tratatul Româno-Bulgar dela Craiova.

Potrivit prevederilor Tratatului cu Bulgaria din 7 Septembrie 1940, Statul Român renunță la creanțele fiscale de orice natură impotriva persoanelor rămânând în teritoriile transferate Bulgariei și ale resortisanților români de origină etnică bulgară părăsind România în virtutea acordului pentru reglementarea schimbului de populație.

Prin urmare în conformitate cu textele tratatului respectiv:

1. Persoanele de orice origină etnică rămase în Cadrilaterul evacuat nu vor mai fi urmărite pentru impozitele taxele ori contribuțiunile așezate pe cale de constatare și datorate atât pentru timpul până la data evacuării, cât și pentru timpul după data evacuării pentru orice fel de obiecte de impunere (sedii, bunuri, activități, exploatări) rămase în teritoriul evacuat respectiv.

Debitele din această categorie eventual inscrise în scriptele serviciilor fiscale vor fi scăzute, atât pentru trecut cât și pentru viitor, în măsura în care n'au fost achitate, prin decizii de scădere motivate.

2. Persoanele de orice origină etnică rămase în teritoriul evacuat din Cadrilater care posedă exploatări, sedii, bunuri sau activități în teritoriul liber, continuă să datoreze impozitele taxele sau contribuțiunile corespunzătoare materiei impozabile din teritoriul liber. Impunerile stabilite pentru materia impozabilă respectivă se menține.

Când impunerile respective se referă în acelaș timp la obiecte de impunere existente în teritoriul liber și la obiecte de impunere rămase în teritoriul evacuat, ele vor fi modificate în funcțiune de materia impozabilă existentă în teritoriul liber potrivit normelor indicate sub III.

3. Cetățenii români de origină etnică bulgară, supuși transferului obligatoriu de populație în Bulgaria, potrivit tratatului româno-bulgar din 7 Septembrie 1940, sunt scutiți de plata impozitelor, taxelor și contribuțiunilor de orice fel, așezate pe cale de constatare și datorate, atât pentru timpul până la data evacuării, cât și pentru timpul după evacuare.

OPERAREA SCUTIRILOR

Scutirea respectivă operează numai în următoarele condițiuni:

a) numai dacă resortisantul român de origină bulgară intră în schimbul obligatoriu de populație și s'a transferat efectiv in Bulgaria, în termenul prevăzut de tratatul în cauză.

Prin diferite ordine circulare, Ministerul a suspendat, orice urmărire pentru contribuabilii din această categorie. Cum suntem informați că o parte dintre contribuabilii respectivi nu s'au transferat încă până la 15 Decembrie 1940, se vor lua măsuri să se continue cu toată energia, urmărirea impotriva acestora, până la completa acoperire a impozitelor, taxelor și contribuțiunilor de orice fel, datorate atât până la data evacuării, cât și după această dată.

b) scutirea prevăzută de tratatul in cauză, operează numai pentru activitățile care încetează prin transferare, pentru bunurile luate de cel transferat sau trecute în altă proprietate, pentru sediile și exploatările care încetează sau sunt trecute altora, nu însă și pentru exploatările sau bunurile care rămân în teritoriul liber și continuă să rămână proprietatea celui transferat. Impozitele, taxele și contribuțiunile de orice fel aferente bunurilor și exploatărilor din teritoriul liber, rămase în proprietatea celor transferați, continuă să fie datorate.

In toate cazurile în care condițiunile de scutire sunt îndeplinite debitele respective vor fi scăzute prin decizii de scutire motivate.

Aplicarea pentru trecut

Decretul Lege pentru scutirea de impozite a comercianților și industriașilor din teritoriile evacuate din 14 Octombrie 1940, a fost abrogat pe data de 14 Decembrie 1940, data publicării noului Decret Lege. Pe aceiași dată au devenit fără efect și dispozițiunile ordinului circular Nr. 284.916 din 1940.

Cum cele două Decrete Legi cuprind dispozițiuni diferite asupra unora dintre chestiunile pe care le reglementează, urmează că dispozițiunile Decretului Lege din 14 Octombrie 1940, contrarii dispozițiunilor celui de al doilea și abrogate prin acesta vor fi considerate că au produs efecte valabile numai în măsura în care au fost aplicate prin acte comunicate și definitive.

Toate cererile de scutire, scădere sau reducere de impozite taxe și contribuțiuni nesoluționate încă prin acte (decizii, procese verbale) de scutire, scădere reducere, vor fi soluționate potrivit dispozițiunilor noului Decret Lege.

Toate situațiunile pentru care nu au intervenit încă acte definitive, intemeiate pe dispozițiuni contrarii, vor fi luate in considerare numai pe baza și în conformitate cu dispozițiunile noului Decret Lege.

Actele de scutire, scădere, reducere dresate și necomunicate până la data de 14 Decembrie 1940, vor fi reexaminate și refăcute potrivit dispozițiunilor noului Decret Lege.

Actele de scutire, reducere, scădere întocmite pe baza vechiului Decret Lege, dar comunicate după data de 14 Decembrie 1940, fără a fi puse în acord cu dispozițiunile noului Decret Lege care a intrat in vigoare pe data de 14 Decembrie 1940, se vor anula de îndată dacă sunt contrarii acestui ultim Decret Lege. Anularea va fi făcută prin decizii speciale de anulare și se vor lua imediat măsuri pentru întocmirea unor noui acte pe baza și în conformitate cu dispozițiunile noului Decret Lege.

Toate operațiunile de aplicare a dispozițiunilor de mai sus se vor executa de organele de constatare sub controlul, supravegherea și verificarea personală a administratorilor financiari respectivi.

DISPOZITIUNI SPECIALE

Toate cazurile de modificări de impuneri vor fi înaintate Ministerului, împreună cu toate actele și constatările referitoare, pentru verificare. Totodată se vor înainta tablouri cu impunerile anterioare, cu debitele stabilite pe baza Decretului-Lege de față și diferențele constatate.

In toate cazurile în care organele de constatare nu au siguranța unei interpretări exacte a dispozițiunilor legale și instrucțiunilor referitoare, se vor cere relațiunile necesare Direcțiunilor de resort.

Intinerirea cadrelor la ministerul de Finanțe

La 15 funcționari superiori li s'au primit demisia

Pe data de 1 Februarie 1941, s'a primit demisiunea următorilor funcționari ai Ministerului de Finanțe:

Berclan Andrei, director cl. II-a, dela Administrația Comercială a Monopolului Alcoolului și pus la dispoziția Ministerului; Tăutu Constantin, inspector general cl. I-a; Mureșeanu Victor, inspector general cl. II-a; Vasiliu Ioan, inspector regional cl. II-a; Tăutu Vasile, inspector regional cl. II-a; Constantinescu Luca, inspector regional cl. II-a; Armeanu Victor, inspector regional cl. II-a; Margan Traian, administrator financiar cl. II-a; Gardo Gheorghe, administrator financiar cl. II-a; Cimpoeriu Constantin, administrator financiar cl. II-a; Negoiță I. Ion, administrator financiar cl. II-a; Luca Lucian, administrator financiar cl. II-a; Cadariu Emil, administrator financiar cl. II-a; Danicel Emil, administrator financiar cl. II-a.

Deasemenea pe data de 1 Ianuarie 1941 s'a primit demisia d-lui Constantin Alexandrescu, din postul de administrator financiar cl. I-a.

Prohibirea la export a tuturor animalelor vii

Stocul existent de animale a scăzut mult în comparațiune cu cel din anul trecut, din cauza consumului mărit de carne datorit concentrărilor neintrerupte și pierderii teritoriilor în care creșterea animalelor se făcea în mod intensiv, întrecând necesitățile consumului local.

Pentru a se asigura consumul de carne al populației și pentru a se păstra și reînoi un stoc disponibil pentru eventualele noui concentrări, este necesar să se prohibească exportul de animale, atât al animalelor de măcelărie, cât și al celor de tracțiune și reproducție.

In acest scop D. N. Dragomir ministrul Coordonării, a alcătuit următorul Decret de prohibire, urmând ca aprobările pentru exporturi viitoare să fie date dela caz la caz.

ART. I. — Se prohibesc la export, cu începere de la 19 Ianuarie 1941, animalele vii, din orice specie, prevăzute în Art. I până la 16 inclusiv și Art. 18 din tariful vamal.

ART. 2. — D-nii Miniștrii Subsecretari de Stat la Departamentele: Economiei Naționale, Coordonării și Finanțelor sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a dispozițiunilor cuprinse în prezentul Decret.

UN NOU PROECT DE LEGE RELATIV LA CONFLICTELE DE MUNCĂ IN STATELE-UNITE

WASHINGTON, 14 (Rador). — Corespondentul agenției „Havas" anunță că senatorul Wagner reprezentantul statului New York, a depus un proect de lege prin care se tinde la obligativitatea medialiei guvernului în orice conflict de muncă.

BAROMETRUL BURSIER AL „CUVÂNTULUI"

14 Ianuarie 1941

ACȚIUNI — RENTE — [illegible]

Ieri → ; Azi ←

NOTA: [illegible]

BURSA. — Cota oficială a cursurilor

14 Ianuarie 1941

DENUMIREA TITLULUI	Curs prec.	Curs zilei	DENUMIREA TITLULUI	Curs prec.	Curs zilei
ACȚIUNI			**EFECTE**		
Bancare			**Rente**		
Banca Națională	5400		Imprumutul Național	[illegible]	
Banca Românească	570		Imprumutul Unirii	[illegible]	
Banca de Credit Român	290		Imprumutul Reîntregirii	[illegible]	
Creditul Național Industrial	505		Improprietăririi	[illegible]	
Banca de Scont	270		Stabilizare 1929	[illegible]	
Petrolifere			Consolidare 5%	[illegible]	
Astra Română	760		Desvoltare 1931	[illegible]	
Steaua Română	380		Inzestrare T. mici	[illegible]	
Petrol Blok	400		Inzestrare T. mari	[illegible]	
Creditul Miner	385		**Obligațiuni**		
I. R. D. P.	250				
Redevența	220		Județene 5%	[illegible]	
Concordia	300	335	" $6^{1}/_{2}$%	[illegible]	
Industriale					
Mica	890	[illegible]	**Scrisuri și bonuri**		
Letea	800	[illegible]			
U. D. R.	405	39[illegible]	Rurale presch.	[illegible]	
Transporturi			Urbane Buc. emis vechi	[illegible]	
S. R. D.	1.380	1.?30	Urb. Buc. emis nouă	[illegible]	[illegible]
S. T. B.	1.050		Urb. Iași 10%		
Telefoane	840		Urb. Iași 5%		

Cursuri informative

Asig. Dacia Rom	3800	3900	Soc. Concordia	[illegible]	[illegible]
Asig. Generala	1125	1150	Soc. I. R. D. P.	270	[illegible]
Asig. Națională	270	300	Soc. Prahova	300	[illegible]
Asig. Agricola Fonciera	300	325	Soc. Redevența	225	[illegible]
B-ca Nat cup perf.	5400	5430	Soc. Petrol Românesc	[illegible]	[illegible]
B-ca Românească	570	580	Soc. Petrol Govora	220	[illegible]
B-ca Credit Român	280	290	Soc. Reșița	[illegible]	[illegible]
B-ca Comercială Rom.	210	220	Soc. Tramwae Com.	1065	[illegible]
B-ca Cerealiștilor	375	400	Soc. Carpatina	[illegible]	[illegible]
B-ca Scont	250	260	Soc. Mica	[illegible]	[illegible]
B-ca Agricola	60	70	Soc. Locuințe eft'ne	[illegible]	[illegible]
B-ca Of. Rom. orig.	750	800	Soc. S. R. D.	[illegible]	[illegible]
B-ca Comerț Craiova	180	200	Soc. Creditul Carbonifer	[illegible]	[illegible]
Soc. Astra Română	755	765	Soc. Letea	[illegible]	[illegible]
Soc. Steaua Română	370	380	Creditul Industrial	[illegible]	[illegible]
Soc. Creditul Minier	385	395	Soc. Clădirea Rom.	[illegible]	[illegible]
Soc. Petrol Blok nouă	370	380	Soc. Cartea Rom.	[illegible]	[illegible]
			Soc. Telefoane	[illegible]	[illegible]

CURSUL DEVIZELOR ȘI AL MONETELOR EFECTIVE

Valabil în ziua de 14 Ianuarie 1941

I. DEVIZE LIBER CONVERTIBILE

	[illegible]	Cu prima [illegible]	Cumpărare	Cu prima [illegible]
Dolarul	102,50	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Francul elvețian	23,75	[illegible]	[illegible]	[illegible]

II. DEVIZE NECONVERTIBILE SAU IN CLEARING

	Cumpărare	Cu [illegible]	Cumpărare	Cu [illegible]
1 Florin olandez	–	–	–	[illegible]
1 Drahmă	0 99 1 60	–	1 62	[illegible]
	1 21 2	–	1 22 2.02	[illegible]
1 Dinar	2 858	–	3 05	[illegible]
1 Reichsmark	40 50 49	–	41 50 50	[illegible]
1 Cor slovacă	3 39	4 68	3 46	[illegible]
1 Pengoe	26 50	–	27	[illegible]
1 Cor daneză	–	–	–	[illegible]
1 Marcă finlandeză	2 50	–	2 50	[illegible]
1 Liră turcă	82 92	–	92	[illegible]
1 Escudo	3 80	5 24	3 90	[illegible]
1 Liră sterlină	411 50	567 87	423 85	[illegible]
1 Liră italiană	9 50	–	9 50	[illegible]
1 Pesetas	–	–	14	[illegible]
1 Franc francez	2 35	3 24	2 40	[illegible]
1 Coroană cehă	3 30	5 08	3 46	[illegible]
1 Leva	1 60	–	1 68	[illegible]
1 Coroană Suedeză	24 40	33 67	25 13	[illegible]
1 Zlot	–	–	19	[illegible]
1 Franc elvețian	23 75	32 78	24 20	

Bursa de mărfuri din București

OPERAȚIUNILE INCHEIATE IN ZIUA DE 15 IANUARIE 1941

Grâu rec. 1940, de 76 kgr. 1% nule, 1 vag. lei 881 suta kgr. franco stație de încărcare.

Grâu rec. 1940, văzul-plăcut, de 75 kgr. 2% nule, 8 vag. lei 867 suta kgr. franco vag. stație de încărcare.

Grâu rec. 1940, de 70 kgr. 3% nule, 2 vag. lei 816 suta kgr. stație de încărcare.

Porumb, 15% umidit. 3 % nule, 3 vag. lei 650 suta kgr. franco vag. Boureni.

Porumb rec. 1940, 14% umidit. 3% nule, 2 vag. lei 585 suta kgr. franco stație de încărcare.

Porumb de [illegible] 15% umidit. 3% nule, 20 vag. lei 640 suta kgr. franco vag. Basarabi.

Porumb rec. 1940 9 vag. [illegible] suta kgr. franco vag. Țăndărei.

Borceag [illegible], 3% nule, 1 vag. lei 1.400 suta kgr. [illegible]

REVOLUŢIE ŞI REVOLUŢIONARI

(Urmare din pagina I-a)

vorba e că surtucărimea a făcut în 1923 *o revoluţie*.

— Va să zică, după câte am înţeles eu, „revoluţia" ar fi un act legal şi ordonat, o schimbare a legiuirilor pe care o face un guvern, *ca să nu aibă loc o „răscoală"*. Hm... Incep să vă inţeleg şi să mă împac cu ideea asta. E chiar cuminte... zău, singura soluţie cuminte... Dar

— Dar ce? Hai spuneţi!

— Dar nici revoluţia aia nu mi se pare chiar pricopseală, să vă spun drept. A fost un jaf, o pungăşie, o demoralizare şi, cât priveşte binele pentru ţărani, il vedeţi dv. cum a fost şi mai ales cum este.

— Adevărat! Şi ştiţi care e cauza?

— Cauză? Nu una, multe... Toate la un loc s'ar chema: iresponsabilitate, vanitate, ambiţie şi imoralitate.

— Foarte adevărat. Dar să privim altfel lucrurile şi veţi vedea şi mai bine racilele fostei revoluţii.

Mai întâi *cine a făcut şi* dece a făcut revoluţia? Pe scurt *cum* s'a făcut revoluţia dela 1923.

S'a făcut de aceiaşi oameni cari cu câţiva ani mai înainte s'au opus din răsputeri s'o facă.

— Frica săraca!

— Vezi bine. Una la mână: vadică profitorii unui regim au făcut, tot ei, *in silă*, o revoluţie care să le scape pielea şi o parte cât mai mare de profit sau ca să obţină măcar alte profituri în schimb. De aceea au adus şi votul universal.

— Inteleg. Am înţeles-o încă depe atunci... Ei şi?

— Revoluţia dela 1923 a fost deci *nesinceră* şi necinstită, pentrucă nesincer şi necinstit a fost motivul. *spiritualitatea* „revoluţionarilor" dela 1923: nu pentru binele neamului, nu pentru interesul ţării au făcut ce au făcut. Inţelegeţi acum?

— Şi concluzia?

— Pentru a realiza o operă revoluţionară reală şi durabilă e neapărat nevoe de o spiritualitate revoluţionară, *nouă*, de o mare convingere şi credinţă, de o reală virtute.

— Incep să înţeleg. Vreţi să spuneţi că o „revoluţie" n'o poate face de cât o „elită morală", pe temeiul unei concepţii noui şi a unei mari credinţe... ca a dv. de pildă. Incep să mă împac şi cu ideea şi cu cuvântul ăsta de revoluţie, ba parcă... niţeluş şi cu exclusivimul dv.... Dar de...

— Iar ai obiecţii...

— Ba temeri, domnule profesor, temeri.

— Haide! Daţi-le drumul! Să vedem n'or fi şi astea niscaiva năluci?

— Ei asi! Ce năluci! Judecaţi şi dv. Revoluţie înseamnă, precum văd, a face legiuri noi, a schimba alcătuirile şi gospodăria complicată a statului.

— Sigur!

— Păi vezi, aici e aici! Pentru aceasta va să ai experienţă de viaţă, de guvernare, să ai oameni cu practică. Şi dela dv. n'a mai guvernat nici unul. S'ar putea deci să duceţi ţara la dezastru...

— Mai mari dezastre decât cele unde ne-au dus cei „bătrâni" şi „cu practică" de până mai ieri, nu văd cum ar putea exista.

— Cu asta mi-aţi cam luat piuitul.

— Nu zău? Oare cei tineri n'au văzut mult mai bine decât toţi bătrânii la un loc? Unde am fi noi azi, dacă politica o făcea Căpitanul nostru cu tinerii lui legionari „fără experienţă" pe cari cuminţii bătrâni i-au măcelărit, pătând pe vecie cu crimă şi ruşine un neam întreg, dela vlădică la opincă... Unde am fi noi azi dacă aţi fi ascultat de „tinerii fără experienţă"... Oftaţi?

— Dece! Pot zice eu ceva dacă e aşa?... Dar bătrânul cu experienţă de guvernare, numai cinstit să fie, tot vă trebue să-l aveţi, — cred eu, — mai peste tot locul... Dece râdeţi.

— Ia aşa îmi vine mie câte odată...

Şi cam de unde am lua şi am găsi noi astfel de „bătrâni cu experienţă de guvernare"?

— Păi... oamenii cinstiţi şi pricepuţi din vechile partide.

Liberali, ţărănişti... ştiu eu.

— Dar în ce ar consta „experienta" acestora? Ar putea oare să facă altfel de cum au mai făcut în trecut? *Să nu fie în spiritul din trecut?* In spiritul care ne-a adus la dezastrele de azi?

Nu vedeţi contradicţia ireductibilă? Doar adineauri recunoscurăţi, nu numai justificarea, ci *necesitatea exclusivismului revoluţionar*, căci condiţia esenţială a reuşitei, a validităţii unei revoluţii este *spiritualitatea ei*, marea convingere şi credinţă a revoluţionarilor, care singuri îi dau etica şi dinamismul, sinceritatea misionară în acţiune.

Vrei să opreşti, să sugrumi o revoluţie?

— Vai de mine! Nu! Văzui eu că astfel ajungem sigur la răscoală... Şi ce a fost roşie cea dela 1907, dar asta!...

— Aşa e? Ori oamenii d-tale „cu experienţă" din vechile partide, nu ne pot fi de folos oricât de cinstiţi ar fi, pentru că *nu pot crede, nu pot înţelege, nu pot gândi revoluţionar, nu pot fi nici sinceri, nici — tocmai de aceea — dinamici şi constructivi în realizarea legionară*.

Deaceea s'a isprăvit deaceea au murit vechile partide. Cadavre în putrefacţie azi... Cenuşe uitată mâine.

Dan Rădulescu

MOŢA ŞI MARIN, EROI ROMÂNI IN SPANIA

Cuvântarea d-lui ministru Ion Victor Vojen, rostită la Roma, cu prilejul comemorării lui Moţa şi Marin

D. I. V. Vojen, ministrul României la Roma, a rostit Luni la postul de Radio Roma, următoarea cuvântare care a fost retransmisă de toate posturile italieneşti de radiodifuziune:

Călătorul care a cutreerat vreodată ţara dintre Carpaţi şi Dunăre, ţara Românilor, va fi întâlnit desigur, în marginea drumurilor ce brăzdează câmpurile şi dealurile verzi cruci vechi de lemn multe din ele gata să cadă de vremi, cruci pe care noi, cei de acolo, le chemăm cu frumoasa vorbă „troiţe". Dar va fi văzut călătorul că aceste bătrâne troiţe sunt aşezate mai ales la răscruce de drumuri. Dece a fost ridicată acolo anume o troiţă, puţini mai ştiu astăzi. Doar câte un bătrân nins de vremi dacă îşi mai aminteşte.

Dar troiţa dela răscruce care însemnează poate primul semn creştin pe pământul românesc, mai are şi altă tâlmăcire: răscrucea este un semn al alegerii între drumul binelui şi răului. Este un semn al destinului românesc. Căci în istoria lor Românii, ca oricare popor, au trebuit deseori să hotărască între drumul greu al destinului lor istoric, drum de sacrificiu drumul onoarei şi credinţei şi între celălalt plin de riscuri, drumul uşor al compromisurilor, al capului plecat, drumul abdicărilor.

Destinul naţiunii române a fost dictat de Dumnezeu prin aşezarea pe care a hotărât-o Neamului nostru între Orient şi Occident şi prin sângele său latin, ca un avantpost al romanităţii în faţa haosului.

CLIPE DE MARE INĂLŢARE ROMÂNEASCĂ

Iar ca o împlinire a acestui destin clipele de mare înălţare românească au fost tocmai acelea când un voevod Român, înţelegând rostul poporului său se ridica cu oastea lui mică dar tare, de drept credincioşi, contra dezordinei asiatice. Se ridica atunci câte un voevod viteaz ca acel Ştefan cel Mare, la sfârşitul veacului al XV-lea, pe care Papa însuşi îl numea „Atlet al lui Christos".

Au trecut de atunci veacuri; dar istoria se repetă; popoarele se găsesc şi astăzi în faţa aceloraşi probleme. Lupta între rău şi bine între desordine şi ordine, între întuneric şi lumină este eternă. Numai aspectele ei s'au schimbat după locuri, veacuri şi oameni.

RĂZBOI INTRE DOUĂ LUMI

In secolul nostru, această luptă s'a dat pe pământul Spaniei. A fost un războiu între două lumi, între spiritul distrugerii şi cel al ordinei noui. De aceea pentru a se împlini acest destin istoric au alergat în ajutorul Spaniei naţionaliste Cămăşile negre ale Ducelui, Cămăşile brune ale Fuehrer-ului, adică tocmai aceia cari erau destinaţi să creeze ordinea nouă a veacului nostru. Pe baricada cealaltă stăteau partizanii distrugerii.

Guverna atunci în România, în anul 1937, Carol II. Guvernau oamenii democraţiilor apusene, oameni corupţi şi stăpâniţi de puterea aurului. Şi aceştia, ca şi democraţii francezi sau bancherii Londrei, erau alături de Spania Roşie. Incapabili să priceapă sensul războiului din Peninsula Iberică, abdicau dela misiunea de veacuri a istoriei româneşti.

Dar şi în contra acestei forme „legale" româneşti, alături de guvernanţii înstrăinaţi, se înălţa adevărata Românie conştientă: România Legionară a Gărzii de Fier.

Contra indicaţiunilor guvernului depe acea vreme contra voinţei Regelui nenorocirilor româneşti, a lui Carol II, cu riscul pedepselor, legionarii au alergat şi ei alături de soldaţii Ducelui şi ai Führerului.

Legionarii n'au putut trimite o armată întreagă în Spania. Şi erau săraci: Spania era departe. Au trimis însă ce au avut mai bun, elita luptătorilor. Şi astfel au luat drumul Madridului un grup în frunte cu Ion Moţa şi Vasile Marin.

ION MOŢA

Ion Moţa, unul dintre primii legionari, era frate de luptă cu Corneliu Codreanu şi primul său sfetnic. Era un pur, era un inspirat. Dacă vreodată vreunul din noi, fuştii săi camarazi de luptă şi închisori, s'ar încumeta să-i scrie viaţa, ar trebui ca, asemenea lui Fra Angelico, care îngenunchia pios atunci când avea de zugrăvit vreun chip de sfânt, să îngenunche şi el şi să-şi inoiască sufletul în faţa amintirii lui Ionel Moţa.

A plecat conştient că se duce la sacrificiu, convins că împlineşte misiunea vieţii lui, aceea de a lupta şi de a muri pentru Christos.

„Eu aşa am înţeles datoria vieţii mele", spune el în testamentul scris înainte de a părăsi ţara. „Am iubit pe Christos şi am mers fericit la moarte pentru El".

Sunt atât de pure, atât de luminoase paginile testamentului lui Moţa! Ele sunt astăzi carte de căpătâiu călăuza oricărui legionar.

„...FRUMUSEŢEA FAPTEI NOASTRE"

„Scumpii mei părinţi — scria, căutând să aline tristeţea bătrânului preot Moţa, vechiu luptător pentru cauza românească, încăruntit în temniţele transilvane, — căutaţi să vedeţi, alături de durerea voastră frumuseţea faptei noastre: Se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Christos! Se clătina aşezarea creştină a Lumii. Puteam sta noi nepăsători? Nu este o mare binefacere sufletească pentru viaţa viitoare să fi căzut în apărarea lui Christos?"

Iar Căpitanului său, Şefului Gărzii de Fier, lui Corneliu Codreanu, îi scrie cu acelaşi linişte, cu aceiaşi seninătate:

„Mor, Corneliu, cu tot elanul şi cu toată fericirea pentru Christos şi Legiune... şi să faci măi Corneliu, din ţara noastră o ţară frumoasă ca un soare şi puternică şi ascultătoare de Dumnezeu".

Pe drumul trasat de Moţa au mers de atunci mii de tineri români, au mers cei mai buni, a mers însuşi Şeful său, creatorul spiritual al României moderne Corneliu Codreanu. A sângerat întregul tineret românesc şi chiar tovarăşii de luptă ai lui Moţa şi Marin, aceia cari s'au mai întors de pe frontul spaniol. Prinţul Cantacuzino, Bănică Dobre, Totu, şi alţii mulţi... au căzut şi ei, de aceleaşi gloanţe ucigaşe. Căci în Spania, ca şi în România, în Germania ca şi în Italia, lupta era aceiaşi, cele două lumi erau aceleaşi. Aceeaşi era încleştarea între ordinea nouă şi lumea veche care se prăbuşeşte în păcat.

DRUMUL TRASAT DE MOŢA-MARIN

Pe drumul arătat de Moţa şi Marin se îndreaptă astăzi noul Stat Legionar în frunte cu conducătorul său, Generalul Antonescu, şi Horia Sima, Şeful Mişcării Legionare; se îndreaptă astăzi un întreg popor, care a găsit puteri proprii să-şi rezolve singur marile probleme, un popor care păşeşte cu încredere pe drumul Europei noui.

In această zi şi pe la acest ceas, legionarii români ridică o cruce de lemn, după datina lor, o troiţă, pe locul dela Majadahonda unde au căzut acum patru ani Moţa şi Marin. Este o cruce simbolică şi odată mai mult, la o răscruce de istorie, troiţa ridicată este o dovadă că într'un ceas esenţial al istoriei sale şi a Europei tineretul român a ştiut să-şi aleagă calea jertfei şi a datoriei aşa cum odinioară, în trecutul depărtat românesc, voevozii ştiau să-şi dea viaţa pentru creştinătate. Iar numele lui Moţa şi Marin vor rămâne deapururi în mintea generaţiilor viitoare troiţe vii pe căile destinului românesc."

DOCTORUL VĂ VORBEŞTE

Degerăturile

Gerul, din timpul iernelor grele, cu viscole puternice şi zăpezi mari, face destul de multe victime; astfel nu arareori se văd înregistrate în ziare cazuri de moarte, fie printre excursioniştii cari rătăcesc calea prin munţi şi sunt surprinşi de viscole sau de avalanşe, fie printre cei găsiţi îngheţaţi pe stradă sau pe câmp.

Acţiunea nefastă a frigului pentru organism desigur că a fost observată cu manifestare încă din cele mai vechi timpuri; dar un studiu mai îndeaproape, mai amănunţit al leziunilor produse nu a fost făcut decât în timpul lui Napoleon, de către chirurgul acestuia, **Larrey**, pe mulţimea de bolnavi îngheţaţi din armata împăratului francez, în dezastruoasa campanie şi retragere din Rusia — **Larrey** şi mai apoi **Legouest** (în timpul asediului Sebastopolului) fac descripţii amănunţite, cari au contribuit mult la cunoaşterea leziunilor date de frig.

Acţiunea frigului asupra organismului produce fie starea de răceală generală — care poate merge până la îngheţ — fie leziuni localizate îndeosebi la părţile corpului descoperite (nas, obraz, urechi) sau la cele mai prost apărate (extremităţi: mâini, picioare). Aceste leziuni localizate — denumite **degerături** — au următorul mecanism de producere:

La — 15° **sângele** şi **limfa** (lichidul care se găseşte în toate ţesuturile corpului) se coagulează; globulele roşii sunt distruse, şi din resturile lor se formează chiaguri sau **trombusuri** cari astupă vasele (arterele şi vinele) şi împiedecă astfel circulaţia. Deasemeni nervii sunt şi ei influenţaţi de frig şi leziunile lor contribue la accentuarea turburărilor trofice. Degerăturile sunt şi ele de mai multe grade, şi au faze progresive de manifestare.

Astfel la început se observă că pielea începe să se înroşească, să se tumefieze (umfle) uşor, în timp ce dureri vii asemănătoare senzaţiei dată de arsură, apar în regiunea atinsă.

Mai târziu se formează **flictene** — sau mici băşicuţe cu lichid — şi după ce aceste flictene se sparg, rămân pe piele o serie de răni — **ulceraţiuni**.

Alteori, toată pielea unei regiuni (mâini, picioare, urechi), devine lividă cu pete vinete-albăstrui şi dureri extrem de violente; aceasta e faza premergătoare **gangrenelor** — cari se produc mai cu seamă la degete. Falangele degetelor se mortifică, se ulcerează una câte una şi cad — astfel că piciorul devine bont — ajungându-se la aspectul de „picior de tranşee", observat la soldaţii ce erau nevoiţi în timpul războiului să rămână la post în tranşee pe geruri aspre şi umede, cu încălţăminte necălduroasă, şi mai ales nemişcaţi.

Ce trebue să se facă unei persoane găsită îngheţată sau prezentând degerături?

Trebueşte evitată aducerea direct într'o cameră încălzită, deoarece poate surveni moartea bruscă. Se va face deci încălzirea pe încetul, treptat — frecându-se, într'o cameră rece, tot corpul bolnavului cu zăpadă, şi apoi introducându-l în băi de temperatură crescândă (10-15-20-30 grade) în timp de mai multe ore. Se va face respiraţie artificială; se vor da băuturi stimulante alcoolizate. Deasemeni regiunile degerate vor fi frecate cu zăpadă şi apoi acoperite cu un pansament antiseptic spre a evita infecţiunile ce se produc pe ulceraţii. Rănile produse de degerături se vindecă foarte încet şi foarte greu, şi nu arareori trebuesc făcute amputaţii mari, chirurgicale, spre a feri membrul (mâna, piciorul) de întinderea gangrenei.

Dr. Valerian Popescu

PRESA DIN VIENA CONSACRĂ ARTICOLE ELOGIOASE FILARMONICEI DIN BUCUREŞTI

Ziarele din Viena consacră articole elogioase Filarmonicei din Bucureşti care a concertat la începutul anului cu mare succes în „Wiener Musikverein", sub bagheta maestrului George Georgescu.

„Voelkischer Beobachter" sub semnătura L. S. publică un articol intitulat „Pactul Tripartit".

După o scurtă dare de seamă elogioasă a activităţii maestrului Georgescu şi a orchestrei Filarmonicei, autorul articolului scrie:

„Vineri după masă, în numele Reichsstatthalter-ului von Schirach oaspeţii români au fost primiţi în sala festivă a Primăriei de către consilierul municipal ing. Blaschke. Acesta a salutat în filarmonicii bucureşteni şi şeful lor nu numai pe marii interpreţi ai maeştrilor germani, ci şi pe vestitorii muzicei româneşti în Reich.

„Horia Sima, comandantul Mişcării Legionare, a reînoit declaraţia României de aderare la Axă şi la pactul tripartit. „Comandantul filarmonicilor bucureşteni, George Georgescu, a dat sublinierea muzicală cu turneul artiştilor săi acestei declaraţii de credinţă"...

Iar într'un alt număr acelaş ziar, sub semnătura lui Otto Rep publică un articol intitulat „Filarmonicii bucureşteni".

După elogii aduse orchestrei şi dirijorului, autorul articolului scrie:

„Astfel la început „Don Juan", de Richard Strauss a fost o furtună de fierbinte pasiune, la sfârşit suplimentul benevol al uverturei la „Maeştrii Cântăreţi" s'a ridicat ca un omagiu entuziast pentru arta germană. Artiştii bucureşteni au adus însă cu muzica lor naţională, lucru de preţ, sănătos, autentic absolut receptibile pentru noi. Astfel transilvăneanul Sabin Drăgoi, un contrapunctist şi harmonist excepţional, îmbracă imaginile lui rustice neasemuit de fermecătoare, într'o haină muzicală de neoromantism cu miez, aproape impresionist, pe când, influenţat de studiul muzicei bizantine şi probabil şi prin influenţa lui Bartok şi Strawinski, Paul Constantinescu, perfecţionat la Viena, liberat de audiţiunea apuseană, cultivă un folklor îndrăzneţ puternic, niciodată deviat în grosolan, întotdeauna atrăgător ca sunet, în baletul său „Nunta în Carpaţi".

Pe tânărul neoclasic Dinu Lipatti, înrădăcinarea sa în autohtonism, l'a ferit să cază prin imitaţia uşoară a unor muzicieni celebri în muzică seacă de mişcare sau jocuri contrapunctive. Prin virtuozitatea pianistică perlată şi limpede ca de cristal, compoziţiile sale în orice clipă sunt o desfăşurare superioară.

In sfârşit o capodoperă e suita II-a a lui George Enescu: O creiaţie nouă a „Stilului vechiu" intr'o muzică din zilele noastre cu folosinţa tuturor rezultatelor dela Reger până la Francezi şi pe deasupra plin de invenţie proprie, plin de duioşie cântătoare şi bogăţie vitală ritmică. Maestrul Theodorescu trebue relevat ca solist excepţional al acestui suprabundent concert în manifestări artistice ale soliştilor.

„Neues Wiener Tagblatt" după interview-ul acordat d-lui Hans Rutz de către maestrul Georgescu, intitulat „Filarmonicii din Bucureşti la Viena", publică sub acelaş semnătură în numărul din 8 Ianuarie un articol intitulat „Muzica artistică a Românilor".

După câteva consideraţii despre relaţiile culturale româno—germane, ilustrate printr'o privire cuprinzătoare a muzicei artistice româneşti, interpretată excepţional de către dirijorul filarmonicilor, d. Rutz scrie:

„Virtuozitatea orchestrei a fost dela început pusă la o probă grea. Căci poemul „Don Juan" de Richard Strauss cere nu numai o disciplină de execuţie exactă ci pretinde în părţile ei solistice cântări de virtuozitate.

Aci ca şi în uvertura „Maeştrii cântăreţi" supliment legat de concert cu o rară prospeţime muzicală ce s'a arătat aci a apărut şi în operile compozitorilor români: putere primară ritmica se află de cele mai multe ori legată de o încântată topire în puterea intensivă a melodiei.

„Cel mai puţin influenţat, deci cel mai puternic se remarcă aceste elemente primare în muzica de balet „Nunta în Carpaţi" de Paul Constantinescu. E o muzică a cărei importanţă de fapt nu poate să devie reală decât în legătură cu materializarea ei coreografică: grupele de dans ale operelor noastre ar trebui să se ocupe de acest material interesant".

Dinu Lipatti, elev al lui Cortot ca atare posedă fireşte o tehnică clară de sticlă minunat lucrată; a studiat la Dukas şi Strawinski. E prin urmare un spirit modern, tânăr. E interesant ca tocmai Lipatti s'a detaşat în acest „concertino" de muzica populară căutând un nou început pe planul unei muzici simple, liniştite şi glumeţe.

Figura lui George Enescu decanul maeştrilor muzicei româneşti ni s'a conturat mai clar. Suita sa în do major, care arată foarte mare virtuozitate şi autentică putere creatoare muzicală, dovedeşte că a mijlocit concetăţenilor săi materialul sonor european apusean şi le-a arătat cum se poate întrebuinţa muzica populară românească într'o artă orchestrală originală. Interes au suscitat şi cele trei „Schiţe orchestrale" ale lui Sabin Drăgoi, care, spre deosebire de Enescu, îmbracă într'o haină străvezie orchestrală cântecele populare româneşti".

Cum pot funcţiona şcolile particulare de şoferi

COMUNICAT

Decretul Lege Nr. 4129, publicat în Monitorul Oficial Nr. 302 din 23 Decembrie 1940, cu privire la noua organizare şi funcţionare a şcoalelor de şoferi, prevede că înfiinţarea şcoalelor de conducători de auto, se poate face şi pe cale particulară, în afară de şcoalele de Stat.

Ca urmare se aduce la cunoştinţa generală, că oricine doreşte a înfiinţa şcoli de conducători de auto, în conformitate cu Decretul-Lege mai sus menţionat, se va adresa direct, fără intermediari, ministerului Afacerilor Interne pentru a obţine autorizaţia respectivă.

RELAŢIILE COMERCIALE INTRE SIAM ŞI INDOCHINA AU FOST INTRERUPTE

GENEVA, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB află din Vichy că orice activitate comercială între Thailand şi Indochina a fost suspendată provizoriu, în urma unei decizii a mareşalului Petain.

MEDICILOR CARI NU VOR COMUNICA MARELUI STAT MAJOR DATELE CERUTE LI SE VA ANULA LIBERA PRACTICĂ

Un comunicat al Marelui Stat Major

In urma verificărei situaţiei militare a medicilor, veterinarilor şi farmaciştilor, s'a constatat că parte din medici, veterinari şi farmacişti nu au răspuns la Comunicatele date prin Presă în Iunie Septembrie şi Octombrie 1940.

Toţi medicii de rezervă, indiferent de origină precum şi dacă sunt sau nu înscrişi în controalele Armatei, vor comunica imediat, prin scrisoare recomandată (sau raport scris prin unităţile respective pentru cei concentraţi) direct M. St. M. Secţia I-a Biur. Sanitar, următoarele date:

1. Numele şi pronumele.
2. Locul şi data naşterii (anul, luna, ziua).
3. Origina etnică.
4. Localitatea unde este stabilit şi exercită profesiunea, strada şi numărul; pentru cei cu domiciliul provizoriu vor indica actualul domiciliu, urmând ca după fixarea definitivă a domiciliului să anunţe M. St. Major Secţia I-a Biur. Sanitar.
5. Specialitatea.
6. Instituţia unde profesează.
7. Gradul şi datata înaintărei în acest grad.
8. Unitatea căreia aparţine.
9. Numărul de zile de concentrare executate dela 15 Martie 1939 până în prezent şi unitatea sau unităţile în care le-a executat.
10. Dacă e sau nu mobilizat pentru lucru pe anul 1940—1941 şi în caz afirmativ va explica:

a) Numărul ordinului de mobilizare pentru lucru;

b) Comandamentul Teritorial care l-a eliberat;

c) Instituţia pentru care a fost mobilizat pentru lucru.

Pentru cei ce nu vor trimite aceste date cel mai târziu până la 1 Februarie 1941, se vor lua măsuri pentru anularea liberei practice, ca unii ce nu se mai găsesc în ţară şi vor fi sancţionaţi.

Familia Nedeicu Vlad anunţă cu adâncă durere că Joi 16 Ianuarie a.c. ora 11 a. m. la Biserica din comuna Blăjani judeţul Buzău se va oficia un parastas pentru odihna sufletului neuitatului lor

„DECEMVIRUL"

RADU VLAD

ucis mişeleşte în noaptea de 29-30 Noembrie 1938, pentru marea lui dragoste de Legiune şi Căpitan.

SUBSCRIŢI PENTRU SINISTRAŢI

OFICIUL CENTRAL DE ROMÂNIZAREA PERSONALULUI DIN INTREPRINDERI A PLASAT NUMEROŞI ŞOMERI

Se aduce la cunoştinţa celor de mai jos să se prezinte între orele 11—12 în fiecare zi la O. C. R. str. Calomfirescu Nr. 8. (Birourile de informaţii) a-şi ridica avizele necesare ocupării posturilor în întreprinderile la care au fost replasaţi.

Dr. Virgil Nicolescu Nr. 372, Gheorghe D. Giurgea 371, Lanescu Vera 368, Crinescu Dumitru 367, Nicolae Ghizare 366, Olimpia Caralani 363, Jarechi Stere 364, Ceara Dumitru 362, Ştefănescu Constanţa 362, Olteanu Ion. 361, Manariu Adrian 360, Ionescu Dumitru 359, Floarea Proja 358, Marinov Boris 357, Calloni Marin-mati 355, Papacostea Atanase 354, Chica Emanoil 353, Popescu Mircea 352, Muşat Ion 349, Ardeleanu Vasile 348, Pavel Badralere 347, Scânteie Arcadie 346, Pârvu Constantin 345, Dobrescu Paul 344, Roşca Victor 343, Constantin Leiter 342, Procopenco Alexandru 340, Petrache P. Bălan 341, Gherman Nichifor 339, Ioan Stamboală 338, Timoiei Munteanu 337, Nicolae Dincă 336, Plugaru Iacob 335, Pompilia Stanciu 334, Lazăr Gh. Ioan 333, Munteanu Vlademir 332, Malaia Anton 331, A. Răducanu 329, Boureanu Paul 328, Buznea Eliza 327, Constantinescu Ioan 326, Scrifos Gheorghe 324, Năduh Valentin 325, Avramov Zenaida 323, Lenuţa Cristea 322, Matei Nicolae 321, Remizovschi Boris 320, Manaru Anna 319, Casacencu Daria 369, Ghighiş Alexandra 270, Ana Rădulescu 274, Cristache Constantin 275, B. Atanasiu 273, Nina Grădinaru 277, Marin Cotimani 278, Chiseliţă Maria 279, Pălăngeanu Marcela 280, Olimpia Cumitru 281, Corneliu Perdichi 282, Varian Maria 283, Prisăcaru Tamara 284, Boiriceanu Ştefan 285, M. Bărlică 286, Cerchez Tiberiu 287, Ing. Nedelcu 330, A. I. Nicolescu 288, T. Mărăcineanu 289, Marin Petre 290, Neacşa Polichron 291, Crişacu Galin 292, Iotia Ecaterina 293, Ruva Gheorghe 294, Toşca Victor 296, Bârcă Nicolae 297, Sersenie Stere 298, Alexandru Iosef 300, Caramica Nicolae 299, Popescu Nicolae 310, Tomescu A. 311, Roianu Olga 301, Mincovici Gheorghe 302, Matchovschi Ioan 303, Ioan Dima 304, Carageacler Maria 305, Călinovschi Natalia 306, Prena Anton 307, Ouşiea Corciovei 308, Popescu Petre 309, Coravu Ioan 312, Ocolişan St. 313, Petrescu Ştefana 314, Taţu Iona 315, Stan Tiberiu 316, Sârbu Aurel 317, Sevastinov Maria 318, Constantinescu Marcela 413, Zbovroschi Georgeta 410, Dumitrescu Gheorghe 419, Cornăţeanu Gheorghe 408, Niţă Octavian 407, Stanovici Landru Iulia 406, Petrescu Ion 405, Manolescu Vasile 404, Better Laura 402, Pristavu Maria 401, Turcu V. 398, Taus Maria 397, Ion Muşat 389, Stancu O. 390, Florescu Paul 381, Balasinovici Ioan 392, Beu Petre 393, Froeschel Richar 387, Marcela Micu 385, Ureche Viorica 384, Gavrilescu Maria 382, Ion Barbu 381, Nicolae C. Dumitrescu 380, Draghicescu Gheorghe 416, Andreescu Virg. 415, Thundt H. 423, Stanca Alexandru 414, Gheorghiu Dumitru 417, I. Roşca 421, Georgescu 422, Hoffman Friederich 424, Manolache F. Ing. 438, Nicoară Ioan 425, Gheţan Aurel 426, Guliman Ioan 427, Smir Vladimir 428, Lucan Eugen 429, Ing. M. Romanov 434, Botez Mircea 439, Grigore Michaiche 435, Moineagu C-tin 436, Constanţa Popescu 441, Dumitru Ardeleanu 442, Goga Ioan 443, Pintea Dănilă 444, D. Romaşcanu 440, Zahria Aretina 398, Gheorghiu Elena 395, Ulache Victoria 412, Tacu V. 433, Nimigeanu Elisabeta 383, Amărescu C-tin 430, Vilcec Cecilia 432, Niaţă Vasile 445, Pitiescu Aurelian 446, Vasiloancă Constantin 447, Ionescu Marin 448, Dumitrescu Gh. 449, Durlat Alexandrina 451, Manea Alexiei 452, Bengulescu Mircea 453, Stihi Elena 454, Boiţa Gheorghe 455, Panait Sidor 456, Cătănescu Nicolae 350, Mihăilescu V. Andrei 351.

Cuvântul IN ȚARĂ

Știri din Făgăraș

Manifestație legionară la Berivoi-Făgăraș

FĂGĂRAȘ, 14. — Credința în Dumnezeu a legionarilor nu este o credință de formă. Ea se manifestă în fapte creștinești. La câte răscruci de drumuri în locul crucilor părăsite n'au înălțat legionarii troițe frumoase, semne creștinești, care aduc aminte marea jertfă a Mântuitorului.

Legionarii din Berivoi au făcut o troiță la care au lucrat cu multă grijă și cu multă dragoste. Azi a avut loc slujba sfințirii ei, care s'a făcut cu mare solemnitate. Sectorul Hârseni a luat parte cu toți legionarii.

Din partea organizației județene au luat parte camaradul Emil Herseni cu un grup. Toți au participat la slujba religioasă în biserică.

După eșirea din biserică s'a făcut sfințirea crucii de părintele Ciulei din Hârseni și de părintele Socol din Berivoi.

S'a deschis apoi ședința legionară de camaradul Herseni. După ce s'a cântat Sfântă Tinerețe legionară a vorbit Pr. Dumitru Ciulei șeful sectorului legionar Hârseni despre puterea credinței în Dumnezeu și despre faptul că legionarul în toate actele lui e condus de această credință mare. Dovada este și troița care s'a sfințit.

După alte cântece a vorbit camaradul Herseni, făcând un bilanț al evenimentelor petrecute dela unirea Românei până la sfârtecarea ei. A arătat felul în care a fost condus acest Neam până a ajunge aproape de prăbușire. A arătat apoi dârza luptă legionară pentru apărarea intereselor Neamului românesc și răsplata pe care le-au dat-o stăpânitorii în ultimii doi ani.

A arătat apoi motivele pentru care Mișcarea Legionară atât de greu încercată, totuși a învins. A spus apoi că pentru refacerea Neamului atât din punct de vedere sufletesc, cât și din punct de vedere material este nevoe de noui jertfe și de o muncă disperată de zi și de noapte. Munca, însă, pentru a da roade trebue organizată. Există o singură organizație care a dat dovadă de adevărată dragoste de neam: Organizația Mișcării legionare.

După aceea s'au mai cântat cântece legionare și apoi ședința s'a închis rostind toți într'un glas, cu ochii țintă spre cer:

— Jur că nu voi trăda niciodata Legiunea și Căpitanul!

Dela inspectoratul clerului militar din Alba-Iulia

„Arma Cuvântului" așa se numește publicațiunea lunară a episcopatului militar din orașul nostru care apare sub patronajul P. S. Sale episcop dr. Partenie Ciopron.

Acest prețios monitor de dogmă și aleasă educație religioasă și duhovnicească, are apreciata colaborare a P. S. Sale Episcopul Ciopron, preot colonel Dăncilă, Z. Apostolescu, pr. maior Tănăsoi, pr. cpt. Enăchescu și Iliescu și a pr. cpt. Secaș Ghiorghe, care conduce efectiv editarea revistei.

„Arma Cuvântului" cu valoroasele elemente din cler, cari o redactează, cu ținuta sa admirabilă în ceiace privește literile și arta grafică, și-a cucerit un loc important printre publicațiunile de valoare ale vremii.

„Arma Cuvântului" și-a ajuns pe deplin scopul urmărit de P. S. S. Episcopul Pantenie Ciopron, căci din cuprinsul fiecărui număr apărut se desprinde vădit flacăra arzătoare a patriotismului în noul ritm de viață și sănătoase educație culturală, religioasă și duhovnicească.

„Cuvântul Ostașului"

Tot din inițiativa P. S. Sale Episcop Ciopron, mai apare bilunar la Alba-Iulia, sub îngrijirea pr. cpt. Secaș Gheorghe și D. M. Axinte publicațiunea „Cuvântul Ostașului", care cu materialul său scris în interesul ostașilor, are rolul de a le completa acestora, educația religioasă și patriotică.

Această valoroasă gazetă, în care pulsează dragostea de patrie și credința în Dumnezeu, nu trebue să lipsească din mâna nici unui ostaș, ori care ar fi gradul lui.

Meritele pr. cpt. Secaș Ghiorghe și D. M. Axinte sunt imense, căci prin râvna și priceperea sfințiilor lor, „Cuvântul Ostașului" a fost apreciat chiar dela primul număr al apariției sale atât de ostași și corpurile de trupă, cât și de ziarele cotidiane din capitală.

Se impune deci, cât mai multe abonamente din partea corpurilor de trupă, pentru ca această hrană sufletească să fie gustată de cât mai mulți soldați.

Broșuri

Pr. cpt. Secaș Gheorghe a scos cu bine cuvântarea P. S. Sale Episcopul dr. Partenie, mai multe broșuri pentru ostași, care au fost împărțite în mod gratuit la toate corpurile de pe zonă, printre cari remarcăm: „Cu noi este Dumnezeu", poezii și cântece pentru ostași și „Sfântul Gheorghe" în care povestește pe înțelesul tuturor viața și minunile săvârșite de marele mucenic.

Pr. Secaș Gheorghe cel mai prețios colaborator al P. S. Sale Episcopul armatei, este cu adevărat prețiosul misionar, care muncește cu nemăsurată râvnă pentru ridicarea sufletelor ostașilor și pentru a le întări devotamentul față de patrie și credința în Dumnezeu și în biruința cea mare, care va veni.

PPr. cpt. Secaș Gheorghe poate servi ca exemplu strălucitor pentru toți cei chemați să poarte crucea Mântuitorului, pentru tămăduirea sufletelor omenești din negura păcatelor.

Teatrale

In seara zilei de 11 Ianuarie 1941, la orele 21, a avut loc în sala teatrului „Caragiale" din orașul nostru, reprezentația cunoscutei drame „Strigoii" interpretată cu succes formidabil, de maiștri Ioan Manolescu, R. Bulfinschi, G. Ciprian, d-na Maria Manolescu și d-na Nuți Stănescu.

Piesa „Strigoii", prin subiectul ei de ordin social, este o protestare energică a „râvnei de a trăi" împotriva tristeții, a individualismului, a prejudecăților sociale și a legii.

Bătălia materiilor prime

Porunca d-lui Horia Sima, Comandantul Mișcărei Legionare cu privire la „bătălia materiilor prime", a avut un răsunet covârșitor în orașul nostru.

Din primele zile ale lansărei semnalului acestei bătălii, ca prin minune, pe terenul din str. Vânători destinat depozitărei materiilor strânse, s'au ridicat grămezi de case, fier, tablă, cutii, staniol etc.

Pe lângă râvna depusă de micuții elevi de la prima clasă primară până la ultima clasă secundară, de profesorii și funcționarii diferitelor instituții, înțelegând pe deplin porunca comandantului, remarcăm gestul de înaltă semnificație a reg. 6 Pioneri, care a pus la dispoziția mișcării legionare, peste un vagon de oase și alte materiale vechi.

Gestul acestui corp de trupă, nu mai are nevoe de nici un comentariu.

Inceput de românizare a comerțului

In ziua de 12 Ianuarie 1941, s'a terminat preluarea de Mișcarea Legionară a magazinului de coloniale fost proprietatea evreului Lister, de către cam. Costea Marin, care a condus până acum cantina legionară din Alba Iulia.

La ora 13 pr. protopop Alexandru Baba, în prezența mai multor camarazi comercianți, a făcut în localul prăvăliei un scurt serviciu religios.

Inceputul acesta de românizare a comerțului care aici în Alba Iulia a fost până acum numai în mâini evreești, ne arată zorii unei mari biruinți spre care tinde Mișcarea Legionară.

Spectacole

In ziua de 25 Ianuarie la orele 21, publicul orașului nostru, va avea satisfacția să vadă în sala teatrului „Caragiale" renumita comedie muzicală „Femeia-i dracul gol" jucată de o serie de artiști cu nume reputate în teatru, în frunte cu celebra și grațioasa artistă Natalița Pavelescu.

In a doua decadă a lunei Ianuarie se va rula filmele: „Fetițele au crescut" și „Ultimul bal" cu delicioasa artistă Diana Durbin care a făcut faima filmelor „O fetiță delicioasă", „Trei fetițe dulci" și „O sută de băeți și o fată".

Deasemeni va rula filmul „La răscruci de vânturi" cu Merle Oberon, a cărui celebritate a fost gustată de către publicul Capitalei luni dearândul cu săli arhipline.

SUBSCRIEȚI PENTRU SINISTRAȚI

Intrunirea promoției anului 1930 a Colegiului Național „Carol I" dela Craiova

CRAIOVA, 14. — Eri dimineață a avut loc în amfiteatrul cel mic al Colegiului național Carol I. din localitate, întrunirea elevilor promoției anului 1930, a acestui colegiu.

Au luat parte la această întrunire toți foștii elevi ai promoției anului 1930, întreg corpul profesoral al Colegiului precum și actualii elevi.

Intrunirea a fost deschisă de d. Gh. Niculescu, care în cuvinte pline de un înalt simțimânt, a evocat câteva din amintirile frumoase petrecute pe băncile acestui colegiu, pomenind apoi de câțiva din foștii colegi, cari astăzi nu mai sunt în viață, descriindu-le, la fiecare în parte caracterul și personalitatea.

După aceasta, a luat cuvântul d. N. Roșulescu, prefectul județului, care a arătat, exprimându-și bucuria revederii pe aceleași bănci în care și-au format sufletele și caracterele.

Aduce omagii celor doi colegi, Boboc C-tin și Buhai Vasile cari a căzut pentru biruința legionară.

In continuare d. Roșulescu a adus mulțumiri domnilor profesori pentru îndrumările date.

A luat cuvântul apoi d. prof. Const. D. Fortunescu, care urează bun venit foștilor elevi și le spune că din timp în timp este bine să vie sub acest acoperământ să vadă înfăptuirile ce s'au făcut.

D. Mihail Paulian, directorul colegiului, declară că se simte fericit că întâmplarea a făcut că acum 10 ani când acești foști elevi, terminau liceul, d-sa să fie profesor și director al acestui colegiu. Cu atât mai mare este bucuria, acuma când la zece ani de aniversare, se află în aceiași calitate.

Școala noastră se mândrește cu această promoție pentrucă am reușit să dăm țării din această promoție elemente bune, cari astăzi conduc instituții de frunte.

După aceasta foștii elevi au intrat la clasă, unde s'a strigat catalogul și s'a făcut câte o lecție la clasa 7-a A. cu d. prof. C. D. Fortunescu, iar la clasa 7-a B. cu d. N. G. Dinculescu.

După terminarea lecțiilor au pus câte o placă comemorativă pentru martirii legionari: Boboc C-tind în clasa 7-a B și Buhai Vasile în clasa 7-a A., cu următoarea inscripție:

Camarazii din promoția 1930 și tot tineretul acestui Colegiu:

Lui Const Boboc și Buhai Vasile, căzuți pentru biruința Legiunii și înălțarea neamului Românesc în noaptea de 22 Septembrie 1939.

După aceasta profesorii Colegiului și foștii elevi ai promoției 1930, au luat o masă comună în sala restaurantului Minerva.

Aicea au mai luat cuvântul d-nii: Ing. Stăpânoiu, pr. Popescu Breasta, vorbind pentru Căpitan și cei doi legionari. Preotul Gh. Ghia din partea corpului profesoral, prof. V. Mihăilescu și prof. Mihail Paulian.

COMISIA TEHNICA IN VEDEREA RECENSAMANTULUI GENERAL

In vederea recensământului general care se va face în întreaga țară, prefectura județului nostru, a și început să pornească la primele lucrări în această privință.

Astfel pentru recensământul populației din cuprinsul județului, s'a fixat o comisie technică din următoarele persoane.

D. N. Roșulescu, prefectul județului, președinte; lt.-col. Andrei Ionescu, comandantul Legiunii de jandarmi, lt.-col. M. Ionescu, comandantul premilitar, dr. Ștefan Popescu, medicul primar al județului, Boiangiu, șeful Mișcării Legionare din județ; Ing. I. Nicolăescu, șeful serviciului technic; pr. V. Gregorian, protoereul județului; Stoian, inspector al învățământului primar, dr. Coriolan Dragomir, medicul veterinar a ljudețului, câte un delegat al B. N.-ului, al Camerei de Comerț și Industrie, la Camerei de Muncă, al Camerei de Agricultură, M. Nenoveanu, referent la Curtea locală administrativă, iar d. Nană Ștefănesc, referent statistic al județului, secretar.

Pentru recensământul pipulației din cuprinsul municipiului s'a fixat următoarea comisie formată din d-nii: dr. I. Trifan, președinte; dr. Florian Popovici, G. A. Stancu, secretarul chesturei, prof. Făcoaru, Atanasescu-Borcea, Barbescu dela perceptia comunală, câte un delegat al Camerei de comerț și al Camerei de muncă, iar d. Romică Constantinescu, referent statistic al municipiului, secretar.

Eftenirea pâinii

Prefectura județului Dolj, recalculând baremul oficial pentru regimul făinei și pâinei pentru municipiul Craiova și întreg județul, s'a ajuns la rezultatul că pentru județul Dolj și municipiul Craiova pâinea nu poate fi mai scumpă de 11 lei, în loc de 12,50 lei.

Prin această eftinire s'a calculat că în municipiul Craiova se face o economie de 75 mii lei pe zi, iar în comunele urbane: Calafat, Băilești și Plenița, o economie de 45.000 lei pe zi.

Incendiu

In noaptea trecută a izbucnit un incendiu la locuința săteanului Marin Veleanu din com. Breasta, arzându-i jumătate din acoperișul casei.

Din cercetările făcute, s'a stabilit că incendiul a luat naștere din cauza neglijenței locatarilor.

Servitor hoț

Individul Gh. Tală din com. Piscul Sadovei, fiind servitor la d. Ion Negrilă, în noaptea trecută a furat de la acesta un medalion de aur și suma de lei 5000.

Din cercetările făcute, dovedindu-se că cele reclamate sunt întemeiate, hoțul a fost înaintat parchetului.

Rănire

Individul Vasile Urziceanu, din com. Bechet, purta de multă vreme o ură neîmpăcată consăteanului său Ștefan Vârzaru.

In seara trecută, Vasile Urziceanu întâlnind pe ulița satului pe Ștefan Vârzaru, i-a căutat ceartă. Cearta degenerând în bătaie, Urziceanu i-a implântat un cuțit în abdomen.

In stare gravă, victima a fost internată în spital, iar agresorul a fost înaintat parchetului.

Amenințare cu moartea

Individul Ștefan Prodoiu, fost agent sanitar la circ. medicală din com. Giubega, nemai făcând serviciu la această circonscripție, a fost invitat de către d. medic D-tru Grigorescu, să predea inventarul.

La predare, fostul agent sanitar fiind obraznic, d. dr. Grigorescu i-a dat o palmă. Atunci fostul agent s'a dus acasă și a chemat pe cei doi feciori ai săi, cu gândul să-i bată pe medic.

Cu mare greutate d. dr. Grigorescu a fost scăpat de agresori. Aceștia, văzând că nu poate să-i facă nimic, l-au amenințat că-l vor împușca.

Indivizii au fost înaintați parchetului.

Furt de materiale

Const. M. O. Alboiu, din com. Poiana Mare, lucrător în atelierul de cismerie al lui Gh. Pisculescu din aceiași comună, noaptea trecută, i-a furat acestuia toate sculele de cismărie și însemnat material pentru încălțăminte.

Cazul fiind reclamat, lucrurile furate s'au găsit la lucrătorul M. Alboiu. Cu actele dresate el a fost înaintat parchetului.

Accident de circulație

Mașina turism cu nr. 94.642, venind dinspre com. Filiași pe șoseaua națională, la klm. 255 a lovit pe invalidul de război Ghiță P. Mitran, din com. Coțofenii din față, care venea cu sania din com. Almaj, dela moară.

In lovire, victima s'a ales cu fractura piciorului drept.

Rănitul a fost ridicat de o mașină a Crucii Roșii germane și transportat la spitalul Filantropia.

Parastas pentru Moța și Marin la Craiova

CRAIOVA, 14. — Eri dimineață a avut loc la biserica Mântuleasa din localitate parastasul pentru pomenirea martirilor neamului Moța și Marin.

Au luat parte la acest parastas d. prefect al județului, N. Roșabșcu, d. primar al municipiului dr. I. Trifan, cum și gradele legionare din localitate.

Slujba a fost oficiată de către un mare sobor de preoți.

Pr. D. Ciucu, a ținut o însuflețită cuvântare despre eroismul celor doi martiri cari s'au jertfit pentru o credință.

Intreaga asistență a intonat imnul legionarilor căzuți.

MÂNĂSTIREA BODRO[G]

Cuib de rezistență națională și creștină la intretăere de dr[umuri]

TIMIȘOARA, 14. — Una dintre cele mai frumoase manifestări ale Ardealului și Banatului, al cărui trecut întunecat de vitregia vremurilor a luminat, prin sufletul românesc străjuitor în permanență între pereții ei, este mânăstirea Bodrog.

Origina acestei minunate mânăstiri care se află așezată pe malul Mureșului între comunele Bodrogu Vechi și Bodrogu Nou, este explicată printr'o semnificativă legendă, care spune că: un taur răscolind pământul cu coarnele a scos la iveală o icoană a Maicii Domnului.

Atât țeasta taurului, cât și icoana despre care vorbește legenda, se află așezată la loc de mare cinste în mânăstire.

Un mic istoric

La început, pe la anul 1177, a fost condusă de călugări creștini.

Mai târziu, prin anul 1233, stăpânită de călugării catolici, mânăstirea Bodrogul a cunoscut năvălirea pustiitoare a tătarilor.

Peste alte șiruri însemnate de ani, devenind rând pe rând proprietatea diferitelor familii, a ajuns în posesiunea fraților sârbi Jacsici, fiind transformată în paraclis.

In anul 1651, mânăstirea Bodrog a devenit reședință episcopală a lui Sofronie, care se intitula episcop al Cetății Lipova-Giula.

In anul 1868, datorită insistențelor depuse de Mitropolitul Șaguna, trece sub jurisdicția mitropoliei dela Sibiu, încadrându-se cu totul bisericei ortodoxe.

Aspectul general

Cum este și firesc, în decursul vremurilor, aspectul mânăstirii a avut de suferit multe schimbări, așa după cum ne arată unele stampe și în special una din 1750, care ne înfățișează mânăstirea înconjurată de un șir de clădiri cu etaj, cari astăzi nu se mai văd.

Singura rămășiță intactă a trecutului, este turnul-clopotniță, care pe una din părți are gravați doi ostași, dintre care unul călare, având amândoi înfipți în vârfuri de săbii capete de turci.

Biserica zidită într'un stil neo-romanic, a fost reparată ultima dată la 1766, iar în 1927 i s'a zidit în interior o galerie pentru cor.

Având un exterior extrem de simplu, posedă totuși un interior [ce] poate rivaliza cu cea mai fru[moasă] mânăstire din țară.

Pictura

Deși neînțelegătorii de fru[musețe au] acoperit cu var icoanele sfin[ților], totuși pictura murală care [...] într'o parte a naosului, face [pe] noscători să creadă că s'ar [...] unui mare maestru al pene[lului din] sec. al XVII-lea.

Datorită P. S. S. Episcop[ului An]drei Magieru al Aradului, [...] frescă a fost împrospătată și [...] de pictorii iconografi Atanas[ie ...]ian și Corneliu Cenanu, care [...] tat și frumosul paraclis din [...] mânăstirii.

Catapeteasma mânăstirii [...] este în stil baroc, fiind comp[usă] de coloanele de lemn, care se [...] înaintea nișelor, ce împart [...] în formă de cruce.

ODOARELE MANASTIR[II]

Pe lângă frumusețile arhitec[turale] și picturale, mânăstirea Bodro[g po]sedă numeroase odoare și d[...] sericești de o valoare istorică [...] tistică însemnată.

Printre ele, cel mai de [...] pare a fi un disc de argint [...] din sec. XVI, care are în mijlo[c un] medalion cu Sf. Gheorghe [...] balaurul.

Acest disc, după anumite [...]ții, ale cunoscutului arheolog [C. S.] Nicolescu Plopșor, ar avea le[gătură] cu tezaurul descoperit în com. [Co]veiu jud. Dolj.

Comoara dela Coveiu alcăt[uită] din vase și podoabe de argint [...] o temeinică mărturie despre g[radul] înaintat la care ajunsese arta [noa]stră bisericească pela anul 15[...]

Mai are mânăstirea o cru[ce de] lemn portativă, prinsă în cadr[u de] argint, un pahar de argint de p[e] anul 1562, un potir aurit din [...] cizelat cu o rară măestrie în [stil] baroc, precum și diferite orname[n]te bisericești, printre care o m[antie] stărețească de atlas, pe care s[unt] brodat cu fir figurile evangheliș[ti]lor.

Biblioteca..

Biblioteca mânăstirii are [nu]meni cărți care, printre care [re]mărăm: Biblia cea mare slavone[as]că dela 1581, Canoanele lui [Ște]fan Cel Mare dela 1549, Indreptarea [Le]gii de pe timpul lui Matei Basarab, precum și altele, printre care și [...] și cronica mânăstirii din anii 17[...]-1770, manuscris în limba slavă.

ICOANA FACATOARE DE MINUNI

Dintre toate odoarele mânăstirii cea mai de preț este icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului care stă la originea acestui așezământ religios.

Așezată în partea stângă a altarului, într'un mic altar, sub flacăra unei candele în permanență aprinsă, Fecioara Sfântă ținându-și pruncul strâns la sân, pare learcă[...] tită.

In fiecare an la hramul mânăstirii, mii de pelerini vin să se roage icoanei, care încă mai săvârșește minuni.

Existența acestui locaș de închinăciune, aici la întretăiera drumurilor dintre ortodoxie și catolicism este o adevărată minune care nu se explică decât prin caracterul de rezistență românească.

Mânăstirea Bodrog, este demnă deci de toată atenția, atât din partea mai marilor bisericii noastre, cât și din partea iubitorilor de frumos care vor găsi totdeauna aci, în afară de o minunată viață patriarhală și o desfătare artistică, datorită frumuseței picturale și a odoarelor scumpe ce posedă.

CRONICA TIMIȘOAREI

Mișcarea Legionară din com. Periam în ajutorul nevoiașilor

TIMIȘOARA, 14. — Organizația Mișcării Legionare din comuna Periam, jud. Timiș-Torontal, a reușit să realizeze un fond de 53.427 lei și o mare cantitate de alimente, care au fost distribuite la 60 de familii sărace din comună.

Din suma strânsă s'a mai acordat ajutor pentru înmormântarea unei fete, s'au dat 500 lei unui român refugiat, iar prin școala primară, au fost îmbrăcați 45 de elevi săraci, cheltuindu-se 19.000 lei.

Acțiunea de ajutorare a celor nevoiași, va fi continuată cu aceiași însuflețire și de acela organizația Mișcării Legionare din acea comună, face un călduros apel către toți bunii români, să dea din prisosul lor, pentru alinarea suferințelor celor obidiți.

DELA COMANDAMENTUL LEGIONAR AL MATERIILOR PRIME

Comandamentul Legionar al Materiilor Prime a dat următorul comunicat:

Șefii de centre județene ale materiilor prime, care au fer vechi pregătit pentru a fi expediat, vor face cerere de vagoane și vor comunica telegrafic comandamentului legionar al materiilor prime:

1) stația de încărcare unde s'a depus cererea; 2) numărul vagoanelor cerute.

Aceste date sunt necesare, pentru obținerea dela căile ferate a vagoanelor necesare pentru efectuarea transportului.

Arestarea unui alt membru al bandei care opera în gara locală

Am anunțat la timp că în gara Domnița Elena, a fost descoperită o bandă care fura plușurile și perdelele dela vagoanele care se aflau garate acolo.

Autorii au fost descoperiți, datorită faptului că utilizaseră materialul furat pentru a-și face haine din el, fapt ce a dus ușor la identificarea lor. Primii arestați au fost Augustin Boț și Pavel Boț care în timpul cercetărilor, au arătat că în operațiunile lor au fost ajutați și de un anume Traian Puta, de fel din com. Pecica, care fiind lăcătuș la C. F. R., le deschidea ușile vagoanelor.

In urma acestor declarațiuni, organele polițienești au pus în urmărire pe acest individ, reușind să-l aresteze în cursul serii trecute.

După terminarea cercetărilor, în timpul cărora urmează să se stabilească pagubele suferite de C. F. R. banda va fi înaintată parchetului.

Noul Consiliu de administrație al intreprinderilor electromecanice din Timișoara

In urma mutărilor de funcționari dela Administrația Financiară din localitate, d. Emil Feldereanu, administrator financiar, a fost numit membru în consiliul de administrație al I. E. T.-ului d. Mihai Popovici controlor-șef la Administrația Financiară a fost numit în consiliul de administrație la Alimentarea cu apă și canalizare a orașului, iar d. Alexandru Gavruș șef de secție, a fost numit în comisia de control I. E. T., în locul d-lui Emil Feldereanu.

Descoperirea unor cluburi clandestine la Timișoara

Organele poliției locale, având informațiuni că în unele locuințe particulare se practică jocurile de noroc pe o scară întinsă, de către toți foștii clienți ai cluburilor desființate a operat câteva descinderi.

Cu această ocazie jocurile au fost găsite în toi. S'a procedat la confiscarea materialului găsit, iar contra vinovaților se va deschide acțiune publică.

Infiintarea unei cantine legionare în comuna Beșenova-Veche

In comuna Beșenova-Veche, datorită cuibului „Coriolan Todan", condus de camaradul Gheorghe Răsideanu, se va înființa pe lângă școala primară o cantină legionară, care va servi în mod gratuit, la 80 elevi lipsiți de mijloace, o masă caldă.

Inaugurarea cantinei se va face în ziua de 15 Ianuarie.

In com. Beba Veche a fost înființat un stâlp al infamiei

Șeful garnizoanei legionare Beba Veche, a ridicat în mijlocul comunei un „stâlp al infamiei" la care sunt puși și sancționați în public toți infractorii satului.

De remarcat faptul că de când a fost ridicat acest stâlp, numărul infractorilor a scăzut în mod simțitor.

MOLDOVA-NOUĂ

Parastas pentru Ionel Moța și Vasile Marin

MOLDOVA NOUĂ, 14. — Prin îngrijirea garnizoanei legionare Moldova Nouă, s'a oficiat la biserica ortodoxă română din localitate, în ziua de Duminică 12 Ianuarie a. c., un parastas pentru odihna sufletelor Eroilor Crucii și ai Legiunei, Ionel Moța și Vasile Marin.

In afară de legionarii și credincioșii din Moldova Nouă, au mai participat la acest parastas și legionarii din garnizoana Moldova Veche.

Botezul a doi gemeni

In comuna Moldova Nouă trăește muncitorul Ion Pera, tatăl a 7 copii, căruia în vara anului 1940 soția ia născut încă 2 gemeni, pe cari muncitorul din cauza sărăciei și a nevoilor nu i-a mai putut boteza.

Legionarii din garnizoana Moldova Nouă, în împlinirea sensului [pro]fund creștin al Mișcării, au hot[ărât] botezarea acestor gemeni.

Botezul gemenilor, — un băia[t și] o fetiță, — a avut loc Duminică [în] biserica ortodoxă. Băiatul a primit numele de „Ionel", iar fetița „Ma[ri]rina". Nași au fost d. Giau Vale[...] șeful legionar al plasei și d. Corn[el] Petre, secretarul plasei.

Darul de botez al nașilor a [con]stat din rufărie pentru copii și [an]gajarea unei țăntărese care să [...]nizeze zilnic câte 1 litru de lapte pentru hrănirea gemenilor.

Botezul s'a oficiat de către [pr. Vi]talo Popescu Constantin, preotul [or]todox al comunei.

INMORMÂNTAREA SECRETAREI DIRECŢIEI PRESEI MARICEL URIANU

Eri după amiază la ora 3, a avut loc trista ceremonie a înhumării secretarei Direcţiei Presei, Maricel Urianu.

La solemnitatea dela cimitirul Sf. Vineri au luat parte numeroase personalităţi, reprezentanţi ai presei străine, ziarişti şi prieteni, printre cari notăm pe d-nii: ministru Al. Constant, subsecretar de Stat al Presei şi Propagandei, Victor Medrea şi Emil Bulbuc, secretari generali ai Presei şi Propagandei, Vladimir Dumitrescu, secretar g-ral, N. Dianu, ministru plenipotenţiar, Eugen Filotti, ministrul României la Sofia, V. Stoica, ministru plenipotenţiar, prof. George Fotino, căp. şi d-na Slătineanu, Em. Bucuţa, Ştefan Florescu, d-na Dobrescu, general M. Mazarini, col. şi d-na Radu Rusescu, Th. Solacolu, directorul agenţiei „Rador", S. Leoca, Al. Bădăuţă, directorul Propagandei, Oscar Walter Cisek, director adjunct al Presei, consilier P. Ilcuş, consilier I. Haralamb, G. Mavrocordat, sub-director, V. Hristcu, secretar de presă, Titu Mihăilescu secretar de presă, Victor Iagolniţa, Mihail Livadaru, etc., precum şi întreg personalul Direcţiei Presei.

Presa străină a fost reprezentată prin d-nii: dr. Klaus Schickert, preşedintele Uniunii Presei Străine din România, G. Costa, ataşat de presă pe lângă Legaţia Italiei, M. Petrovici ataşat de presă pe lângă Legaţia Iugoslaviei, Robert Boudeville (Agenţia Havas), Frank Stevens Agenţia „United Press"), Rupert Pomprein (Agenţia D.A.R.), Luigi Arnelani („Stampa"), Ivan Oahen (Journal de Genève), Edmond Guérive (Agence économique et Financière), N. N. Petrascu (Petit Parizien), Zdravko Tomici (Vreme), S. Iachici (Politika), Sezen Langas (Les Annales de Turquie), Leonida Kostomiris (Kosmos), etc.

Din partea presei din Capitală au participat d-nii I. Vion, Ig. Popa, Al. Vişinescu, Naum Apostolescu, Ianculescu, etc. precum şi numeroşi prieteni şi cunoscuţi.

După oficierea slujbei religioase, D. Oscar Walter Cisek, directorul adjunct al Presei şi d. Al. Bădăuţă, directorul Propagandei au vorbit în amintirea dispărutei.

După aceasta, toţi prietenii au condus pe Maricel Urianu la locul de veşnicie.

Cuvântarea d-lui O. W. Cisek, directorul adjunct al Presei

Luând cuvântul, în numele camarazilor dela Direcţia Presei, d. O. W. Cisek, director adjunct, a spus între altele:

Nu tresărim — scria cândva un visionar — ascultând în fiecare zi, în fiecare ceas, melodia cea mare a lui Dumnezeu, dar ne străbate un fior când amuţeşte.

Trăesc rareori printre noi fiinţe care întruchipează în toată făptura lor, în pilda misiunii şi chiar a soartei lor, înţelesul acestei melodii. Intre lumină şi dragoste se hotărăşte atunci desfăşurarea pământească a acestei minuni.

Maricel, fiinţă micuţă şi plăpândă, care în iernile noastre întunecate trăia între pereţii Direcţiei Presei, văzând rareori lumina soarelui, Maricel a noastră a fost o asemenea întruchipare.

Fiecare cuvânt ce-i trecea peste buze, era totodată plin de o generozitate senină şi boerească, plin de înţelegere pentru orice pornire umană, iar noi, care am împărţit cu ea clipe însorite şi clipe umbrite, care i-am ascultat, zi de zi, glasul în odăiţa ei dela Direcţia Presei, noi care i-am fost prieteni şi am iubit-o, ştim că vorba, fapta şi pilda lui Maricel au deşteptat şi în noi o luminiţă, făcându-ne poate puţin mai buni şi mai demni faţă de minunile vieţii. Şi astfel desarma lumea din jurul ei, astfel ne-a deschis ochii şi simţămintele pentru lipsurile altora, pentru legile nescrise ale apropierii omeneşti.

Când ţineam mâna în mâna lui Maricel, eram acasă. Când priveam în ochii ei, care străluceau parcă într'o continuă aşteptare, ştiam că prin vibraţia timpului se strecurase un fluid ce ne lega frăţeşte.

Să aduc laude calităţilor ei incomparabile de funcţionară? Să vă spun că ştia răspunsul potolitor de jale şi plâns, mângâerea pentru orice suspin?

Poate că avusese dreptate prietenul nostru comun, care cândva, în glumă, găsise pentru explicarea firei lui Maricel formulele: Maricel Urianu sau inteligenţa inimei. Maricel Urianu sau genialitatea inimei.

Acum, când dispreţul lui Maricel pentru tot ce era trupesc a deschis, ca un fulger, înaintea noastră poteca întunecată spre nefiinţă, când sufletul ei însetat s'a desprins pentru totdeauna de nimicnicia firavă a trupului, Maricel ne apare, în toată modestia ei, ca o eroină — o eroină micuţă la trup şi neobservată de mulţi, dar fără pereche în dragostea ei de patrie.

Simţise amputările ţării ca o retezare a propriilor mădulare. Totuşi, munca lui Maricel nu înceta, bunătatea ei nu înceta. Se grăbea Maricel, se grăbea să recunoască o zare nouă pentru neamul ei necăjit.

Şi acum, în clipa când braţele pământului se desfac să-i primească trupul învins de durerile morţii, vămile cerului se deschid ca pentru un oaspe ales, se deschid larg şi primitoare pentru sufletul lui Maricel. Dar ea — o cunoaştem prea bine — nu-şi lăsa toate grijile pământeşti în urma ei. Şi cum trece, mititică, departe, sub porţile boltite în lumină, flutură în mâinile ei plăpânde un tricolor uriaş, tricolorul României Mari şi veşnice.

Maricel nu te vom trăda, nu te vom uita niciodată!

INFORMAŢIUNI

ABONAMENTE

IN ŢARA

Trei luni . .	lei	200
Şase „ . .	„	380
Un an . . .	„	750

In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

Asociaţia foştilor elevi şi profesori ai Institutului academic „Anastasie Başota" din Pomârla-Dorohoi, ţine adunarea generală ordinară cu membri din întreaga ţară, Duminică 2 Februarie 1941, ora 11 dimineaţa în localul Facultăţii de medicină-veterinară din Bucureşti, splaiul Independenţei No. 105, amfiteatrul No. 1.

La ordinea de zi:

Raportul de activitate, descărcarea de gestiuni, bugetul, alegerea cenzorilor, chestiuni administrative şi diverse.

In caz că nu se vor prezenta numărul de membri prevăzut de Statut, adunarea generală se amână pentru Duminică 9 Februarie 1941, când se va ţine la aceeaşi oră şi acelaş loc cu orice număr de membri prezenţi.

D. Teodor Lungu, inspector la Prefectura Poliţiei Capitalei, şef al serviciului de moravuri, nu are nimic comun cu d. Ion Lungu, dela Teatrul Alhambra.

D. Pop Vasile, fost medic al circ. Sâncraiul de Mureş din Judeţul Mureş este rugat a se prezenta la ministerul Sănătăţii pentru a primi ordine.

D. Alexe Fedorca preşedintele foştilor memorandişti este rugat să-şi anunţe adresa la Preşedinţia Consiliului de Miniştri, serviciul presei şi corespondenţei.

Se aduce la cunoştinţa tuturor subofiţerilor (sergenţi, instructori, plutonieri şi majori) din rezervă, de origină etnică evrei din contingentele 1907-1921, ambele inclusiv, aparţinând Cercului de Recrutare Bucureşti să se prezinte la Cercul de Recrutare Bucureşti (în strada Uranus No. 6) cel mai târziu până în ziua de 18 Ianuarie 1941 între orele 16—19, pentru a li se lămuri situaţia militară.

Cei ce nu se vor prezenta vor suferi rigorile legii.

Din frumuseţile iernii

SATUL LEGIONAR

(Urmare din pagina III-a)

va fi satul cuminecat în duhul Căpitanului, satul care va străbate cu pas sigur linia neamului şi va participa din răsputeri la străduinţa întregei Mişcări Legionare de a se înălţa spre forme din ce în ce mai desăvârşite de vieaţă, în îndeplinirea misiunii pe care fiecare neam o are în istorie şi pentru care va trebui într'o zi să dăm socoteală. Numai în cadrul acestei misiuni şi în lumina acestui ţel final viaţa capătă un rost, faptele noastre se întregesc în totalităţi organice şi semnificative, iar jertfa luptei şi a morţii ne apare în lumina ei adevărată de cale a desăvârşirii şi răscumpărare a biruinţii.

Ceea ce ne-a lipsit nouă până acum n'au fost nici bogăţiile naturale, nici virtualităţile spirituale. Ne-a lipsit însă credinţa în misiunea noastră istorică, idealul care să ne înfioare şi să ne pună în mişcare. Lipsa aceasta a fost înlăturată prin ivirea Căpitanului şi a Mişcării Legionare. De acum încolo nu ne rămâne decât să ne facem datoria: să ne supunem poruncilor date de Căpitan şi tuturor poruncilor desprinse din jertfa celor căzuţi pentru biruinţa legionară.

AVIAŢIA JAPONEZĂ A BOMBARDAT LOCALITATEA HOCIUAN

CIUNGKING, 14 (Rador). — Alarma a fost dată la Ciungking când s'a anunţat că nouă avioane japoneze bombardează localitatea Hociuan, situat la 100 km. nord de Ciungking.

VAS OLANDEZ SCUFUNDAT

NEW YORK 14 (Rador). — Postul de radio Mackay a interceptat un semnal de ajutor depe bordul vasului olandez „Buitenborg", cu o deplasare de 7.073 tone, aflat sub pavilion englez.

Radiograma anunţă că vasul se scufundă repede.

Poziţia vasului nu a fost indicată.

PÂINE CU MĂLAI IN JUGOSLAVIA

BELGRAD, 14 (Rador). — Autorităţile din Zagreb au hotărît, ca de azi înainte, două zile pe săptămână să se pună în consumaţie pâine făcută din făină de grâu amestecat cu mălai, pentru a se face economie de făină de grâu.

GRAV ACCIDENT DE CALE FERATĂ IN IUGOSLAVIA

BELGRAD, 14 (Rador). — Pe linia Pracovo—Nis, deraerea unui vagon de clasa III a produs panică printre călători cari au sărit din mers.

Sunt patru morţi, trei răniţi grav, mai mulţi dispăruţi şi un mare număr de răniţi mai uşor.

In Franţa se înfiinţează o „Legiune a tinerilor"

VICHY, 14 (Rador). — D. Lamirand a declarat că secretariatul tineretului pune la punct constituirea unei „Legiuni a tinerilor", destinată să scoată în evidenţă elitele tineretului chiar din adolescenţă şi să formeze conducători.

Din această legiune, a precizat d. Lamirand, nu vor face parte decât cei mai buni tineri, cari se vor fi semnalat prin valoarea lor morală, caracterul lor, sentimentul lor social sau prin vreo acţiune de devotament mai demnă de laudă.

Un milion franci confiscat la Bursa neagră din Paris

PARIS, 14 (Rador). — Poliţia pariziană a confiscat aproape un milion de franci, în monete de aur, cari erau negociate la bursa neagră.

O monetă de 20 franci aur se vindea cu 600 franci hârtie. Au fost arestaţi mai mulţi speculanţi.

DELA INCEPUTUL RĂZBOIULUI IMPORTUL DE AUR IN STATELE UNITE A SPORIT

NEW YORK, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB anunţă:

Importul de aur a sporit în Statele Unite de la începutul războiului şi până la finele anului 1940, la un total de 5,8 miliarde dolari.

Din acest total numai 700 milioane dolari au fost rezervaţi pe contul străinilor.

Ţinând socoteală de producţia Americei de Nord, rezervele de aur au sporit în acest timp cu 5,3 miliarde dolari. După cum s'a anunţat, totalul rezervelor de aur ale Statelor Unite, au depăşit acum recent cifra de 22 miliarde dolari.

O MARE GRĂDINĂ ZOOLOGICĂ IN SILEZIA

POSNAN, 14 (Rador). — In 6 până la 8 luni capitala provinciei Warthe va avea una din cele mai moderne grădini zoologice. Această grădină va avea o suprafaţă de 24 hectare, adică va fi tot atât de mare ca şi grădina zoologică din Berlin sau ca cele din Hamburg sau Stellingen.

După planurile întocmite de profesorul Heck, directorul grădinei zoologice din Berlin se va crea un mare parc unde animale vor fi aşezate.

Ca o curiozitate, va fi amenajarea unui teren liber unde vor fi aşezate animalele din Africa şi din stepele Asiei. Animalele sensibile la variaţii de temperaturi, vor fi aşezate în construcţiuni speciale.

Grădina va fi pusă la dispoziţia publicului în vara anului 1942, după terminarea primei părţi a lucrărilor.

CRONICA JUDICIARĂ

IN MATERIE DE LICHIDARE A DATORIILOR URBANE ŞI AGRICOLE

Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie S. III, a statuat eri într'o nouă speţă, în ce priveşte beneficiul legii lichidării datoriilor agricole din 7 Martie 1934.

In urma cererii reclamantului contele Iuliu Karoly, de naţionalitate ungară, domiciliat în Budapesta, Tribunalul Arad a emis mandat cambial de plată în contra debitorilor Karl Iacob, soţia lui şi Ana Kilian din Arad pentru plata datoriei cambiale de 500.000 lei; Pârâţii au invocat că ei beneficiază de avantagiile legii lichidării datoriilor urbane şi agricole, fiind debitori agricoli.

Tribunalul a respins excepţiunea şi a menţinut mandatul cambial de plată, înlăturând susţinerea debitorilor de a li se recunoaşte calitatea de debitori agricoli şi fixând că o asemenea cerere nu se poate examina decât după ce sentinţa va rămâne definitivă în ceeace priveşte existenţa creanţei.

Debitorii pârâţi au făcut apel. Curtea de Apel Timişoara a menţinut sentinţa primei instanţe, constatând în fapt şi motivând că pârâţii beneficiază de legea pentru lichidarea datoriilor agricole, urmând ca mandatul să se execute în limitele prevăzute de Cap. I.;

Că debitorii sunt proprietari cultivatori de pământ, cetăţeni români; că îndeplinind condiţiunile art. 1 şi 2 din legea din 7 Aprilie 1934, beneficiază de avantagiile acestei legi pentru plata datoriei şi că obiecţiunea creditorului că el fiind cetăţean ungar, domiciliat în Ungaria, creanţa sa este exceptată dela beneficiile Cap. I şi II din lege în baza art. 69 p. a. este neîntemeiată fiindcă creanţa derivă din vânzare de pământ dobândit prin succesiune.

In contra acestei deciziuni, reclamantul a făcut recurs pe următoarele două motive:

I. Violarea art. 69 p. a al. I precum şi violarea şi reaua aplicţiune a art. 69 p. a al. II din legea pentru lichidrea datoriilor agricole, din 7 Aprilie 1934.

II. Anticonstituţionalitatea art. 68, art. 69 precum şi art. 1 până la 7 din legea pentru lichidarea datoriilor agricole din 7 Aprilie 1934.

Curtea a respins primul motiv, argumentând că urmărirea poartă asupra unei datorii provenită din cumpărare de pământ dela un creditor străin şi pe care acesta l-a dobândit pe cale de succesiune; rezultă deci că în mod legal instanţele de fond au admis cererea debitorilor pentru desfiinţarea măsurilor de urmărire şi deci nu poate fi vorba de violarea art. 69 p. a. al. I şi II şi deci motivul de casare este nefondat.

In ceeace priveşte cel de al doilea motiv care poartă asupra neconstituţionalităţii art. 68, 69 şi art. 1—7 din legea pentru lichidarea datoriilor agricole, a rămas ca el să fie dedus în examinarea Secţiunilor Unite ale Inaltei Curţi.

Cercetarea fostului comisar dela moravuri

Cab. I instrucţie, a fixat termenul de 20 Ian. c. pentru audierea comisarului Ştefan Georgescu, despre ale cărui abuzuri în serviciul ce avea la secţia de moravuri, am scris cu alt prilej.

Ţinem să subliniem din nou că parchetu având indicii serioase asupra altor fapte ce ar mai cădea în sarcina susnumitului, a cerut arestarea în interesul cercetărilor.

Procesul Manevici et. comp.

Trib. Ilfov Sc. IV-a a continuat eri judecarea procesului falsificatorilor de diplome, Manevici et. Co. audiind o serie de martori şi admiţând un probatoriu în descărcare, dând termen pentru Sâmbătă 18 Ian. c.

Recursul cunoscutei escroace Maria Călinescu

Inalta Curte de Casaţie Sc. II-a urma să judece eri recursul cunoscutei escroace Maria Călinescu, condamnată pentru ultima serie de escrocherii la un an închisoare.

Susnumita şi-a retras recursul, pentru a beneficia de graţiere.

Misterul celor 500 mii lei ai lui Aghiuţă Tăslăoanu s'a lămurit

D. procuror Şelescu, a dat rechizitoriu definitiv contra lor: Roza Szente din str. Popa Rusu 39 şi Ana Vasilescu, tutungioaică din Calea Rahovei 64 prima fiind învinuită că a furat patru plicuri în care se aflau circa 500 mii lei, aparţinând d-lui Aghiuţă Tăslăoanu, bani pe care i-a ascuns la Ana Vasilescu.

Sabotaj

A fost trimis în faţa instanţei speciale pentru reprimarea sabotajului comercial;

Avedis Emirzeian din str. Văcăreşti 26, învinuit că a vândut untul cu 230 lei kgr.

Delegaţii date magistraţilor în diferite comisii

D. jude Gh. [illegible] dela cab. 5 instrucţie, a fost delegat în oficiul registrului comerţului.

Deasemenea d-nii judecători A. Antonescu şi Gh. Chivulescu, au fost delegaţi, primul ca preşedinte şi al doilea ca supleant în comisia de apel depe lângă Municipiul Bucureşti.

Prima conferinţă de stagiu la Baroul de Ilfov

Astăzi la orele 18 în sala Curţii de Apel S. I-a Bucureşti, va avea loc, sub preşedinţia d-lui profesor Vălimărescu Alexandru, prima conferinţă din ciclul conferinţelor de stagiu organizate de baroul de Ilfov.

Va conferenţia d. advocat stagiar Tarja Augustin despre „Puterea executivă şi evoluţia ei dela anul 1866 până la 1940".

Prezenţa stagiarilor este obligatorie.

UN INDRĂZNEŢ ŞANTAGIST ŞI MITUITOR PRINS IN FLAGRANT DELICT, TRIMIS IN CERCETAREA INSTRUCŢIEI

Parchetul, a trimis în cercetarea cabinetului X instrucţie, cu concluzii de arestare pe Leonide Ceară (Ceres) învinuit de tentativă de şantaj şi crimă de mituire.

Susnumitul prinzând de veste că în verificarea serviciului de control al streinilor se află o serie de certificate de cetăţenie, obţinute prin fraudă şi falsuri dela Soc. Macedo-Română, sa prezentat d-lui comisar Patrichi dela acest serviciu propunându-i că dacă va muşamaliza ancheta „va câştiga mulţi bani". A adăugat că toţi cei în cauză sunt dispuşi să ofere sume mari, din care 75 la sută să revină d-lui comisar Patrichi, iar restul de 25 la sută lui ca intermediar.

Comisarul s'a prefăcut că primeşte propunerea, a fixat loc de întâlnire la o cârciumă şi pe când Leonide Ceară îi număra un acont de 30.000 lei, şi-au făcut apariţia autorităţile.

Au mai fost deasemenea trimişi în cercetarea cabinetului, fără concluzii de arestare, C. D. Papantoniu, Panait Caraiany şi Gh. Bogdanus.

PROCESUL FRAUDELOR DELA BANCA „MERCUR"

In faţa Trib. Ilfov Sc. III-a, a venit eri spre judecare procesul lotului de delicvenţi dela Banca „Mercur", declarată în stare de faliment încă din anul 1932.

Lotul acesta se compune din următorii:

Scariat Băluţă, Gherson Blum zis Florescu, directorul Băncii, David Balaban, directorul Scontului, Jean Lazarovici, Selv Salay zis Sely, Bela Salay, Ionel Graur, Paul Pascal Avram, Osias Segal, Priel Samuel, Iosef Grofu, Şt. Dragoncea, Sabin Popescu şi alţii.

Ordonanţa definitivă prin care au fost trimişi în judecată arată că cu ocazia declarării în stare de faliment a suszisei bănci, s'a ordonat o expertiză care a conchis că administratorii şi directorii, s'au făcut vinovaţi de cele ce urmează:

a) au arătat în mod fals existenţa subscripţiilor şi vărsămintelor;

b) au înfăţişat adunării generale, cu rea credinţă, fapte neadevărate asupra condiţiilor Societăţii;

c) au înşelat buna credinţă a Băncii Naţionale, dând spre rescont cambii purtând debitori fictivi, fie cu semnături falsificate, fie cu debitori şi datornici ireali;

d) au sustras o parte din registrele băncii;

e) au vândut cu o pierdere de circa 4 milioane, o parte din proprietatea Băncii, etc.

Tribunalul a rămas în pronunţare.

DAŢI JUDECĂŢII

Prin rechizitoriul parchetului au fost trimişi să dea socoteală tribunalului pentru faptele lor, următorii:

Nic. Gheorghiu, din Şos. Viilor 5, care dându-se drept agent de asigurare al Soc. „Asigurarea Românească" şi întrebuinţând imprimate de ale acestei Societăţi, a încasat dela d. col. Vizante şi Gh. Petrescu, diferite sume de bani, sub motivul contractării unor asigurări;

Vlădescu Vasile, şofer, str Niculescu 31, pentru că în ziua de 22 Nov. 1940, pe când conducea pe şoseaua Bucureşti-Ploeşti, maşina cu No. 8155 B., a lovit grav pe femeia Victoria Pavel Matei, fracturându-i baza craniului, coastele, lovituri cari i-au cauzat imediat moartea;

Dumitru Popescu, str. Pârgari 13, care şi-a părăsit soţia şi copii, lăsându-i fără asistenţa morală şi materială;

Stelian Iliescu, str. Albinelor 13, ultragierea comisarului Nicolae Ion, delegat să facă o anchetă.

FRANŢA A PORNIT LUPTA IMPOTRIVA SPECULANŢILOR

PARIS, 14. (Rador). — Corespondentul agenţiei Havas transmite:

Creşterea nejustificată a preţurilor este reprimată în mod sever în toată Franţa. In special, la Paris, comitetul pentru supravegherea preţurilor este foarte activ, iar poliţia urmăreşte fără cruţare pe toţi speculanţii.

Recent au fost sechestrate şi puse la dispoziţia serviciului de aprovizionare următoarele mărfuri: 12 tone de ciocolată, 9 tone de orez, 3.000 cutii de conserve de legume şi 7 tone de lână pe care speculanţii voiau să le negocieze la bursa neagră.

Au fost arestate 15 persoane.

In ultima sa şedinţă, comitetul pentru supravegherea preţurilor a pronunţat 56 de condamnări, pentru speculă. Au fost închise 14 magazine, care nu au respectat ordonanţele în vigoare.

IARNĂ GREA IN SUD-VESTUL EUROPEI

In Franţa s'au înregistrat şi victime omeneşti

CLERMONT FERRAND, 14. (Rador). — Gerul continuă să fie tot mai aspru atât în nordul cât şi în sudul Franţei făcând numeroase victime. La Lyon, s'au înregistrat 17 grade sub zero. Două femei au fost găsite îngheţate în locuinţa lor. In localitatea la Crau, în Camargue, s'au înregistrat 18 grade sub zero. Din cauza viscolului au murit 800 de oi, 42 de tauri, precum şi doi ciobani. Mai mulţi păstori au dispărut. Se fac întinse cercetări pentru regăsirea lor.

In Auvergne, s'au înregistrat 24 grade sub zero, Râul Allier poartă la vale numeroase blocuri de gheaţă. Fluviul Saône este complet îngheţat în dreptul localităţii Maçon.

In regiunea de câmp, animalele sălbatice înfometate dau târcoale satelor, atacând animalele domestice.

Valul de frig a cuprins toată Europa, chiar şi Spania, unde stratul de zăpadă împiedică circulaţia şi dă loc la accidente grave. La Toledo, zăpada a atins înălţimea de 60 cm. La Vittoria, termometrul a scăzut la minus 11 grade. In provincia Andaluzia, a început desgheţul. Se crede că apele Guadalquivirului se vor revărsa, provocând inundaţii.

In Spania zăpada a atins 3 metri

MADRID, 14 (Rador). — Viscolul şi-a îndoit violenţa.

La Arenas de San Pedro, în provincia Avila, zăpada a atins o înălţime de 3 metri.

La Saragosa, o pătură de gheaţă acoperă străzile, făcând imposibilă circulaţia. Rectorul Universităţii a suspendat toate cursurile.

La Huesca, numeroşi porci mistreţi au coborît din munţi, ameninţând populaţia.

La Jeres de la Frontera, râul Guadalupe s'a revărsat, inundând numeroase ferme şi silind pe locuitori să-şi părăsească locuinţele.

D. ROOSEVELT A INTRODUS IN MESAJUL SĂU ADRESAT CONGRESULUI PRINCIPII NAȚIONAL-SOCIALISTE

Un articol publicat in ziarul „Berliner Boersenzeitung"

BERLIN 14 (Rador). — Sub titlul „Drumul Damascului" colaboratorul diplomatic al lui „Berliner Boersenzeitung", d. Karl Megerle, scrie că este remarcabil faptul că d. Roosevelt introduce în mesagiul său adresat Congresului principii național-socialiste.

D. Roosevelt a vorbit despre un drept la muncă și de obligația de a munci a tuturor cetățenilor americani. In afară de aceasta, președintele Roosevelt ar cere desființarea privilegiilor unei oligarhii și ca toată lumea să profite de rezultatele progreselor științifice sub forma unei standardizări a vieții. Lucrătorii americani ar urma să beneficieze de pensii de bătrânețe, de alocații de șomaj și de asistență medicală.

Bogăția unei națiuni, creditul unui stat — declară președintele Roosevelt — se întemeiază pe capacitatea de producție a națiunii. Aceasta înseamnă munca pusă în locul aurului, scrie d. Megerle. Așa crede d. Roosevelt. Interesant este însă ca d-sa să creadă sincer ceeace spune.

In orice caz, continuă d. Megerle, constatăm cu satisfacție că președintele Roosevelt, ca și englezii, este obligat, în ceeace privește politica internă economică și socială, să vorbească în termeni național-socialiști. Se pare că d-sa își dă seama că problemele în care implică poporul american nu pot să fie rezolvate prin metodele democratice obișnuite. Tocmai pentru faptul că știe acest lucru, d. Roosevelt cere depline puteri nelimitate și activează pentru participarea la conflict, sub pretextul că democrația americană ar fi amenințată din exterior.

NEGOCIERILE ECONOMICE BULGARO-SOVIETICE

SOFIA, 14 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. află cu privire la negocierile economice bulgaro-sovietice că se examinează în special sporirea schimburilor reciproce.

SE DESMINTE ȘTIREA DEMISIEI UNUI MINISTRU SLOVAC

PRESBURG 14 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite:

Biroul de presă slovac anunță că știrile apărute în ziare, după cari generalul Catlos, ministrul apărării naționale, și-ar fi dat demisia din cauză că ar fi avut divergențe de vederi cu președintele Republicii, sunt lipsite de temei.

„SACRIFICIUL LUI MOȚA ȘI MARIN ARE O PROFUNDĂ SEMNIFICAȚIE ASTĂZI PENTRU VICTORIA LEGIONARILOR"

Presa spaniolă despre comemorarea eroilor legionari morți in Spania

VASILE MARIN

ROMA 14 (Rador). — Toate ziarele de astăzi publică informațiunea comemorării celor doi legionari Ionel Moța și Vasile Marin, căzuți în Spania pentru cauza creștinismului, la 13 Ianuarie 1937. Vorbind de această comemorare, Tribuna scrie:

„In ultima lună a lui 1936, Bandera 6, compania 21, batalionul 1, numit Tercio, își complecta pentru a treia oară efectivul său cu șapte voluntari români, cari ceruseră să lupte în prima linie ca simpli soldați, renunțând la gradele de ofiteri, ce le fuseseră oferite. Erau legionarii lui Codreanu cari reușiseră să scape de sub ordinul de a nu pleca în Spania al guvernului român de atunci, dând compatrioților democrați un înalt exemplu de cum înțelegeau ei politica externă. România oficială era atunci aceea a lui Titulescu, favorabilă democrațiilor anglo-evreiești. Dar exista și o altă Românie, aceea a Legiunii lui Codreanu, care opunându-se celor dictate de guvernul țării sale își declara solidaritatea cu politica lui Mussolini și a lui Hitler.

Ziarul continuă apoi relevând figurile celor doi căzuți pentru Spania falangistă, Ion Moța și Vasile Marin, „ambii scriitori și organizatori ai Mișcării Legionare. Iar mai departe: „Trecând din victorie în victorie, cei doi legionari, după ce au suscitat admirația tovarășilor lor de luptă, cad în ziua de 13 Ianuarie 1937 în bătălia dela Majadahonda, în apropierea Madridului".

Ziarul relatează apoi pe scurt cum au fost transportați în Patrie și cum a decurs înmormântarea lor „primind salutul de recunoștință și de onoare din partea falangelor spaniole, a fasciilor italiene, a avangardelor germane și a gărzilor de fier românești".

Articolul se termină astfel:

„Cu excepția unuia singur, toți legionarii români înapoiați din Spania au fost apoi asasinați în mod laș în timpul persecuției regimului Călinescu.

Sacrificiul lui Moța și Marin are o profundă semnificație astăzi, mai vie decât oricând, pentru victoria legionarilor".

Ziarul Messagero publică un articol intitulat: „Aniversarea sacrificiului a doi legionari români" scriind următoarele:

Data căderii celor doi eroi legionari pe frontul spaniol „consacră înfrățirea atitudinii din orient cu latinitatea din occident, într'un războiu purtat pentru apărarea celor mai înalte valori ale civilizației europene. Dar în primul rând, 13 Ianuarie 1937 înseamnă afirmarea solidarității poporului român cu revoluția operată în lume de Duce și de Fuehrer".

In continuare, autorul articolului dă o scurtă dar substanțială privire asupra operei politice și legionare a lui Ion Moța.

„După cartea Căpitanului, opera lui Moța este cea mai autentică expresie a spiritului și gândirii legionare".

Apoi, după ce schițează în câteva linii energice și expresive personalitatea lui Vasile Marin în Legiune, autorul scrie:

„Iată ce soli trimitea Legiunea în lupta de eliberare a națiunii spaniole alături de italieni și de germani. Din această echipă acei care au supraviețuit au continuat lupta în Patrie. Cu excepția unuia singur dintre ei, toți au căzut victime vechiului regim. Sacrificiul grupului a fost complet: legionarii au căzut luptând împotriva inamicului comun al Europei fasciste și național-socialiste. Astăzi, România Legionară îngenunche înaintea celor două morminte și își amintește de eroii cu un freamăt de mândrie".

Ziarul „Popolo di Roma" publică de asemenea un articol, intitulat „Tributul de sânge al Gărzii de Fier" în care, după ce face istoricul situației europene din timpul războiului din Spania și după ce vorbește de plecarea voluntară a echipei de legionari pe unul din cele mai crâncene fronturi ale naționalismului, prezintă o scurtă biografie a eroului

Ion Moța, scoțând în evidență figura morală a acestui martir legionar care trebuia să fie un deschizător de drumuri pentru Legiunea Arhanghelului Mihail, consacrată sacrificiului și jertfei de sine.

Articolul se încheie astfel: „In fruntea tuturor pășește Căpitanul și imediat după El vine Moța și nimic nu va putea opri mersul unui popor care făurește asemenea eroi".

„TESTAMENTUL LEGIONARULUI"

Presa italiană despre jertfa lui Moța și Marin

ROMA, 14 (Rador). — Ziarul „Tevere" publică un lung articol intitulat „Testamentul legionarului".

Articolul începe prin a aminti jertfa lui Moța și Marin și jurământul pe care l-au făcut legionarii în 1937, cu ocazia măreței funerarii dela Casa Verde a celor doi martiri, ceia ce dă prilej autorului de a face următoarele considerații:

Acest jurământ a fost interpretat încă dela început de cei mai mulți legionari și chiar de Căpitanul însuși, ca un angajament de o puritate absolută. Noi occidentalii suntem obișnuiți să credem pe Români ușuratici în caracter și obiceiuri.

„Exemplul dat și ținut de atâtea mii de legionari dovedește la Români fermitate și caracter".

In partea a doua articolului, autorul face o scurtă biografie a lui Ionel Moța, dând câteva indicațiuni și asupra personalității lui Vasile Marin.

In partea a treia a articolului, autorul, D. Renatto Petito, scoate în relief adevăratul caracter al jertfei celor doi martiri ai Neamului, servindu-se de citate din testamentul lui Ionel Moța:

„Cei cari au plecat în Spania să lupte au fost împinși de virtuți absolut de iubire de Patrie și de teamă de Dumnezeu. Nu o fanatică dibuire a oamenilor, ci un echilibru latin, dus până la eroismul de cruciadă, a determinat pe acești eroi să ia parte la luptele din Spania".

Articolul încheie cu afirmația că paginile scrise de Ionel Moța cuprind o mare frumusețe, alcătuită din lumina spirituală care printr'o spontană solidaritate, se revarsă astăzi asupra popoarelor naționaliste, sub semnul purificării.

IN SPANIA A APĂRUT PRIMUL VOLUM DIN „BIBLIOTECA MIȘCĂRII LEGIONARE ROMÂNE"

MADRID, 14 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Cu prilejul celei de a patra aniversări a morții legionarilor români Moța și Marin, care au pierit în războiul civil din Spania unde au luptat în rândurile trupelor de sub comanda generalului Franco, s'a publicat în Spania primul volum al unei colecții intitulate „Biblioteca Mișcării Legionare Române".

Acest prim volum poartă titlul de „Legionarii români Ion Moța și Vasile Marin, morți pentru Dumnezeu și pentru Spania".

El conține biografiile amănuntite ale celor doi eroi.

Alte volume ale acestei colecții se vor ocupa de Ion Zelea Codreanu și de ideile politice ale Gărzii de Fier.

COMEMORAREA EROILOR ION MOȚA ȘI VASILE MARIN LA BERLIN ȘI ROMA

BERLIN 13 (Rador). — Ieri dimineață a avut loc la capela ortodoxă din Berlin un parastas pentru pomenirea eroilor Moța și Marin. Au fost de față membrii Legației în frunte cu d-na ministru Greceanu și membrii organizației legionare din Berlin.

La ora 6, garnizoana legionară din Berlin a ținut în localul Institutului Român o ședință festivă pentru comemorarea legionarilor români căzuți în Spania. La această ședință au fost invitați și reprezentanții și oficialitățile germane și ai organizațiilor fasciste și falangiste din Berlin, cari au fost salutați de d. Prof. [illegible], președintele Institutului Român din Germania.

După deschiderea ședinței și apelul celor căzuți, d. ing. [illegible] a vorbit despre: Moța și Marin și jertfa lor pentru ideia națională.

După aceasta Legionarii din Berlin au intonat imnul „Moța Marin", după care a urmat închiderea ședinței și imnul tinereții legionare.

Festivitatea s'a încheiat cu o mică recepție în onoarea oaspeților străini.

La Roma

ROMA 14 (Rador). — Ziua de 13 Ianuarie a fost comemorată la Roma de către grupul legionar român din Italia într'o atmosferă de pioasă reculegere. La ora 11, înainte de amiază, la biserica românească din Piazza delle Coppelle, erau prezenți toți legionarii din Roma, în frunte cu comandantul legionar Victor Ion Vojen, ministrul României, personalul ambelor legații și membrii coloniei române.

Parastasul care s'a oficiat de către părintele Tăutu a fost întrerupt de rugăciune și comuniune spirituală cu marii martiri ai Legiunii Ionel Moța și Vasile Marin.

După amiază, la ora 5, la Legația României de pe lângă Quirinal, s'a ținut o ședință de cuib comună în care pe lângă imnul tinereții legionare și imnul Moța-Marin, cântate de grupul legionar din Roma, comandantul legionar Ion Victor Vojen a ținut o cuvântare în care a desprins semnificația supremei jertfe a lui Ionel Moța și Vasile Marin.

Ședința de cuib ținută în sala de recepție a Legației, pavoazată cu drapele verzi și străjuită de figura Căpitanului, a produs o adâncă impresie asupra oaspeților străini cari erau de față.

Au participat: Consulul Leonini, împreună cu o delegație de fasciști, foști combatanți în Spania, Contele Pixa împreună cu o delegație de falangiști spanioli, generalul Sani, [illegible] Renato Petito, profesor [illegible] Lozetti, d. V. Grigorcea, ministrul României pe lângă Vatican, personalul ambelor Legații și numeroși membri ai coloniei române din Roma.

La ora 13.30 toate posturile de Radio din Italia au transmis cuvântarea d-lui ministru Ion Victor Vojen rostită la Radioroma.

SITUAȚIA SANITARĂ IN GUVERNĂMÂNTUL GENERAL

Polonezii dispun actualmente de 29 spitale moderne

BERLIN, 14 (Rador). — Autoritățile germane au acordat o deosebită atenție situației sanitare din guvernământul general.

Un milion de zloți a fost consacrat măririi diferitelor spitale. Pentru cumpărarea de aparate medicale moderne s'au dat 200.000 zloți.

Grație măsurilor luate de autoritățile germane, populația dispune acum de 29 spitale, dintre care 26 au cel puțin 10.000 de paturi, puse la dispoziția polonezilor.

In afară de aceasta, a mai fost înființat un spital pentru soldații polonezi răniți.

Guvernământul general a făcut astfel totul pentru a asigura populației din Varșovia o situație sanitară perfectă.

PASAGERII DE PE TRANSATLANTICUL „MANHATTAN" IMPOTMOLIT PE UN BANC DE NISIP, AU FOST DEBARCAȚI

NEW YORK, 14 (Rador). — Corespondentul agenției DNB anunță:

Marele transatlantic american „Manhattan" continuă să fie împotmolit pe bancul de nisip, unde și-a întrerupt călătoria. Duminică noaptea.

Toate încercările de desprindere făcute până acum nu au dat niciun rezultat. Cei 200 pasageri, cari se aflau pe bord, în drum spre Cuba și California, au fost debarcați.

Se crede că operațiile pentru repunerea vasului pe linia de plutire vor dura încă mai mult timp din cauza dificultăților ce le întâmpină.

EVENIMENTELE DIN ULTIMELE ZILE PRIVITE DE ZIARUL „POLITIKA" DIN BELGRAD

BELGRAD, 14 (Rador). — Ziarul „Politika" scrie într'un articol apărut Marți dimineața, că evenimentele petrecute în ultimele zile au dezmințit știrile false răspândite cu privire la sud-estul european.

Unul dintre aceste evenimente — semnarea acordurilor germano-sovietice — dă posibilitatea de a se trage două concluzii:

1. Că Uniunea Sovietică nu consideră acțiunea Germaniei în sud-est, care s'a manifestat prin măsuri de securitate și cu caracter defensiv, ca fiind îndreptată contra intereselor Sovietelor și

2. Că Uniunea Sovietică constată că posedă garanții și semne că Germania [illegible] și nu are intenția să întreprindă vreo acțiune ofensivă [illegible] de ale ei defensive.

„Politika" [illegible] a lui Filoff, primul ministru al Bulgariei, [illegible] [illegible] principala [illegible] Bulgariei de a apăra liniștea și independența sa, menținerea păcii în Balcani și revizuirea [illegible] pe cale pașnică.

Comunicatul agenției Tass, relativ la transportul trupelor germane, este notat de ziarul „Politika" în sensul că el înseamnă că nici o schimbare nu s'a petrecut în relațiile dintre Germania și Uniunea Sovietică și că, dimpotrivă, o garanție că o asemenea schimbare nu se va produce.

In sfârșit, termină „Politika", activitatea aviației germane în Mediterana dovedește că este gata să se [illegible] pe noi fronturi, dacă această activitate dă rezultate [illegible], așa cum se așteaptă.

REGINA-IMPĂRĂTEASĂ ȘI PRINCIPELE DE PIEMONT AU VIZITAT RĂNIȚII DE RĂZBOIU

ROMA 14 (Rador). — Luni după amiază, Regina-Impărăteasă a vizitat pentru a doua oară pe răniții de război din spitalul Sacro Cuore, întreținându-se de aproape cu răniții în parte.

MILANO, 14 (Rador). — Principele de Piemont a vizitat Luni, în cursul șederii sale în capitala Lombardiei, spitalul militar și spitalul municipal, unde se află răniți de război.

Oaspetele regal s'a oprit la căpătâiele glorioșilor răniți având pentru fiecare din ei cuvinte de îmbărbătare și încurajare.

Răniții au arătat principelui adânca lor recunoștință pentru vizita făcută.

MASIVE CANTITĂȚI DE CARTOFI ȘI ZAHĂR FURNIZATE FRANȚEI DE GERMANIA

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

VIENA, 14. — In afară de alimentele furnizate Franței până acum de Germania, și anunțate acum câteva zile, alimente cari constau din 158 mii tone cartofi, Germania a pus acum Franței la dispoziție, după cum se anunță, în complectare, încă 450 mii tone cartofi și 800 mii tone zahăr, atât pentru teritoriul [illegible] cât și pentru cel neocupat.

Aceste alimente furnizate [illegible] de Germania însă a se [illegible] voința Germaniei de a [illegible] măsura posibilităților, [illegible] mentării dificile a Franței [illegible] după cum se știe, în urma [illegible] ei de către Anglia.

CÂND VA FI REMANIAT GUVERNUL IUGOSLAV

BELGRAD, 14 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite:

Odată cu terminarea sărbătorilor Crăciunului, este de așteptat să se producă oarecari schimbări în echipa ministerială. Intre altele, trebue numit și un nou ministru al instrucției publice în locul lui [illegible], care a încetat de curând din viață.

Sosirea la Belgrad a d-lui [illegible] cek, vicepreședintele consiliului de miniștri, este pusă în legătură cu această remaniere.

PRIN NOUILE REPATRIERI NUMĂRUL GERMANILOR SOSIȚI IN PATRIE ATING O JUMĂTATE MILION

BERLIN, 14 (Rador). — In legătură cu acordurile germano-ruse încheiate la 10 Mai, cu privire la o nouă colonizare a populației de rasă germană, vor fi repartiați toți membrii grupului etnic german din Lituania, în total aproximativ 45.000 de oameni, și restul populației etnice germane, în total 12.000 de oameni, cari mai rămăseseră în toamna anului 1939 în Estonia și Letonia.

Oficiul pentru populațiile etnice de rasă germană a numit comisiuni de imigrare cari vor pleca din Berlin la 16 Ianuarie pentru a organiza repatrierea.

Această repartiere se va face din Lituania pe cale ferată și pe [illegible], iar din Estonia și din Letonia cu ajutorul vaselor comerciale.

Când și acești germani vor sosi în patrie, numărul germanilor repatriați se va ridica în total la aproape o jumătate de milion oameni.

VASELE FRANCEZE DIN AMERICA SE INAPOIAZĂ IN ȚARĂ

BUENOS AIRES, 14 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

După ce vasul francez „Menzona" a părăsit la 10 Ianuarie portul Buenos Aires, „Campana", vas deasemeni sub pavilion francez, face și el pregătiri pentru a pleca Miercuri.

Vasul are pe bord — după cum spun cercurile competente — o încărcătură și numai puțini pasageri.

Dat fiindcă „Menzona" a fost [illegible] la ieșirea din portul Montevideo de crucișătorul auxiliar britanic „Austurias" și că acum vasul a [illegible] dreaptă spre un port de pe La Plata, se așteaptă cu interes călătoria vasului „Campana", care va fi [illegible] în aceleași condiții și care va avea ca țintă deasemeni Marsilia.

ULTIMELE CONCERTE ALE FILARMONICEI ROMÂNE IN GERMANIA

BERLIN, 14 (Rador). — Turneul orchestrei filarmonice române continuă cu mare succes în Germania. Alaltăieri orchestra română a concertat la Frankfurt și a primit o coroană de lauri. Aseară a cântat la Augsburg, iar astăzi seară are loc ultimul concert la Muenchen.

Repatrierea prizonierilor belgieni din Germania

BRUXELLES, 14 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

In ultimele zile, peste 10.000 de prizonieri belgieni din Germania s'au înapoiat la căminele lor și 10.000 de omeri belgieni au plecat să lucreze pe teritoriul Reichului.

Inainte de a pleca la Berlin cu delegația elgiană, secretarul general al ministerului economiei a declarat că acordurile ce urmează a fi încheiate cu Reichul pentru aprovizionarea cu alimente a Belgiei vor da, desigur, rezultate bune, în special în urma încheierii acordului economic ruso-german.

POPULAȚIA GERMANIEI ESTE IN CONTINUĂ CREȘTERE

BERLIN, 14 (Rador). — Poporul german dovedește forța sa vitală și în aceste timpuri grele, printr'un fapt surprinzător: cifra nașterilor pe 1940, care se cunoaște până în luna August, este mai mare decât cifra din lunile corespunzătoare din 1939.

Intre Ianuarie și August 1939 s'au născut 1.047.000 copii, pe când între Ianuarie și August 1940 s'au născut 1.111.300 copii.

Chiar și marile orașe arată în Septembrie 1940 un excedent de nașteri în comparație cu Septembrie 1939.

VAS SUEDEZ SCUFUNDAT DE O MINĂ ENGLEZĂ

COPENHAGA, 14 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

In legătură cu știrile din sursă suedeză după cari vasul suedez Bertha s'ar fi lovit de o mină în Oresund și s'ar fi scufundat, se precizează din sursă daneză autorizată că vasul *Bertha*, care s'a lovit de o mină la 11 Ianuarie în apropiere de Copenhaga, se afla atunci într'o regiune închisă de multă vreme pentru navigație, din cauză că englezii au [illegible] acolo mine cu ajutorul avioanelor.

Vasul *Bertha* avea o deplasare de 1.215 tone. Din echipajul lui, format din șapte oameni, sunt dați lipsă patru.

Noui restricții împotriva evreilor din Slovacia

BRATISLAVA, 14 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

La Presov, Capitala Slovaciei Orientale, s'a interzis evreilor frecventarea majorității cafenelelor, cinematografelor și băilor publice.

Pe lângă aceasta, evreii trebue să-și facă cumpărăturile înainte de ora 9 dimineața.

S'a cerut ministerului de interne să decidă ca evreii să poarte un semn distinctiv o brasardă galbenă.

AVIAȚIA FRANCEZĂ A BOMBARDAT TERITORIUL SIAMEZ

HANOY 14 (Rador). — Un comunicat oficial anunță că avioane de vânătoare franceze au doborît în [illegible] cari două avioane de bombardament siameze.

Aviația franceză a bombardat mai multe obiective după [illegible]

Din toată lumea

SE DESMINTE ȘTIREA CĂ GERMANIA AR FI OFERIT SPRIJIN IRLANDEI

STOCKHOLM, 14 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Agenția Reuter anunță din Dublin că un funcționar superior irlandez a constatat într'o declarație autorizată de guvernul său că anumite știri, după cari Germania ar fi oferit „orice sprijin posibil Irlandei" sunt lipsite de orice temei.

Agenția Reuter anunță apoi că d. Dulanty, înaltul comisar al Irlandei la Londra a făcut următoarea declarație:

„Un ziar de dimineață a afirmat că guvernul german ar fi oferit d-lui Devalera tot sprijinul posibil pentru statul Eire, spre a evita ca Marea Britanie să ia sub controlul său bazele navale pe care le închiria de pe vremuri.

Înaltul comisar al statului Eire, d. Dulanty, este autorizat de guvernul său să declare că știrea este complect neîntemeiată.

NOUL STATUT AL PARTIDULUI „CRUCILE CU SĂGEȚI"

BUDAPESTA, 14 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Noul statut al partidului „Crucile cu Săgeți", care a fost publicat de curând, prevede ca țel transformarea statului, cu o loialitate absolută față de Regent și vechea Constituție, din cari unele articole vor trebui totuși să fie adaptate necesităților actuale.

Statutul mai prevede întărirea spiritului militar în populație, ca și realizarea de baze în vederea unei repartiții proporționale a venitului și a averilor.

Partidul are intenția să-și atingă țelurile pe căi constituționale cu mijloace legale.

POPORUL FINLANDEZ A FACUT SFORȚĂRI IMENSE PENTRU A-ȘI APĂRA INDEPENDENȚA

Cuvântarea d-lui Ryti, președintele Republicei

HELSINKI, 14 (Rador). — D. Ryti, președintele republicei, a închis sesiunea Parlamentului printr'o ședință solemnă.

Într'o scurtă cuvântare, d. Ryti a amintit împrejurările extraordinare cari au silit poporul finlandez să facă sforțări imense pentru a-și apăra independența.

În acest interval de timp, Parlamentul a fost chemat să ia hotărîri grave și de o importanță ce au angajat întreaga lui responsabilitate. D. Ryti a adus mulțumiri parlamentarilor pentrucă cele mai importante hotărîri au fost luate cu unanimitate.

FOSTUL NEGUS S'A REFUGIAT IN SUDAN

ROMA, 14 (Rador). — Redactorul diplomatic al Agenției Stefani scrie: Rasul Tafari, refugiat în Sudan, anunță că voește să instaureze în curând un guvern constituțional la Addis Abeba.

Pretenția fostului Negus de a voi să facă constituționalism în Etiopia nu este în concordanță cu vremea de azi.

Când Rasul Tafari se găsea la Addis Abeba, el patrona un regim de sclavie, — după cum a fost arătat în mod documentat în volumul scris de soția unui ministru britanic.

Acum, în Etiopia se află italieni, din fața cărora fostul Negus a fugit așa cum se știe, în mare grabă.

În afară că este pentru regimul de sclavie Rasul Tafari este un spion britanic și el vorbește ca atare.

În ce privește acțiunea sa, se va mai vorbi de ea.

EXTRAORDINARA FIDELITATE A UNUI CÂINE CIOBĂNESC

ERFURT, 14 (Rador). — Un câine ciobănesc care aparținea unui hoțier german, a dat dovadă de o extraordinară fidelitate.

Dela 3 Ianuarie d. Fritz Schuster, în vârstă de 36 ani era căutat și a fost găsit tocmai acum mort de frig. Paznicii de vânătoare, au observat la liziera unei păduri un câine care lătra.

Paznicii apropiindu-se de acel câine au găsit cadavrul lui Schuster. Se crede că acesta, așezându-se jos pentru a se odihni, a adormit și a murit de ger. Câinele credincios însă, a veghiat șapte zile și șapte nopți, fără pic de hrană, la căpătâiul stăpânului său.

MARILE SCHIMBĂRI CE S'AU PRODUS IN RELAȚIILE GERMANO-SOVIETICE, INFLUENȚEAZĂ IN MOD DIRECT EVOLUȚIA IN BAZINUL MEDITERANIAN

Frankfurter Zeitung despre luptele și situația creiată în Mediterana

BERLIN, 14 (Rador). — Agenția D.N.B. transmite:

După cuvintele lui Adolf Hitler, [illegible] nu va fi numai [illegible] impotriva Angliei, ci și [illegible] unei revoluții atât pe [illegible] cât și în Mediterana; [illegible] se exprimă în articolul [illegible] „Frankfurter Zeitung".

Faptul că, subliniază ziarul, în bazinul mediteranian nu s'a obținut [illegible] o hotărîre, nu schimbă întru [illegible] faptul că toate evenimentele [illegible] sunt atât de strâns [illegible] reorganizarea continentului [illegible] de pe acum, consecințe importante asupra situației din Mediterana.

[illegible] poziție a Spaniei, care ca [illegible] între Europa și Africa și ca [illegible] între Mediterana și Atlantic *este, potențial, tot pe atât de importantă, a provocat la intrarea occidentală a Mediteranei o deplasare esențială a forțelor politice.*

Înfrângerea Franței a modificat situația într'o măsură și mai mare, în favoarea Italiei. Dominația franceză în Mediterana occidentală a fost sfărâmată. Porturile franceze, precum și bazele de pe coasta sudică a Franței, de pe coasta de nord a Corsicei, din nordul Africei și din Siria numai constitue centre de unde ar putea fi atacată Italia.

Prin noua ordine politică în bazinul dunărean, subliniază ziarul, s'au produs schimbări în spațiul oriental al Mediteranei.

În legătură cu acest pact, marile schimbări ce s'au produs în relațiile germano-sovietice, au creiat condiții politice cari se reflectează în primul rând pe continent, dar cari influențează deasemenea în mod direct evoluția în bazinul mediteranian.

În încheere, ziarul declară că revoluția în Mediterana este în plină desfășurare. Este sigur că ea are inamicii ei, probleme mari și hotărîtoare dar ea și-a dovedit forța ei istorică și legitimitatea în cursul a numeroase evenimente. Tendințele și perspectivele ei, privite din punct de vedere general, au suferit oarecari regresiuni în urma recentelor evenimente militare din Albania și Siria, dar acestea sunt, în definitiv, doar episoade, cari nu pot opri mersul necruțător al necesităților istorice.

AVIAȚIA ITALIANĂ A BOMBARDAT POZIȚIILE INAMICE DIN SUDAN

Comunicatul No. 221 al forțelor armate italiene

ROMA 14 (Rador). — Marele cartier general al forțelor armate italiene transmite „de undeva din Italia" următorul comunicat, purtând No. 221:

Pe frontul elen, activitate de patrule și de artilerie.

Formațiile noastre aeriene au bombardat în mai multe rânduri o bază aeriană inamică.

Au fost atacate cu focuri de mitralieră autocamioane și concentrări de trupe.

În Cirenaica activitate a artileriei noastre cari au cauzat pierderi autovehiculelor inamice pe frontul Tobruk și acțiuni ale patrulelor și artileriei în zona Djarabub.

Acțiunile aeriene întreprinse de inamic asupra unor localități de pe coasta Cirenaicei nu au făcut victime.

În Africa Orientală, mici acțiuni în nordul Sudanului și tir de artilerie în zona Gallabat.

În Sudan, avioane italiene au bombardat poziții, lucrări și trupe inamice. Una din formațiile noastre aeriene, atacată de avioane de vânătoare inamice, a dat o luptă în cursul căreia un avion de tipul Gloster a fost doborît. Un alt avion de recunoaștere a fost doborât pe deasupra Eritreii de către avioane de vânătoare italiene. Inamicul a bombardat câteva localități; nu sunt decât puțini răniți.

Un submarin elen a scufundat în dimineața zilei de 31 Decembrie 1940 un cargobot italian de tonaj redus care naviga în apele teritoriale iugoslave. Submarinul, violând legile războiului, a tras apoi focuri de tun contra bărcii de salvare a cargobotului, omorând 10 oameni ai echipajului, cari încercau să se salveze cu această barcă.

Un avion și un vas-vedetă rapid au atacat și scufundat în ziua de 2 Ianuarie un submarin inamic.

O PRECIZARE ITALIANA

ROMA, 14 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Un post de radio englez răspândind știrea că aviația britanică ar fi pricinuit pagube serioase la Porto Maghera (Veneția), se declară în această privință din sursă italiană că pagubele n'au fost în realitate decât foarte ușoare.

Un mic incendiu a fost stins imediat.

Eficacitatea supravegherii italiene în Mediterana

ROMA 14 (Rador). — „Giornale D'Italia" subliniază că flotele engleze din bazinul oriental al Mediteranei își îndoiesc sforțările pentru a încerca să facă să treacă convoaie cari transportă aprovizionări, cerute de urgență de comandamentul britanic din Orientul Mijlociu.

Ultimul convoi semnalat se compunea din două coloane: una destinată Alexandriei și alta Greciei. Convoiul a plecat dela Gibraltar proteguit de două vase de război și anume „Renown" și „Malaya", un vas purtător de avioane, urmat de mai multe crucișetoare grele și ușoare, și de o flotilă de contra-torpiloare.

În dimineața zilei de 10 Ianuarie la câteva mile de insula Pantellaria, două torpiloare italiene au atacat formațiunea britanică, care a trebuit să facă față timp de două zile atacurilor avioanelor italiene și germane.

Două crucișetoare, vasul purtător de avioane și un crucișetor de tipul „Birmingham" au fost atinse.

Pe mare au fost găsite mărturii ale bătăliei și anume resturi de bărci de salvare depe contra-torpilorul englez „Gallant", care trebue să fie considerat pierdut.

„Gallant" cântărea 1.335 tone și era înarmat cu opt tunuri aruncătoare de torpile și patru tunuri de 120 mm.

La amiaza zilei de 10 Ianuarie, un contratorpilor inamic a fost zărit oprit în largul mării și înconjurat de mai multe vase care încercau să-l remorcheze.

În după amiaza aceleași zile, s'a observat un crucișetor inamic, care se înclinase cu peste 30 de grade, și care în urma a trebuit să se scufunde.

În noaptea de 11 Ianuarie, lângă Malta, s'au zărit epave și pete de ulei care stăteau drept mărturie unui alt naufragiu.

Vasul purtător de avioane Illustrious, de 23.000 tone, înarmat cu 16 tunuri de 114 mm., a fost observat în portul Malta purtând semne evidente de distrugeri.

Se află deasemeni că cuirasatul „Malaya" de 31.000 tone, înarmat cu opt tunuri de 381 mm., a intrat în bazinul de reparații imediat după sosirea sa la Gibraltar.

La 100 mile de Malta, a fost văzut Luni un contratorpilor englez în flăcări. Dar această enumerare nu s'a terminat.

În noaptea de 12 Ianuarie, un avion torpilor italian a atins cu o torpilă un alt vas purtător de avioane englez, în largul insulei Creta.

Toate acestea, — comentează „Giornale D'Italia", — confirmă eficacitatea supravegherii italiene în Mediterana și mai confirmă că problema războiului în această mare, care este centrul imperiului britanic, rămâne neschimbată.

Anglia a mutat în Mediterana centrul de gravitate al conflictului și va avea mult de lucru cu țăria aviației și marinei italiene, cari, în colaborare cu avioanele „Stuka" germane, nu au pierdut nimic din puterea lor, cu toate alegațiile d-lui Churchill.

Marele curaj al aviatorilor germani

BUENOS AIRES, 14 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB transmite.

Ziarul „Prensa" publică relatarea unui martor ocular al operațiunilor efectuate în Mediterana, de către avioanele germane Stukas.

Relatarea privește mai ales faptele de mare curaj ale piloților germani.

Atacul dat de aceste avioane a fost formidabil în ceeace privește preciziunea lui și curajul piloților. Bombe de un calibru deosebit de mari cari au căzut în apropierea vasului pe care era îmbarcat observatorul, făceau ca vasul acesta de război să se legene ca o nucă pe apă în timp ce valuri de înălțimi amețitoare se năpusteau de pretutindeni.

Este aproape o minune cum de focul infernal al apărărei nu a atins avioanele germane, când ele se coborau câteodată la o înălțime de abia 30 metri deasupra apei.

Cu prilejul celui de al doilea atac care a fost dat câteva ore mai târziu, avioanele au adoptat aceiași tactică. Toți martorii acestor îndrăznețe manevrări sunt de acord să constate că au crezut că avioanele se coborau atât de jos, din cauză că fuseseră lovite probabil. Imediat însă avioanele se ridicau din nou în văzduh reîncepând atacul.

Fără îndoială acesta este cel mai violent atac ce a fost dat asupra flotei britanice până acum în Marea Mediterană.

PROPAGANDA ENGLEZĂ CONTINUĂ A LANSA ȘTIRI FALSE

ROMA, 14 (Rador). — De două sau trei zile, propaganda engleză își concentrează sforțările proclamând așa zise succese ale aviației britanice și răspândind prin radio și prin agenții de presă informații romanțate cu privire la isprăvile piloților britanici.

Ea vorbește între altele de bombardarea portului Maghera, de uzinele din Turino și din alte centre industriale ale Italiei unde munca continuă regulat în ciuda bombelor radiofonice engleze.

Locuitorii satelor și orașelor, pe cari aviația britanică pretinde a le fi bombardat, citesc în ziarele italiene, cu mare uimire, poveștile transmise de posturile de radio engleze.

Propaganda engleză caută prin aceste isprăvi iscodite să abată atenția lumii dela evenimentele ce s'au desfășurat în Canalul Siciliei.

Se subliniază într'adevăr că în timp ce aviația britanică se laudă cu înfăptuiri inexistente, amiralitatea britanică este mută cu privire la ciocnirile aeronavale cari s'au soldat cu pierderi grele pentru flotele engleze dela Gibraltar și dela Alexandria. Dar, această tăcere este deosebit de grăitoare atunci când se compară cu lauda de sine fără temei a aviației britanice și nu face decât să confirme faptele precise raportate de comunicatele cartierului general italian și rezultatele atacurilor date de marina și de aviația italiană în colaborare cu avioanele corpului aeronautic german.

REDUCEREA TRENURILOR IN FRANȚA

VICHY, 14. (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite:

Se anunță că cu începere de Miercuri trenurile de călători depe căile ferate din Franța neocupată vor fi reduse la un tren pe zi pe marile linii și complet desființate pe liniile secundare.

Acest lucru se datorește lipsei de cărbuni.

DESORDINI SÂNGEROASE IN EQUADOR

Până acum sunt doi morți și 36 răniți

LIMA, 14 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

La Quito (Equador) s'au produs dezordini cu prilejul discursului rostit de d. Arroyo del Rio, președintele statului, în prima zi a manevrelor gărzilor naționale.

Manifestanții au cerut eliberarea a 11 aviatori care a fost arestați acum un an pentru vina de a fi participat la o încercare de revoltă în favoarea fostului președinte Ibarra.

Până acum sunt doi morți și 36 de răniți.

VAS NAUFRAGIAT

VIGO, 14 (Rador). — Se anunță din Casablanca că vasul spaniol *Gabriel Garcia* a naufragiat pe coasta Marocului și apoi s'a scufundat.

Din cei 14 membri ai echipajului, sunt dați lipsă trei.

Vasul fusese surprins de o furtună pe când se afla la pescuit.

PRINCIPIILE NOUEI ORDINE IN EXTREMUL ORIENT

Nu poate fi vorba de o reuniune a națiunilor

TOKIO, 14 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

În ședința de Marți a consiliului de miniștri, s'a hotărît în ce privește noua ordine în Extremul Orient că nu poate exista nicio îndoială asupra principiilor cari stau la baza acestei noi ordini.

Guvernul a desmințit categoric anumite svonuri ce circulă în Japonia după cari noua ordine ar reprezenta în acelaș timp și o reuniune a națiunilor din Extremul Orient, dat fiind că o asemenea soluție este în contradicție cu însăși ideia suveranității imperiului japonez.

Declarațiile prințului Konoye

TOKIO, 14 (Rador). — Principele Konoye, președintele consiliului de miniștri, a vorbit Marți la prima conferință a guvernului reprezentanților Parlamentului, ai economiei și ai presei, referitoare la recenta desfășurare a evenimentelor în interior și în afara țării.

Primul ministru s'a ocupat în special de situația internațională ce s'a încheiat după semnarea pactului tripartit, precum și de relațiile dintre Japonia, Uniunea Sovietelor, Anglia și Statele-Unite. Cu acest prilej, d-sa a subliniat atitudinea ostilă a Statelor Unite față de Japonia, atitudine ce se vădește prin ajutorul dat Angliei și Chinei.

Șeful guvernului s'a ocupat apoi de diferite probleme privitoare la guvernul chinez din Nanking, la Indochina Franceză și la Indiile Olandeze. În sfârșit, principele Konoye a examinat problema economică a Japoniei în raport cu noua structura economică.

Situația militară în China și stadiul la care a ajuns războiul european au fost expuse de alți membri ai guvernului.

COMUNICATELE OPERAȚIILOR MILITARE BRITANICE

LONDRA, 14 (Rador). — Ministerele aerului și securității interne publică, Marți dimineața, următorul comunicat:

În cursul primelor ore ale nopții de Luni spre Marți, s'a produs un atac aerian german împotriva unui oraș din sud-vestul Angliei.

Se semnalează mai multe incendii, care au fost însă repede localizate. Cu toate acestea, mai multe clădiri au fost avariate. Au fost omorîte câteva persoane, iar altele rănite.

Avioanele germane au bombardat și unele puncte din Țara Galilor, fără a face victime sau pagube însemnate.

LONDRA, 14 (Rador). — Comunicatul săptămânal al amiralității britanice cu privire la pierderile marinei comerciale, prin acțiune inamică, anunță că pierderile suferite în cursul săptămânii ce s'a terminat la miezul nopții în ziua de 5 Ianuarie, au fost de patru vase britanice cu un total de 14.687 tone. Nu a fost scufundat niciun vas neutru și niciun vas aliat.

Acest total reprezintă cifra cea mai redusă de pierderi de vase comerciale dela 5 Mai 1940. Dela începutul războiului numai în cursul a patru săptămâni au fost înregistrate pierderi mai mici decât aceea indicată în această săptămână.

LONDRA, 14 (Rador). — Ministerul aerului transmite următorul comunicat:

În noaptea de Luni spre Marți, în condiții atmosferice neprielnice, un mic număr de avioane ale serviciului de coastă au efectuat cu succes un atac asupra bazei de submarine dela Lorient.

S'au putut observa bombe grele explodând asupra uzinelor de artilerie navală și asupra clădirilor din docuri.

Avioane din serviciul de bombardament au atacat deasemenea obiective în regiunea Dunkerque, provocând un mare incendiu și câteva incendii mai mici.

Din aceste operațiuni, toate avioanele noastre s'au înapoiat neatinse.

În cursul primelor ceasuri ale dimineții de Luni, am pierdut un avion în cursul unei patrulări.

LONDRA, 14 (Rador). — Un comunicat dat de amiralitate în cursul nopții de Marți spre Miercuri, declară:

Forțele noastre navale au operat în Mediterana centrală în perioada cuprinsă între 7 și 13 Ianuarie, proteguind trecerea convoaelor prin Mediterana.

În dimineața zilei de 10 Ianuarie, în Canalul Siciliei, au fost întâlnite două distrugătoare italiene. Unul din ele, din clasa SPICA a fost scufundat, iar celălalt a reușit să scape.

Mai târziu, distrugătorul britanic GALLANT a fost avariat de o mină sau torpilă, dar a sosit în port.

Aviațiile germană și italiană, operând de la bazele italiene și cuprinzând mai multe avioane de bombardament în picaj, au desfășurat mari sforțări contra vaselor noastre în cursul acestor operații.

Vasul purtător de avioane ILLUSTRIOUS a fost atins și a suferit oarecari avarii și pierderi.

Unul din crucișetoarele noastre și anume SOUTHAMPTON a fost deasemeni atins, suferind pierderi.

Un număr de 12 avioane inamice cel puțin au fost doborîte și altele au fost avariate.

Principalul țel al acestor operațiuni, care era de a face să treacă un convoi de la Vest spre Est, a fost atins, conform planului.

Acest convoi transporta un important ajutor material având ca destinație Grecia.

DIPLOMAȚII ENGLEZI PĂRĂSESC UNGARIA

BUDAPESTA, 14. (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Colonelul Barclay, atașatul militar britanic, a părăsit definitiv, împreună cu soția, postul său dela Budapesta.

După cum se anunță în cercurile bine informate, în foarte scurtă vreme se vor produce plecări de diplomați englezi dela Budapesta.

D. ȚINȚAR MARKOVICI ȘI-A AMÂNAT VIZITA LA BUDAPESTA

BELGRAD 14 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite:

Ziarul „Hrvatski Dnevnik", care apare la Zagreb, anunță că din motive technice s'a amânat pentru o altă dată vizita pe care d. Țințar Markovici, ministrul Afacerilor Străine, urma s'o facă la Budapesta, în ziua de 24 Ianuarie spre a proceda la schimbul documentelor pentru ratificarea pactului de amiciție dintre Iugoslavia și Ungaria.

PRIMUL MINISTRU AL AUSTRALIEI AȘTEPTAT LA LONDRA

AMSTERDAM, 14. (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Postul de radio Londra informează că d. Menzies, primul ministru al Australiei, și-a anunțat vizita apropiată la Londra, unde urmează a avea întrevederi cu d. Churchill și cu alți membri ai guvernului.

ULTIMA ORĂ

SCRISOAREA FUEHRERULUI CĂTRE D-NA MARIA GENERAL ANTONESCU

D-na Maria general Antonescu a trimis Führerului Adolf Hitler următoarea scrisoare:

Excelentă,

Vă rugăm să primiţi aceste modeste daruri, ca semn al indemânării şi hărniciei neobosite a ţărancei române. In mâinile Führerului Marei Germanii şi marelui creator de muncă, ea se simte mândră şi nădăjdueşte să fie înţeleasă.

Noi o trimitem din toată inima şi Vă rugăm să primiţi şi urările noastre cele mai călduroase cu ocaziunea Sărbătorilor Crăciunului.

Cu deosebită încredere,

Maria General Antonescu

Şi a primit următorul răspuns:

Excelentă,

Mi-aţi făcut o deosebită bucurie prin remiterea darului Dvs. Vă mulţumesc cu toată sinceritatea, mai ales pentru frumoasele dantele, care vor fi de o deosebită valoare pentru mine, fiind lucrate de mâna ţărancelor române.

Mulţumesc călduros pentru bunele urări şi Vă doresc din suflet mult stimată Doamnă, un an nou bun şi fericit.

Al D-voastră respectuos,

A. HITLER

IN BULGARIA NU SUNT TRUPE STRĂINE

O desminţire autorizată a agenţiei telegrafice bulgare

SOFIA, 14. (Rador). — In legătură cu svonurile tendenţioase răspândite în străinătate referitor la trecerea de trupe germane în Bulgaria şi la demersuri diplomatice în legătură cu ele, agenţia Telegrafică Bulgară este autorizată să declare că nici o trupă străină nu a trecut în Bulgaria şi că guvernul nu a făcut nici un demers pe lângă guvernele străine, dat fiind că nu există niciun motiv pentru un asemenea demers.

PIEILE ROŞII SE RĂSCOALĂ

Comisiile braziliene de limitarea frontierii înconjurati de piei roşii înarmaţi

RIO DE JANEIRO, 14. (Rador). — Cinci membri ai unei comisiuni pentru delimitarea frontierei sunt înconjuraţi, în apropiere de frontiera cu Venezuela, de peste 100 de piei roşii înarmaţi cu arcuri şi săgeţi otrăvite.

Toţi membrii comisiei sunt răniţi, dar continuă să reziste.

Guvernul a trimes ajutoare.

Sunt temeri că şi alte comisiuni pentru delimitarea frontierei se află în situaţii asemănătoare.

ANGLIA CERE IRLANDEI ABANDONAREA NEUTRALITĂŢII

NEW-YORK, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

„United Press" anunţă că presa din Londra a pornit o campanie în favoarea anexării de către Anglia a bazelor navale irlandeze.

Propaganda engleză justifică aceste intenţii prin teama că Germania ar avea de gând să violeze neutralitatea Irlandei şi prin dificultăţile din ce în ce mai mari pe care le întâmpină aprovizionarea Angliei.

Ziarele din Londra cer pur şi simplu Irlandei să abandoneze neutralitatea pe care a observat-o până acum.

INSTALAŢIILE MILITARE DIN PLYMOUTH DISTRUSE DE AVIAŢIA GERMANĂ

Un crucişetor şi un cargobot englez bombardate

BERLIN, 14 (Rador). — Inaltul comandament al forţelor armate germane transmite Marţi următorul comunicat:

In cursul unor zboruri de recunoaştere înarmate, avioane germane au scufundat un cargobot inamic de 4000 tone şi au lovit cu bombe de calibru mijlociu un crucişetor.

In noaptea de 13 spre 14 Ianuarie, obiective având importanţă militară au fost bombardate cu succes la Plymouth.

Punerea de mine în porturile britanice a continuat.

Inamicul a pierdut în cursul zilei de Luni patru avioane. După cum s'a comunicat, unul din aceste avioane a fost doborît de un vas de patrulare al marinei de război şi un altul de artileria marinei.

VAS IN SLUJBA ANGLIEI SCUFUNDAT

NEW-YORK, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

„Associated Press", află că vasul petrolifer norvegian „Teddy", de 6.748 tone, vas aflat în slujba Angliei, a fost scufundat la 8 Noembrie 1940 de germani.

Echipajul a fost salvat de vasul petrolifer norvegian „Ole Jacob", de 8.306 tone, şi adus într'un port.

RAID BRITANIC EŞUAT

BERLIN, 14 (Rador). — In cursul zilei de Luni, aviatorii englezi au încercat să facă un raid asupra teritoriilor din regiunea coastelor Franţei de Nord.

Aviaţia de vânătoare germană şi artileria anti-aeriană au împiedecat pe englezi să ducă la bun sfârşit atacul. Avioanele engleze nu au reuşit să arunce nici o bombă.

Două avioane inamice au fost doborâte.

MATERIALUL DE RĂZBOIU AMERICAN NU VA PUTEA SĂ DETERMINE O VICTORIE ENGLEZĂ

Cercurile bine informate americane consideră că livrările americane nu vor putea ajuta Anglia

NEW YORK 14 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. transmite:

In cercurile din New-York considerate ca bine informate nu se fac iluzii în legătură cu întinderea şi limitele care vor fi date oricărui ajutor către Anglia.

Acest ajutor nu se va putea face simţit decât după o perioadă primejdioasă de pregătiri. Este însă necesare, în plus, de a se face faţă mai întâi primejdiilor — care se prezintă în oceanul Atlantic şi care sunt în anul 1941 cu mult mai primejdioase şi grave decât în anul 1917, când situaţia aprovizionării Marii Britanii nu era aşa de încordată ca astăzi şi când, mai mult, în acea vreme, numeroase ţări depe continentul european rămăseseră deschise pentru Anglia.

Orice ajutor pentru Marea Britanie va trebui mai întâi să se ocupe cu compensarea pierderilor de vase. Dar tocmai în acest domeniu — cum se declară — chestiunea pare a fi extrem de dificilă.

In cercurile maritime ale Statelor Unite se urmăreşte cu nelinişte scăderea continuă a tonajului comercial al acestei ţări, pricinuită de vânzările făcute în străinătate şi în primul rând în Anglia. Aceste vânzări au scăzut în cursul ultimului an tonajul comercial al Statelor Unite cu cel puţin 1.000.000 tone, în timp ce noile construcţii nu s'au ridicat nici măcar la 50.000 tone.

Dacă se continuă cu vânzarea de vase, aceste vânzări constitue în acest caz un mare risc — după cum constată cercurile politice şi economice.

In ciuda declaraţiilor oficiale şi publice ale unor politicieni şi ale unor articole din ziare, cercurile bine informate din Washington şi New-York consideră că livrările de material de război american sosesc depe acum foarte târziu şi că aceste livrări nu vor putea niciodată să ajute Anglia şi cu atât mai mult să determine o victorie engleză.

Sarcina lor principală în acest moment şi având în vedere împrejurările actuale consistă să împiedece ca Anglia să sufere o înfrângere prea sdrobitoare. Dar chiar şi aceasta este foarte îndoelnic.

In consecinţă, vor trebui puse pe primul plan în ce priveşte măsurile de ajutorare, propriile interese ale Statelor Unite, pentru ca nu cumva Statele Unite să fie târîte în urmările unei înfrângeri engleze.

Comisia parlamentară americană a amânat examinarea proectului

WASHINGTON, 14 (Rador). — Comisia afacerilor străine a Camerei Reprezentanţilor a amânat pentru Miercuri examinarea planului preşedintelui Roosevelt de a se „împrumuta sau închiria" material de război Marei Britanii.

Amânarea a fost hotărâtă deoarece d. Hull, şeful departamentului de stat, şi d. Morgenthau, ministru de finanţe, nu se puteau prezenta azi în faţa comisiei.

S'A CERUT CA AJUTORUL SA FIE ACORDAT NUMAI ANGLIEI

NEW-YORK, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Deputatul republican Simpson propune ca legea pentru ajutorarea Angliei, care cuprinde depline puteri pentru preşedintele Roosevelt, să nu aibă valabilitate decât doi ani. In plus, să se specifice în lege, ţările pe care Statele Unite urmează să le ajute.

Un alt deputat propune ca ajutorul din partea Statelor Unite să nu fie acordat decât Angliei, imperiului ei şi statului Eire. Orice alt ajutor pe care l-ar acorda Statele Unite altor ţări, se cere în aceeaşi propunere, să fie hotărît numai cu aprobarea Congresului.

Americanii nu trebue să-şi facă prea mari iluzii asupra posibilităţilor industriale ale St.-Unite

WASHINGTON, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

In legătură cu polemica, între intervenţionişti şi izolaţionişti, cercurile industriale americane admit că puterea industrială a Statelor Unite ar putea deveni un element decisiv în lupta dintre Statele totalitare şi democraţii, dar ele subliniază că uzinele nu pot transforma depe o zi pe alta utilajul lor, pentru a trece dela producţia de pace la producţia de război.

Ca dovadă de aceasta ele arată că numai la trei ani după ce cabinetul hotărîse intensificarea înarmărilor miniştrii englezi au putut anunţa că este posibil să se ia în considerare o sporire a producţiei de război.

O altă dovadă este dată de industria aeronautică franceză, care nu a putut niciodată să întreprindă construirea în massă a avioanelor destinate armatei, cu toate sforţările tuturor miniştrilor aerului.

In consecinţă, inervenţioniştii şi izolaţioniştii americani nu trebue să-şi facă prea mari iluzii asupra posibilităţilor industriale ale Statelor Unite mai înainte de o îndelungată şi rezonabilă trecere de timp.

MANIFESTAŢII COMUNISTE OSTILE D-LUI ROOSEVELT

NEW-YORK, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

O manifestaţie imensă la care au participat 20.000 de comunişti a avut loc la Madison Square Garden din New-York.

Oratorii au criticat sever politica externă a preşedintelui Roosevelt şi au protestat împotriva deplinelor puteri pe cari legea privitoare la ajutorarea Angliei urmăreşte să le dea preşedintelui Roosevelt.

„IMPORTAREA RAZBOIULUI IN STATELE UNITE"

WASHINGTON, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

D. Taft, senator republican, a cerut într'o declaraţie făcută presei respingerea completă a legii pentru ajutorarea Angliei în forma pe care o doreşte preşedintele Roosevelt.

D. Taft a propus ca în schimb Congresul să acorde Angliei împrumuturi la sume limitate, dar numai după ce fondurile engleze din Statele Unite vor fi fost epuizate.

Principala datorie a Congresului în împrejurările de faţă, a continuat d. Taft, este să nu acorde preşedintelui Roosevelt depline puteri „în alb" şi să nu lege apărarea Statelor Unite de Anglia şi de ajutorarea Angliei. Anglia mai dispune de valori ce se ridică la câteva miliarde dolari în Statele Unite.

In afară de propunerea d-lui Taft, au mai făcut propuneri şi unii deputaţi republicani şi democraţi.

Senatorul democrat Murray, care deobicei sprijină guvernul, cere să nu se acorde Angliei decât material de război în cantităţi reduse şi numai acel material pe care ministerul apărării nu-l socoteşte ca absolut necesar apărării Statelor Unite.

D. La Follette, senator progresiv, se ridică în special contra clauzei care ar da vaselor britanice dreptul de a intra în porturile Statelor Unite. El cere înlăturarea acestei clauze care ar însemna „importarea răsboiului în Statele Unite".

ANGLIA LUPTA PENTRU ACAPARAREA PIETELOR DIN AMERICA DE SUD

NEW-YORK, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB anunţă:

Un editorial al ziarului „Detroit Free Press", pune în gardă Statele Unite asupra nerecunoştinţei Angliei pentru eforturile ce se fac spre a-i furniza armamente, decurgând din faptul că Marea Britanie duce împotriva Statelor Unite o luptă tenace, în ţările Americei latine.

O dovadă suficientă o constitue activitatea misiunilor economice în statele sud-americane, cum bunăoară ar fi misiunea condusă de lordul Wellingdon.

Procedeele la cari au recurs aceste misiuni au pus în evidenţă, odată mai mult, că Marea Britanie are intenţia să rămână ceeace a fost întotdeauna: rivala cea mai periculoasă a Statelor Unite în America de Sud.

Marea Britanie face actualmente, prin toate mijloacele, eforturi să nu lichideze capitalurile investite în America de Sud şi să-şi păstreze poziţia sa, în detrimentul Statelor Unite.

Lupta pentru acapararea pieţelor din America de Sud este dusă de Marea Britanie până la punctul de a refuza chiar să plătească, cu capitalurile sale investite în America de Sud, micile cumpărături de cereale şi de carne pe care le face şi de a nu ţine nici o socoteală de reaua stare economică provocată în aceste ţări de faptul că nu-şi pot vinde produsele.

Mai mult decât atâta: Anglia recurge chiar la Statele Unite pentru a îndrepta această rea stare economică, prin credite americane.

Constatări similare au fost făcute de altfel în cursul trecutului război mondial şi al anilor ce au urmat după el.

NEPOTUL D-LUI STARACE MORT INTR'O LUPTĂ

ROMA, 14 (tp). — Nepotul şefului de stat major italian al miliţiei fasciste, Stefano Starace a căzut la Kenya. Avionul său a fost doborît într'o luptă cu 6 avioane de vânătoare britanice.

Comandantul armatelor germane, general von Branchitsch a inspectat săptămâna trecută trupele germane din Est

SĂPTĂMÂNA VIITOARE D. WILKIE PLEACĂ LA LONDRA

NEW YORK, 14. (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

„New-York Herald Tribune" anunţă că d. Willkie va fi însoţit în călătoria sa la Londra de d. Cowles, preşedintele ziarului „Minneapolis Star", de d. T[...]ne, director al lui „First Na[tio]nal Bank", şi de d. Daven[port], fost editor al revistei „Fortune".

D. Willkie ar avea intenţia [să] plece cu avionul la Londra, [în] săptămâna viitoare, via Lisabona.

„HORIA SIMA IMPOTRIVA VALURILOR DE MINCIUNI ENGLEZE ASUPRA ROMÂNIEI"

Presa germană despre atitudinea de protest a României împotriva campaniei de intrigi engleză

BERLIN, 14 (Rador). — Sub titlul „Horia Sima împotriva valurilor de minciuni engleze asupra României" ziarul „Voelkischer Beobachter" publică o lungă telegramă a corespondentului său din Bucureşti, în care se relevează atitudinea de protest pe care a luat-o presa română, în frunte cu ziarele legionare: Cuvântul şi Buna Vestire, împotriva campaniei de intrigi şi de denigrare a României pe care a deslănţuit-o în momentul de faţă propaganda engleză.

In continuare corespondentul se ocupă de apelul pe care l-a adresat de curând d. Horia Sima [...] narilor şi Ţării, în legătură cu descoperirea unei noui loji masonice în Bucureşti şi a unui [...] rial compromiţător, [...] mite cercuri.

DURABILITATEA ŞI DEFINITIVITATEA RAPORTURILOR GERMANO-SOVIETICE ASIGURĂ PACEA IN RĂSĂRITUL EUROPEI

O drastică desminţire dată alegaţiilor britanice

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

VIENA, 14. — Comentariile presei engleze cu privire la noul tratat încheiat între Germania şi Uniunea Sovietică oferă cercurilor politice germane prilejul de a sublinia declaraţiile oficiosului „Pravda" care a dat un răspuns fără echivoc observaţiilor şi îndoelilor engleze, relevând din ultimele acorduri încheiate cu Germania mai ales pe acela referitor la trasarea definitivă a graniţelor ca o nouă dovadă pentru durabilitatea raporturilor de bună vecinătate dintre cele două mari state ale Europei.

Intr'adevăr, nu poate fi ceva mai concludent pentru durabilitatea şi definitivitatea raporturilor germano-sovietice, ca faptul că aceste două mari puteri îşi aşează, în toiul războiului, fără a se lăsa influenţate de aprecierile străine, pietrele lor de hotar, punând în răsăritul Europei fundamentul păcii.

Această constatare o face concomitent şi colaboratorul diplomatic al ziarului „Berliner Boersenzeitung" care aminteşte că şi acest acord de graniţe a fost încheiat în sensul art. 2 al înţelegerii germano-sovietice din 28 Decembrie 1939 prin care semnatarii cad de acord că frontariile intereselor reciproce ale celor două ţări, fixate prin acest tratat, trebuesc privite ca definitive şi că ei resping orice amestec al terţelor puteri în această reglementare.

Evidenţierea acestei constatări — scrie Berliner Boersenzeitun — este necesară, astăzi, când preşedintele Statelor Unite [...] d-sa nu va consimţi la nici o [pace] încheiată în baza unor tratate [...] labile şi în mod forţat care [...] numiţii „agresori" în posesia [...] dei lor. Această concepţie [...] dreaptă — natural — şi [...] Uniunii Sovietice, cu toate [...] motive tactice d. Roosevelt [...] pronunţe numele. Fiecare [...] al Uniunii Sovietice, în [...] chestiune, ar trebui să pue [...] şedintele Statelor Unite într'o situaţie deosebit de penibilă [...] desvalueşte pe un om de stat [...] rul morală, indignare şi [...] de natură echivocă, sau că [...] bue să recunoască că-şi [...] Uniunea Sovietică un adversar [...] faţă.

IMPRIMERIILE „CUVANTUL" S. A. R., Bucureşti, Str. Sărindar 5-7-9